

વર્ષ : 11 • અંક : 1
જાન્યુ.-ફેબ્રુઆરી 2021
સર્જંગ અંક : 61

કર ભલા હોગા ભલા
- છગનભા

માત્ર સંસ્થાકીય
પ્રસાર માટે

સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય-વૃત્ત

કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગરનું વૃત્તાપત્ર

સંપાદક : મહિષભાઈ પ્રજાપતિ

‘દુઃખની વાત તો એ છે કે કાયદાની સ્પષ્ટ જોગવાઈ પ્રમાણે ખાનગી શાળામાં ૨૦ લાખ જેટલી જગ્યાઓ વંચિત બાળકોથી ભરવાની છે પણ માત્ર ૪ લાખ બાળકોને પ્રવેશ મળ્યો છે, શાળાઓ સહ્યોગ કરતી નથી, તે બધાનાં બાદ પણ સરકારની આંખ કેમ લાલ નથી થતી તે પ્રશ્નનો કોઈ ઉત્તર જરૂર નથી. આ માહિતી ૨૦૧૮ની સિથિતાએ આ કાયદો દેશ અને સરાજના ઘડતર માટે છે પણ તે અંગે સરકારોની નિષ્ઠિયતા માટે કુંભકર્ણ નિદ્રા શર્દુ પણ ટૂંકો પડે તેવી સિથિત છે. આવી દારુણ સિથિત વર્ચ્યે અદ્યાશી વિદ્યામંદિરની મુલાકાત લઈએ, કામગીરીનો અભ્યાસ કરીએ ત્યારે ગુજરાતીની ઉક્તિનું સ્મરણ થાય છે; “આ તો અફાટ રણમાં વીરડા સમાન છે.”... શિક્ષણ એ તો બીજ રોપીને વટવૃક્ષ બનાવવાની કાળજી અને સરેરદનાવાળી પ્રક્રિયા છે. અદ્યાશી વિદ્યામંદિરે આ જવાબદ્યારી નિભાવવામાં સંપૂર્ણ સમર્પણ કરી એક નવો ચીલો પાડ્યો છે.’

પ્રવીષ ક. લહેરી

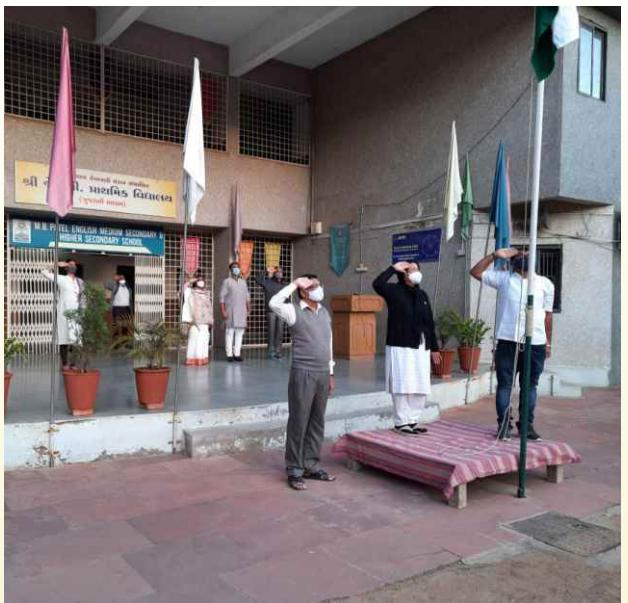
*
‘શિક્ષણ ઉપર રાજ્યસત્તાનો આટલો લોખંડી કાબૂ આ દેશમાં ક્યારેય ન હતો. સરસવતી આજે ઉપાસ્ય નથી, રાજ્યસત્તાની દાસી છે. યુનિવર્સિટીઓ, કોલેજો, વિદ્યાલયો, પ્રાથમિક શાળાઓની કરુણ દશ સર્વ વિદ્યાલય કે શિક્ષણને ડેવળ વહીવટની આંખથી જોવામાં આવે છે, શાઈલના માપથી મપાય છે. સ્વાયત્તતા વિના શિક્ષણ પાંગરી ન શકે. જીવંત ન રહી શકે એ મૂળભૂત સિદ્ધાંત ભુલાયો છે.’... ‘શિક્ષક અધ્યયનશીલ, વિદ્યાર્થી-વત્તસલ અને જીવનના પરમોચ્ચ મૂલ્યોમાં શ્રદ્ધાવાન હોય એ પ્રાથમિક શરત છે. આજનો નોકરિયાત શિક્ષક આ નહિ કરી શકે. શિક્ષક સાચા અર્થમાં વિદ્યાપુરુષ બનશે ત્યારે શિક્ષણની નવરચના થશે’

મનસુખ સલ્લા

*
‘જિંદગીમાં તમારે કચા પડકારનો સામનો કરવાનો આવશે એની પસંદગી કરવાનો તમને કોઈ અવકાશ હોતો નથી; પરંતુ આવેલા પડકારનો સામનો કરવો કે નહીં તે નક્કી કરવાની તમારી પાસે પૂરતી શક્તિ અને સંકલ્પ છે’... ‘મજબૂત ઈસ્ટર્શાશક્તિથી માનવી કોઈ પણ મુશ્કેલ પરિસ્થિતિમાં માર્ગ કાઢી શકે છે અને કામયાબી મેળવી શકે છે’

પ્રીતિ શાહ

રાષ્ટ્રના ઉરમા પ્રજાસત્તાકપર્વની ઉજવણી પ્રસંગે સર્વ વિદ્યાલય, કદીમાં આયોજિત સમારોહમાં મંડળના મંત્રીશ્રી ડૉ. જ્યંતીભાઈ પટેલ રાષ્ટ્ર્ધ્વજને સલામી આપી રહ્યા છે તે તથા આ પ્રસંગે મંડળના ચેરમેન શ્રી વલબ્ઝભાઈ એમ. પટેલ ઉદ્ઘોધન કરી રહ્યા છે તે પ્રસંગોની બે તસવીરો.

સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, ગાંધીનગર કેમ્પસમાં કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગરનાં ઈન્દ્રાજિત કુલપતિ અને એલ.ડી.આર.પી. એન્જિનિયરિંગ કોલેજનાં પ્રિ. ડૉ. ગાર્જી રાજપરા ઉરમા પ્રજાસત્તાક પર્વની ઉજવણી પ્રસંગે ધજંદન કરાવી ઉદ્ઘોધન કરી રહ્યા છે તે પ્રસંગનાં બે દ્રશ્યો.

મંડળ સંચાલિત વિવિધ શાળાઓનાં બાળકો દ્વારા સંપણું કરેલ અનેલાઈન પ્રવૃત્તિઓનાં કેટલાંક દ્રશ્યો.

માત્ર સંસ્થાકીય પ્રસાર માટે

કર ભલા હોગા ભલા

- છગનભા.

સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય-વૃત્ત

કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગરનું વૃત્તપત્ર

વપ્સ : ૧૧, અંક : ૧, જાન્યુઆરી-ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૧; સંખ્યા અંક : ૬૧

સંપાદક : મણિભાઈ પ્રજાપતિ

અનુક્રમ

- સંપાદકીય : 'જ્ઞાનમાળી' સ્વ. જયંત મેધાણી
મણિભાઈ પ્રજાપતિ ૧
- ૧. સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ : ઇતિહાસની
અટારીએથી નાયબદીવાન રા. બા. ગોવિંદભાઈ સાહેબનું
ક. પા. કે. બ. મંડળ - કડીમાં આગમન
બાપુભાઈ ગામી ૧૩
- ૨. શિક્ષણના મૂળભૂત અવિકારને ૧૦૦ ટકા સાકાર
કરતું અફાટ રાશમાં વીરડા સમાન વંચિતોનું વિદ્યાધામ
પ્રવીજ ક. લાલેરી ૧૫
- ૩. આર્દ્ધ શિક્ષક ભગુભાઈ સાહેબ તુલસીલાઈ પટેલ ૧૭
- ૪. વિચ સાહિત્યની અટારીએથી નજીબ મહફુજ (ઇજિઝિટ)
નોબલ પ્રાઇઝ વિજેતા : ૧૯૯૮
- ૫. ડૉ. મનીષ વ્યાસ ૧૯
- ૬. રાજ્યની બંધારણીય જવાબદારી
અને લોકડાઉન ડૉ. કમલેશ જોધીપુરા ૨૩
- ૭. ઇથ્યોળી : પ્રાણી-મનોજગતનું વિશ્લેષણ
પ્ર. (ડૉ.) એમ. આર્ટ. પટેલ ૨૬
- ૮. ઉપવલયી ભ્રમણકક્ષાઓ (Elliptic Orbits)
વિહૃલભાઈ અ. પટેલ ૩૦
- ૯. ગ્રંથસૌરભ
- પાયો અને પુનર્દ્યના : શિક્ષણ અંગેના લેખો
/ મનસુખ સંલ્લા
- આત્મબળને અજવાને / પ્રીતિ શાહ
૧૦. સંસ્થા સમાચાર
- યુનિવર્સિટી / કોલેજ વિભાગ
- શાળા વિભાગ ૪૪

સંપાદકીય

'જ્ઞાનમાળી' સ્વ. જયંત મેધાણી

(૧૯૩૮-૨૦૨૦)

પ્રાસ્તાવિક :

રાષ્ટ્રપિતા મહાત્મા ગાંધીએ જેમને રાષ્ટ્રીય શાયર તરીકે ઓળખાવ્યા હતા તેવા જીવેરચંદ મેધાણીના સારસ્વત પુત્ર - ભાવનગરની સંસ્કારનગરીના સંસ્કારપુરુષ તેમજ ટાગોર અને મેધાણી સાહિત્યના મર્મજ અધ્યેતા - જયંતભાઈ એ ગ્રંથપાલ-ગ્રંથાલય વ્યવસ્થાપિક, ગ્રંથવિકેતા અને સંપાદક - અનુવાદક / અનુસરજક તરીકે ત્રિવેણી સંગમ સમ ત્રિવિધ ક્ષેત્રોમાં યશોજજવલ પદાર્થણ કરીને આ ક્ષેત્રોને મૂઢીજીચેરાં રણિયાત કર્યા છે. પોતાના આ પુત્રની ૮ વર્ષની વયે તેની ઓળખ આપતાં પિતા જીવેરચંદ મેધાણીએ પોતાનાં પત્ની શ્રીમતી ચિત્રાદેવીને ૨૭ માર્ચ, ૧૯૪૬ના રોજ મારુંગા (મુંબઈ)થી લખેલા પત્રમાં અન્ય આનુષ્ઠાનિક બાબતો સાથે પોતાના પુત્ર બંટુ(જીયંત) તિશે લખ્યું હતું કે : “એને તો બંધું નવીન પણ દરેક નવીનનો જીણું નજરે અભ્યાસ કરે છે. જ્યાં જઈએ છીએ ત્યાં જીણું જીણું જોઈ લે છે....બંટુની કશી ચિંતા કરવી નહીં. ખૂબ રમે છે. તે શીખે જ છે. એનું જ્ઞાન વધી રહ્યું છે.” (લિ. હું આવું છું : જીવેરચંદ મેધાણીનું પત્રજીવન, નવસંસ્કરણ, ૨૦૦૩, ખંડ-૨, પૃ. ૪૭૬) આર્થદ્યા પિતાએ પોતાના પુત્ર તિશે કરેલું આ નિરીક્ષણ બંટુએ સમયના વહેણો સાથે પોતે પસંદ કરેલાં વિધવિધ ક્ષેત્રોમાં પોતીકી સમજણ થકી ‘ઝીણું-ઝીણું જોઈને’ યથાર્થમાં સિદ્ધ કરી આપ્યું છે, જેની પ્રતીતિ તેમનાં કાર્યો થકી થાય છે. એમ. એસ. યુનિવર્સિટીમાં

પત્રવ્યવહારનું સરનામું :

મણિભાઈ પ્રજાપતિ : ડાયરેક્ટર ઓફ પબ્લિકેશન્સ,
કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય,

એલ.ડી.આર.પી. એન્જિનિયરિંગ કોલેજ કેમ્પસ,
સેક્ટર-૧૫, ગાંધીનગર-૩૮૨૦૧૬

e-mail : manibhaiprajapati@gmail.com

ફોન : મો. ૯૬૦૧૨૭૩૮૮૬

ગ્રંથાલયશાસ્ત્રમાં અભ્યાસ અર્થે પ્રવેશ મેળવો તેના પ્રારંભે યુનિવર્સિટી પરિસર વિદેશી સંસ્કારોથી હર્યું-બર્યું હોવું અને આ વચ્ચે વિદેશથી ભણીને આવેલા વિદ્ધાન ગ્રંથાલયી ડૉ. સી. પી. શુક્લ દ્વારા ગ્રંથાલયના નોટિસ બોર્ડ ઉપર ગુજરાતીમાં સહી સંબંધી તેમનું અવલોકન : “વડોદરા યુનિવર્સિટી જ અંગેજ ભાષા સંસ્કારથી ઢંકાયેલી હતી.... હંસા મહેતા ગ્રંથાલય (યુનિ. ગ્રંથાલય) વિદેશી અસર તળે હોય એવું લાગે. ઉપરછલ્લી નજરે ક્યાંય ગુજરાતી પુસ્તકો જોવા ન મળે, સૂચનાનાં બોર્ડ અંગેજમાં જ. કર્મચારીઓ, પ્રોફેસરો ને વિદ્યાર્થીઓના વર્તનમાં ને હાવભાવમાં વિદેશી અસર મારા જેવા શહેરમાંથી નવા-નવા આવેલાને લાગે... આવા વાતાવરણમાં એક દિવસ સુખદ, સૂચ્યક આશ્રમ અફળાયું. ગ્રંથાલયના નોટિસ બોર્ડ પર ગુજરાતીમાં એક નોટિસ હતી ને નીચે સહી હતી : ચંપકલાલ પ્રા. શુક્લ. આ નવ અક્ષરે મારા મનમાં આકાર લઈ રહેતી એક છાપ પર ચોકડી મૂકી દીધી. આત્મી નાની વાત પરથી જ હું પામી શક્યો કે ‘ડૉ. સી. પી. શુક્લ’ના નામે ઓળખાતા વિદ્ધાન યુનિવર્સિટી ગ્રંથાલયના પગ આપણી ધરતી પર જ છે. પોતાની સહી ‘સી.પી. શુક્લ’ને બદલે ‘ચંપકલાલ પ્રા. શુક્લ’ એવી કરી શકનાર માણસ વિદેશી અસરથી રંગાયેલા હોય એ વાત ખોરી.” જીણું જોવાનું ઘોટક બની રહે છે. આ ઉપરાંત ‘ગ્રંથગોઝી’ હેઠળના પુસ્તકોનાં રસાસ્વાદ, લેખો – સમીક્ષાઓ તથા તેમના દ્વારા સંપાદિત – અનુવાદિત ગ્રંથોમાં જીણું જોવાની વૃત્તિનાં અત્રન્તર દર્શન થાય છે.

આ સાથે જ અહીં ઉલ્લેખ કરવો રહ્યો કે આવા મહાન પિતાના સંતાન હોવા છતાં કોઈ પોતાને મેધાઝીપુત્ર તરીકે ઓળખાવે તે રુચાનું નહીં. આ લખનારે તેમને અને પ્રો. રમણ સોનીને પાટણ યુનિવર્સિટીના ગ્રંથાલય અને માહિતી વિજ્ઞાનના વિદ્યાર્થીઓ સમક્ષ પ્રવચન માટે નિમંત્રિત કર્યા હતા ત્યારે તેમણે જણાવેલ કે ‘હું જીવેરચંદ મેધાઝીનો પુત્ર છું તે રીતે ઓળખ ન આપતા. કેમ કે તેમ કરવાથી વિદ્યાર્થીઓને મારા પ્રતિ વિશેષ અહોભાવ જાગશે. મારા પિતાની પ્રતિભાનો યશ મને મળે તે ઉચિત નથી !’’ આ શબ્દો પાછળ તેમનાં પોતીકાં ઉદાત્ત શીલ અને સંસ્કારનાં સહજમાં દર્શન થાય

છે. તેમણે વ્યવસાયિક કારકિર્દીનો પ્રારંભ ગ્રંથપાલ તરીકે કર્યો, પરંતુ થોડાંક વર્ષો બાદ ગ્રંથલિકેતા/પ્રકાશનના વ્યવસાયમાં જોડાઈ ગયા અને જીવનપર્યંત તેની સાથે જોડાયેલા રહ્યા. આજીવિકા અર્થે આ બે તેમનાં વ્યવસાયિક ક્ષેત્રો રહ્યાં ખરાં, પરંતુ ગીતાને અભિપ્રેત એવો તેમનો ‘ઘોગભષ’ જીવ સાહિત્ય પદારથને પામવાનો રહ્યો હોવાથી તેમાં જ રમમાણ રહ્યા હતા. પરિણામે એક બહુશુદ્ધ વાચ્યક અને ગ્રંથજ્ઞ તરીકે પોતાના વ્યવસાયિક ક્ષેત્રને એક ‘ધર્મ’ તરીકે સ્વીકારીને તે ક્ષેત્રોના માધ્યમથી અનેકોની જરૂરિયાતો પૂરી પાડવાની સાથે તેમને ઉત્તમોત્તમ પુસ્તકો વાંચતા કરવામાં તથા અંગત ગ્રંથસંગ્રહ ઊભો કરવા માટે પ્રેરણાદાયી બની રહ્યા, તેમજ નિજ પ્રતિભા થકી ઉદાહરણસ્વરૂપ ભાવક, સંપાદક અને અનુવાદક / અનુસર્જક તેમજ સર્જક-વિવેચક તરીકે પણ જ્યાતિ પામ્યા હતા.

જીવન અને શિક્ષણ :

જ્યંત્રભાઈનો જન્મ બોયાદ (જિ. ભાવનગર)માં તા. ૧૦ ઓગસ્ટ, ૧૯૮૮ અને અવસાન હાર્ટઓટેકના કારણે ભાવનગરમાં પોતાના નિવાસસ્થાને તા. ૪ ડિસેમ્બર, ૨૦૨૦ના રોજ. પિતા જીવેરચંદ મેધાઝી અને માતા શ્રીમતી ચિત્રાદેવી. તેમનાં પત્નીનું નામ શ્રીમતી લતાબેઠેન. તેમના પરિવારમાં બે પુત્રો : નીરજ અને નિહાર. પ્રાથમિક શિક્ષણ બોયાદમાં લીધા બાદ સ્નાતક સુધીનું શિક્ષણ ભાવનગરમાંથી મેળવ્યું. આ દરમિયાન ભરપૂર વાચન કર્યું, જેની પ્રેરણા તેમણે પોતાનાં માતા પાસેથી મેળવી. આ સંદર્ભે તેમણે નોંધ્યું છે કે ‘મારાં બા અમને પાંચ ભાંડરડાંને ઉછેરતાં, અર્થોપાર્જનની પ્રવૃત્તિ પણ કરતાં અને બાકીનો સમય પુસ્તકીનાં ભરપૂર સંગ સેવતાં. ભાવનગરમાં ત્રણ મુખ્ય પુસ્તકાલયોમાંથી દસ-પંદર પુસ્તકોનો થેલો લઈને ચાલતાં આવતાં. આજેય નજર સામે તરવરે છે. પુસ્તકોથી હર્યું ઘર, બાની વાતો, એમાં પુસ્તક – સંસ્કારનું બીજારોપણ હશે. કોલેજના ફાજલ સમયમાં મારા બરનાં ન હોય એવાં પણ થોથાં અને સામયિકો ઉથલાવ્યા કરતો, તેમાંથી ઉતારાઓ કરતો. તેના પર પછી પડ ચક્કાં મહેન્દ્રભાઈના સાંનિધ્ય અને તાલીમનું. આવી ભૂમિકા સાથે ૧૯૬૧માં ગ્રંથાલય વિજ્ઞાન ભાજવા વડોદરા ગયો.’’

ગ્રંથાલય વિજ્ઞાનનું શિક્ષણ અને 'ગાંધીસ્મૃતિ ગ્રંથાલય'ના ગ્રંથપાલ :

ગ્રંથાલય વિજ્ઞાનના અભ્યાસમાં જોડાવું એ તેમણે 'વિકલ્પના અભાવે પરાજે કરવી પડેલી' પસંદગી ગણાવ્યું છે. આમ છતાં પોતે બાલ્યવયથી જ વાચનપ્રેમી રહ્યા હોવાથી આ અભ્યાસક્રમ ભારે રસ અને ખંતથી પૂર્ણ કર્યો હતો. આ પાછળ વાંચનપ્રેરિત ઉપરાંત આ અભ્યાસક્રમના વડા અને પોતાના ગુરુ ભારતભ્યાત પ્રતિભાસંપન્ન ગ્રંથાલયી ડૉ. સી. પી. શુક્લ (ચંપકલાલ પ્રાણશંકર શુક્લ)નાં role model સમાન વ્યક્તિત્વ અને પ્રેરણા ઉત્તરાધી બની રહ્યાં. ગ્રંથાલયિત્વની વિભાવનાને વશી લઈને પોતાના ગુરુ ડૉ. શુક્લસાહેબને અંજલિ અર્પણ કરતો લેખ 'શુક્લસાહેબ' (ડૉ. ચંપકલાલ શુક્લ સ્મૃતિગ્રંથ, ૧૯૮૪, ૪૬-૫૦) દ્રષ્ટવ્ય બની રહે છે. આ અભ્યાસ પૂર્ણ કર્યા બાદ ૧૯૬૨ રમાં ભાવનગરના ખ્યાત 'ગાંધીસ્મૃતિ ગ્રંથાલય'માં ગ્રંથપાલ તરીકે જોડાયા અને ૧૯૬૮ માં સ્વેચ્છાએ છૂટા થયા. ગ્રંથપાલ તરીકેની વ્યવસાયિક કારક્રમના આ ટૂંકા સમયમાં તેમણે ભારતની ગ્રંથાલય-પ્રવૃત્તિના પિતા ડૉ. રંગનાથન પ્રદાત ગ્રંથાલય પંચસૂત્રી - Five Laws of Library Science'ને ખશ અર્થમાં આત્મસાત કરીને સાર્વજનિક ગ્રંથાલય જનસમાજનું વિશ્વવિદ્યાલય તરીકે કેમ ઓળખાય છે તે તેમણે પોતાનાં ધ્યેયનિષ્ઠ અને સેવાપરાયણ કાર્યો થકી ચરિતાર્થ કરી બતાવ્યું - ગ્રંથપાલ અને ગ્રંથાલયની સાચી વિભાવનાનો આદર્શ પ્રસ્તુત કરી આપ્યો. તેમણે બાળ વાચકોને ગ્રંથાલય ભણી વાળવાની સાથે-સાથે પ્રબુદ્ધ વાચકોની જરૂરિયાતો સંતર્પક સંતોષવાનું કાર્ય સ્વધર્મ તરીકે અને પ્રસન્નવદને કર્યું. ક્યાંય કશો ભાર નહીં, બધું જ હળવા હેયે. આ સંદર્ભે સારસ્વત મનોજ શુક્લએ તેમની કોલમ 'વિચાર વલોણું'માં જ્યંતભાઈને શ્રદ્ધાંજલિ અર્પણ કરતાં તેમને 'સાહિત્યના ગૃહસ્થ સાધુ' તરીકે ઓળખાવીને પોતે બાલ્યવયથી રમતનું મેદાન છીડીને ગ્રંથાલય પ્રતિ કઈ રીતે આકર્ષણીય તે વિશે નોંધ્યું છે કે "અમે બાળકો ગાંધી-સ્મૃતિ પાસે આવેલા ટાવરવાળા બગીચામાં રમવા

માટે જતાં. અમે સૌ રમતાં-રમતાં થાકીએ ત્યારે પાણી પીવા ગાંધીસ્મૃતિમાં જતાં... એક દિવસ સાંજે લગભગ પાંચ વાગે હું એ પરબ પર પાણી પીવા ગયો, પાણી પીને પાછો ફરતાં જ્યંત મેઘાણી સામે મળ્યા. મને ઊભો રાખ્યો, મારું નામ પૂછ્યું. અહીં આવવાનું કારણ પૂછ્યું... એ વાત વિસ્તારથી કરી. એ સાંભળી જ્યંતભાઈએ કહ્યું કે તમને ખબર છે તમે જે પાણી પીધું એને શરીરની તરસ છિપાવવાનું પરબ કહેવાય ? મેં હા પાડી. એટે એ તરત બોલ્યા કે શરીરની તરસ છિપાવવાનું પરબ તો તમે જોયે પણ મન અને હદ્યની તરસ છિપાવવાનું પરબ પણ અહીં છે એની તમને ખબર છે ? મેં ના પાડી. એટે એમણે મને કહ્યું કે ચાલો હું તમને એ પરબ બતાવું. એમ કહીને મને ગાંધીસ્મૃતિના બાળગ્રંથાલયમાં લઈ

ગયા... મને વાંચવા પ્રેર્યો. એ દિવસે સાંજે પછી હું બગીચામાં રમવા ન ગયો અને સૌથી પહેલાં 'રમકરું' નામનું સામાયિક વાંચવા બેસી ગયો. ત્યારી વાંચવા તરફ વળાયું."

આ સાથે જ ભાવનગરની વળિયા કોલેજનાં ગુજરાતીનાં વિદ્યુષી અધ્યાપિકા, ગાંધીમૂલ્યોનાં ઉપાસક અને 'ગાંધીજીનું ચિંતન' વિષય ડેટા પીએચ.ડી.ની ડિગ્રી હેતુ એક ઉદાહરણરૂપ શોધપ્રબંધ તૈયાર

કરનારો ડૉ. દક્ષા પણ્ડી (૧૯૩૮-૨૦૧૮) એક ઉત્સાહી અને દાસ્તિપૂત્ર ગ્રંથાલયી તરીકે જ્યંતભાઈની સેવાઓને પ્રસંગોપાત્ર ઋણસ્વીકારની ભાવના સાથે યાદ કરતાં રહ્યા હતાં. આ લખનારને પણ તેમણે જ્યંતભાઈ પોતાને અને અન્ય વાચકોને કેવી લાગણી સાથે જરૂરી વાચનસામગ્રી પૂરી પાડતા તે વિશે જણાવ્યું હતું. આ ઉપરાંત બો. જે. અધ્યયન સંશોધન વિદ્યાભવનના સેવાનિવૃત્ત નિયામક અને ગુજરાત સરકાર દ્વારા 'ગૌરેવ પુરસ્કાર'થી વિભૂષિત પ્રો. રાશ્મિકાંત મહેતા, શ્રી અરવિંદ શુક્લ, શામળણાસ કોલેજના નિવૃત્ત પ્રા. બદરીપ્રસાદ ભણ વગેરે અનેકાનેક પ્રબુદ્ધ વાચકો કે જેઓ એક સુજ્ઞ અને સંવેદનશીલ ગ્રંથાલયી જ્યંતભાઈ પાસેથી પ્રત્યક્ષ સેવાઓ મેળવીને લાભાન્વિત થયા છે. આ સૌથે ધન્યતાની લાગણી સાથે - હરખતા હૈયે તેમની સેવાઓની નોંધ લીધી છે.

‘ગાંધીસમૃતિ’ ગ્રંથાલયમાં જોડાયા બાદ તેમજે ઉપયોગિતાને ધ્યાને લઈ નાના ખંડોમાં વિભક્ત ગ્રંથાલયને વચ્ચેની દીવાલો કઢાવી નાખીને મોટા ખંડમાં પરિવર્તિત કર્યું. પુસ્તકોને કબારોનાં તાળામાંથી મુક્ત કર્યા. વાચકો સાથે લાગણી રાખી વાચકોનાં રસ-રૂચિ અને જરૂરિયાતોથી સુપરિચિત થતા જવાની સાથે-સાથે તેમને સંતોષ આપત્તાનું વાચકોને ગ્રંથાલય પ્રતિ રુચિ પેઢા કરવામાં – સારા વાચકો તરીકે પરિવર્તિત કરવામાં સફળ રહ્યા. અનેકવિધ પ્રવૃત્તિઓનાં આપ્યોજનો થકી તેમનામાં પ્રાણ ઝૂકવાનું કાર્ય કરતા રહેવાની સાથે કાર્યાલય સમય બાદ પણ પોતાની સેવાઓ આપત્તા રહ્યા. તેમજે શરૂ કરેલ વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ સંબંધી કરેલ નોંધ તેમના જ શબ્દોમાં જોઈએ : “વડોદરામાં ઓતપ્રોત થઈને ભાડ્યો ખરો, પણ ઘણું ખૂટઠું લાગતું. હવે ગાંધીસમૃત ગ્રંથાલયનું કામ કંઈક સમજપૂર્વક કરતો થયો. દરેક બાબતને અવળસવળ કરીને તપાસવાની અને અભિનય અજમાયશો કરવાની લગની સેવતો. ગ્રંથાલય પ્રયોગશાળા બન્યું. જે છ-સાત વર્ષ કામ કર્યું એ સુવર્ણકણ ઠર્યો. આ પ્રયોગશાળાએ મને ઘડ્યો. ગ્રંથાલયને અદકો ઘાટ આપવા મથ્યો – પણ બધું અભાનપણો. ‘વંચાવવાનો આનંદ’ ભરપૂર માણયો, એક ‘પેશન’ બન્યો. ગ્રંથાલયમાં જેને વિસ્તરણ પ્રવૃત્તિ કહે છે તેવા કાર્યક્રમો અજમાય્યા. : પ્રદર્શનો, સાહિત્યિક કાર્યક્રમો, સંગીતશ્રવણના કાર્યક્રમો. આજે હવે પ્રચાલિત બનેલી ગ્રંથગોટિની પ્રવૃત્તિનો પ્રયોગ ત્યારે કરેલો. અરે, વિદ્યાર્થી-વાચકોનો પ્રવાસ પણ કર્યાનું યાદ છે !”

મહેન્દ્રભાઈ સાથે ‘લોકમિલાપ ટ્રસ્ટ’માં :

ગ્રંથાલય બવસાયિક તરીકે તેમજે ફક્ત ૬ વર્ષ કામ કર્યા બાદ ૧૮૬૮માં પોતાના મોટાભાઈ મહેન્દ્રભાઈ સાથે ‘લોકમિલાપ ટ્રસ્ટ’માં પુસ્તક પ્રકાશક અને વિકેતાના બવસાયમાં જોડાયા. અહીં આ પ્રવૃત્તિની સાથે જ મહાત્મા ગાંધી જનનશતાબ્દી ઉજવણી હેતુ મહેન્દ્રભાઈની યોજનાનુસાર વિશ્વના વિવિધ દેશોમાં ‘ભારતરદર્શન’ પુસ્તક પ્રદર્શનના કાર્યમાં વ્યસ્ત થયા. મહેન્દ્રભાઈ યુરોપ – અમેરિકાના દેશોમાં તો જ્યંતભાઈએ આફ્રિકાના દેશો ઉપરાંત ઓસ્ટ્રેલિયા, ન્યૂઝીલેન્ડ અને ફિઝિમાં ગયા. એક નવો જ અનુભવ મેળવ્યો. આ પછી ‘લોકમિલાપ ટ્રસ્ટ’માંથી ૧૮૭૨માં છૂટા થયા.

પ્રસાર : ‘પુસ્તકોની હાટડી’નો પ્રારંભ અને પ્રદાન :

લોકમિલાપ ટ્રસ્ટમાંથી છૂટા થયા બાદ અમેરિકાની પાટ્રસબર્ગ યુનિવર્સિટીમાં ગ્રંથાલયશાસ્ત્રના ઉચ્ચ અભ્યાસ અર્થે આસિસ્ટન્ટશિપ સાથે પ્રેવેશનો પ્રસ્તાવ મેળવ્યો અને આ સાથે જ ‘મોટી મુરાદ હતી કે ઇન્ડિયન સ્ટડીઝનો એક વિશીષ ગ્રંથપાલ બન્યું’. આ વિકલ્યની સાથે ભાવનગરમાં જ ‘પુસ્તકોની હાટડી’ શરૂ કરવાનો વિચાર મનમાં રમતો થયો હતો, જેનો તેમજે અંતઃ સ્વીકાર કર્યો અને એક અનોખા પુસ્તક વિકેતા તરીકે પ્રસિદ્ધ પાચ્યા, પરંતુ તેમની સાથેના પ્રાયઃ અઢી દાયકાના સંપર્ક અને તેમજે ગ્રંથાલય ક્ષેત્રે આપેલ પ્રદાનને ધ્યાન લેતાં એક ગ્રંથાલયી તરીકે અનુભવી રહ્યો છું કે જો તેમજે પાટ્રસબર્ગ યુનિવર્સિટીઓ પ્રસ્તાવ સ્વીકાર્યો હોત તો તેમનાં અસાધારણ પ્રતિભા અને મૌલિક ઉદ્ભાવનાઓ થકી ચીલો ચાતરનાર બ્યક્ઝિટિવના કારણે ગુજરાતને સવાયા ડૉ. ચંપકલાલ શુક્લ સુલભ થાત. આમ ન થવાથી વ્યથા અનુભવી રહ્યો છું.

૧૮૭૨નું વર્ષ એટલે યોગાનુયોગ ‘આંતરરાષ્ટ્રીય પુસ્તક વર્ષ’ આ વર્ષમાં જ તેમજે ભાવનગરમાં ‘પ્રસાર’ નામે પુસ્તકોના વિકય માટેની નાનકડી દુકાન શરૂ કરવાનો વિકલ્ય અપનાવ્યો. આ વિકલ્ય અપનાવવાની સાથે જ તેમની સામે પોરિસમાં સીન સરિતાના તટે પાંગરેલ પુસ્તકતીર્થ અને ઓક્સફર્ડમાં સ્થિત વિશ્વવિદ્યાત પુસ્તક-બંદાર ‘બ્લેકવેલ’ના મોડલ તેમના ચિત્તમાં ઘર કરી ગયેલાં. આવાં ઉમદા પુસ્તકતીર્થેના પગલે-પગલે ‘પ્રસાર’ના શ્રીગણેશ કર્યા. તેઓશ્રી પ્રકૃતિ એ જ સારા વાચક અને પુસ્તકોનો જીવ હોવાથી – ગ્રંથજી હોવાથી વેચાશ માટેનાં પુસ્તકોની પસંદગીમાં પણ ભારે કાળજી લીધી વળી, આ કાર્યમાં ગ્રંથાલયિતવના આદર્શોને – ગ્રંથાલયશાસ્ત્રના જ્ઞાનને ખપમાં લાવતાં કોરા પુસ્તક વિકેતા ન બની રહેતાં પુસ્તકોનો પ્રચાર-પ્રસાર થાય, લોકો પુસ્તકો જુએ – ભલે ન ખરીદે, પુસ્તકવાચનમાં રસ લેતા થાય, પ્રસંગોપાત્ર ‘પ્રસાર’ની મુલાકાતે આવે તે હેતુસર તેમજે ‘પ્રસાર’ના માધ્યમથી અનેકવિધ પ્રવૃત્તિઓ હાથ ધરી. આ ચૈક્રી સૌપ્રથમ ધ્યાનાર્દ બની રહે છે ગ્રંથોના

સંક્ષેપમાં પરિચય સાથેનાં તેમનાં સોહામણાં સૂચિપત્રો. વિકય માટેનાં પુસ્તકોની ગોઈવણી પણ સૌંદર્યાન્વેશી દસ્તિ સાથે સુરુચિપૂર્ણ. પુસ્તકોની સાથે પ્રસંગોપાત્ર ખપમાં આવે તેવી કલાત્મક વિવિધ સામગ્રી પણ વેચાણ માટે રાજે, અને ખાસ તો કોઈ આગંતુક પુસ્તક બરીદ કે ન બરીદ તેની ચિંતા સેવ્યા સિવાય સૌને સેહભીનો આવકાર આપે. આ લખનારે ‘પ્રસાર’ની ત્રણ વખત મુલાકાત લેતાં આ બધું જોયું છે – અનુભવ્યું છે. પુસ્તક વિકેતા ઉપરાંત ‘પ્રસાર’ના માધ્યમથી પ્રકાશક તરીકે પણ કેટલાંક પુસ્તકો પ્રકાશિત કર્યા પાછળથી આ કાર્ય બંધ કર્યું, જેમાં તેમનાં મુદ્રણકણ, બાંધણી, કલાત્મક સુશોભન વગેરે સંબંધી જ્ઞાન અને રસૂચિ ધ્યાનાર્હ બની રહે. તાજેતરનાં વર્ષોમાં તેમના દ્વારા સંપાદિત - અનુવાદિત અને ગૂજર દ્વારા પ્રકાશિત પુસ્તકો તેમના આ જ્ઞાનની સાહેદી પૂરે છે.

તેમજે હાથ ધરેલી પ્રવૃત્તિઓ તેમના જ શર્બોમાં જોઈએ : ‘વેચવાનું કામ કરી રુચ્યું નહીં, તેથી તેનો વિસ્તાર વ્યાપારના સીમાડાઓની તમા રાખ્યા વિના થતો ગયો. મેઘાણી – સાહિત્યના સંપાદન અને પ્રકાશનની કામગીરીએ આપેલી અપૂર્વ સંતૃપ્તિએ આ ચાર દીવાલોમાં પ્રાણનો સંચાર કરેલો. અવનવા પ્રયોગો કરવાનો આનંદ પણ મેળવ્યો. નોઝી ભાતનાં સૂચિપત્રો પણ બનાવ્યાં. દેશ અને વિદેશનાં ગ્રંથાલયો ગુજરાતી પુસ્તકી વસાવવા માટે ‘પ્રસાર’ની પસંદગી પર આધાર રાખતાં. એક કાળે અહીં દર મહિને ગ્રંથગોઝીના કાર્યક્રમો થતા. અવનવાં પુસ્તકો વિશે વાત કરવા અહીં મૂળશંકર ભણ, મીરા ભણ, ભોળાભાઈ પેટેલ, નરોત્તમ પલાણ જેવાં માનવતાં વાચકો આવી ગયાં... ઉમાશંકર જોશી, નગીનદાસ પારેખ, હરિવલ્લભ ભાયાણી, વિદ્યાપુરુષ આચાર્ય શીલયંકરજી મહારાજ, મનુભાઈ પંચોળી, રઘુવીર ચૌધરી, સિતાંશુ યશશેંદ્ર વગેરે વરિષ્ઠ વિદ્યાપુરુષોને આવકારવાનો લહાલો પ્રસારને મળ્યો.’’

પ્રસારની કામગીરી દરમિયાન નવાં-નવાં પુસ્તકોનાં પાર્સલ ખોલતાં મનમાં ઉદ્ભવતા વિચારો તેમ જ દક્ષાબહેન અને રશ્મિકાંત મહેતાનાં ‘પ્રસાર’ વિશેનાં મંતવ્યો, જ્વરચંદ મેઘાણીના મતે બુક સેલર એટલે શું ? વગેરે સંબંધી નોંધ સંજ્ય ભાવેએ પોતાના પ્રતિભાવો સાથે તેમના લેખ ‘શ્રી જ્યંત મેઘાણી’માં કરી

છે તે જોઈએ

“નવાં-નવાં પુસ્તકોના પ્રકાશનના સમાચાર આવે છે અને એ જોવાની આતુરતા ઊભરાય છે. પાર્સલો આવે છે ત્યારે બીજું બધું કામ પડતું મૂકીને એ ખોલવાની, નવી-નવી ચોપડીઓ જલદી જોવાની ઉર્ફઠા રોકી શકતી નથી. અને એક-એક પુસ્તક જોતાં નજર સામે તેના વાચકોની પ્રતિમાઓ ખડી થઈ જાય છે. થાય છે : ‘કટારે એમને બોલાવીને કહીએ કે ‘જુઓ તો ખરા, આ કેવી સરસ ચોપડી તમારા માટે આવી છે !’, ‘આ પુસ્તક જોયા વિના તમારે નહીં જ ચાવે’... પુસ્તકોની આવી સંગતનો, ચોપડીઓની આવી દોસ્તીનો, આ રસભર સુષ્ટિ સાથે તેના ચાહકોનું મિલન કરાવવાનો અકથ્ય રોમાંચ છે. આ માત્ર દુકાનમાં બેસીને જ્ઞાસો વેચ્યા કરવાની વાત નથી. પુસ્તક – પ્રસારનો ‘રોમાન્સ’ છે... ‘બુકસેલર શર્બ બહુ ફિલ્ડો ને કંઈક ઊતરી ગયેલો લાગે છે પણ બુકસેલર તો પોતાના શહેરનો જ્ઞાનમાળી બની શકે. બુકસેલર તો મોટો સાહિત્યસેવક છે. સારો બુકસ્ટોલ ઊંચી જાતના પ્રદર્શનની ગરજ સારે છે : – જ્વરચંદ મેઘાણીના ‘કલમ અને કિતાબ’ના જે એક જાણીતા લખાણમાંથી સારવેલો છે તે લખાણનું પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ એટલે ‘પ્રસાર’... ‘દક્ષાબહેન તેને ‘તરસ્યા લોકોની પરબ’ અને રશ્મિકાંતમાઈ તેને ‘જીવની વિટંબણાઓ વચ્ચે શાતા આપતું તીર્થ’ કહે છે. ‘મગદૂર નથી ગ્રાહકની કે ખાલી હાથે બુકસ્ટોલ હોડી જાય’ એવો ‘પ્રસાર’નો મિજાજ મુલાકાતીઓ અનુભવે છે.’’

ગ્રંથવિકયની સાથે જ ગ્રંથગોઝીઓ અને અન્ય વિદ્યાકીય પ્રવૃત્તિઓ અને સવિશેષતઃ ગ્રંથોના પરખની આગવી કોઈસૂઝાના પરિણામે ‘પ્રસાર’ની કીર્તિ ભાવનગર બધાર ગુજરાત, નવી દિલ્હી – અમેરિકા સુધી પ્રસરી. અર્થાત્ અમેરિકાના રાષ્ટ્રીય ગ્રંથાલય ‘લાઈબ્રેરી ઓફ કોંગ્રેસ’ માટે તેમ જ અમેરિકાનાં કેટલાંક અન્ય ગ્રંથાલયો માટે ગુજરાતી પુસ્તકો તેમની આવશ્યકતાનુસાર પસંદ કરીને પહોંચાડવાનું કાર્ય જ્યંતમાઈને ‘લાઈબ્રેરી ઓફ કોંગ્રેસ’ની નવી દિલ્હીમાં સ્થિત ઓફિસના અમેરિકન-ભારત નિષ્ણાત ડાયરેક્ટર યુજીન રિમથે ૧૮૮૨-૮૩ના વર્ષમાં ‘પ્રસાર’ની રૂબરૂ મુલાકાત લઈને સોંઘું હતું, જે તેમજે ગ્રાય: ઉપ વર્ષ

સુધી એટલે કે વર્ષ ૨૦૧૭ સુધી સાંગોપાંગ નિભાવ્યું.

આ સમયગાળા દરમિયાન ‘લાઈબ્રેરી ઓફ્કન્ટ્રેસ’ની ઓફિસમાં આ કાર્ય ગુજરાતી વિભાગના વડા તરીકે પ્રારંભમાં શ્રી દીપક મહેતા અને ત્યાર બાદ ડૉ. ઉષા કટારિયા સંભાળતાં હતાં (તાજેતરમાં નિવૃત્ત થયેલાં ડૉ. ઉષાબહેન નિવૃત્તિ બાદ પણ આ કાર્ય સંભાળી રહ્યાં છે). આ લખનાર પણ તત્કાલીન સમયમાં ડેન્ડ્રિય ચચિવાલય ગ્રંથાગાર, નવી દિલ્હીમાં સેવાનિયુક્ત થયેલ હોવાથી બંને સાથે અંતરેંગ પરિચય ધરાવતા હોઈ તેમની સાથેની પ્રસંગોપાતની ચર્ચાઓમાં ગુજરાતી પુસ્તકોના સખાયર તરીકે – લાઈબ્રેરીનાં સ્તર અને આવશ્યકતાને ધ્યાને લઈને જ્યંતભાઈ દ્વારા સમયસર પૂરાં પાડવામાં આવતાં પુસ્તકો, અપ્રાય પુસ્તકો ખાંખાં ખોણાં કરીને જેમ-જેમ સુલભ થતાં જાય તેમ-તેમ મોકલી આપવાં, દેશી રાજ્યોનાં પ્રકાશનો, અહેવાલો વગેરે સંદર્ભે તેમની સેવાઓની ભારે સરાહના કરતાં આ લખનાર સાંભળ્યાં છે. આ સંદર્ભે નોંધ લેવી રહી કે આજે, ‘લાઈબ્રેરી ઓફ્કન્ટ્રેસ’ ગુજરાતી પુસ્તકોનો સમૃદ્ધ ગ્રંથસંગ્રહ ધરાવે છે, જેનું શ્રેય આ ત્રાયેના શિરે રહે છે. જ્યંતભાઈનું કાર્ય પ્રથમ દિન્ધિએ એક વિકેતા તરીકે જોંગડ ઉપર પુસ્તકો મોકલી આપવાનું રહ્યું હોવા છતાં તેમજો વ્યવસાયિક હિતોને ધ્યાન લીધા સ્કિવાય માતૃભાષા ગુજરાતીની સેવા કાજે પસંદગીનાં ગુજરાતી પુસ્તકી પૂરાં પાડવામાં જ નિસબ્ત રાખી હતી. આ લખનાર પણ લાઈબ્રેરી ઓફ્કન્ટ્રેસના ઓનલાઈન કેટલોગ પૈકી ગુજરાતી અને સંસ્કૃત પુસ્તકોની જાણકારી હેતુ પ્રસંગોપાત્ર જોવા ટેવાયેલ છે. અતિશયોક્તિ સ્કિવાય નોંધું છું કે ગુજરાતમાં ગુજરાતી પુસ્તકો ધરાવતું કોઈ એક ભાગે જ ગ્રંથાલય હોશે કે જે લાઈબ્રેરી ઓફ્કન્ટ્રેસમાં ઉપલબ્ધ છે તે બધાં જ પુસ્તકો ધરાવતું હોય ! આ જ વાત સંસ્કૃત ગ્રંથો માટે પણ તેટલી જ હકીકતજન્ય છે – અરે ! આજે આપણે આધુનિક સંસ્કૃત સાહિત્યની કૃતિઓ ગ્રંથાલયમાં વસાવવા ઉપેક્ષા સેવી રહ્યા છીએ ત્યારે ત્યાં કાળજીથી પોતાના ભંડારમાં સ્થાન આપવામાં આવે છે. ગુજરાતી ભાષા-સાહિત્ય સાથે નિસબ્ત ધરાવતા stake holders એ આ કાર્યમાંથી પ્રેરણ લઈને આ દિશામાં આંખ ઉઘાડવાની અને કૃતસંકલ્પ બનવાની જરૂરત છે. હજી પણ સમય

છે કે ઠીક-ઠીક આદિમુદ્રિત સામગ્રી સુલભ થઈ શકે તેમ છે, અન્યથા એક દિવસ એવો આવશે કે કોઈ એક પુસ્તક માટે અમેરિકા હાથ લંબાવવો પડશે. એક ગ્રંથાલયી તરીકે વ્યથા અનુભવી રહ્યો છું કે ગુજરાતી ભાષા-સાહિત્યના પુસ્તકોના હ્યાર્બ-બર્યા કિયાશીલ ગ્રંથાલયની આપણે ઉપેક્ષા જ સેવી રહ્યા છીએ. આપણી પરિષદ, અકાદમી કે રાજ્ય સરકારના સંસ્કૃત વિભાગે આ દિશામાં સરેળું પ્રવૃત્ત થવાની તાતી જરૂરત છે. વધુ વિગત માટે જુઓ ‘ગુજરાતમાં એક સર્વોપયોગી ગ્રંથાલય હોય’ સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય વૃત્ત દ.૧ (જાન્યુ-ફેબ્રુ. ૨૦૧૮, પૃ. ૧-૭)

આવો ગરવો ગ્રંથભંડાર = Bookstore ‘પ્રસાર’ ભારતના પ્રકાશક મહાસંઘ = Booksellers Association of India દ્વારા સન્માનિત કરવામાં આવ્યો હતો. વિકેતા તરીકે આગવી ઓળખ પ્રસ્થાપિત કરનાર જ્યંતભાઈ વર્ષ ૨૦૧૭માં અંતમાં ‘પ્રસાર’ને સમટી લે છે. (હવેથી, અર્થાત્ વર્ષ ૨૦૧૮ના પ્રારંભથી ‘પ્રસાર’નું કાર્ય તેમેનો પુત્ર નીરજ ‘બુકપ્રથા’ના નામે (૧, સુરભિ રેસિનેન્સી, શશીપ્રભુ ચોક, રૂપાણી, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧, ફોન : ૯૮૮૮૨૧૬૧૨૨) સંભાળી રહ્યા છે.) આ કાર્યની પૂર્ણાંખુતિ કરતાં તેમજો આ કાર્ય શરૂ કરવાની પ્રારંભની સ્થિતિ, હાથ ધરેલ પ્રવૃત્તિઓ અને નિવૃત્તિ લેવા વિશે તેમજો અભિવ્યક્ત કરેલો હદ્યોદ્ઘાર તેમના જ શબ્દોમાં જોઈએ :

“પુસ્તક-વિકયનો પણ અનેરો આનંદ હોય છે. પુસ્તક – પ્રસારની એવી આંકં તૃપ્તિ સાથે વ્યવસાયમાંથી વિદ્યા લેતી રેળું નિવૃત્તિનો સ્વાભાવિક, સહજ ભાવ છે. કાળના વિશાળ પટમાં આ પ્રવાસ હતો, પિસ્તાલીસ વરસે એ પ્રયાણ પૂરું થાય છે. આરંભ હોય છે તેનો વિચાર પણ હોય છે – આવો નરવો ભાવ, જ સહાયક છે. આ સર્જના સાથીઓ – સંગીઓ – સદ્ગ્રાહીજનોને સલામ પાઠવવાની આ વેળ છે.” આ વ્યવસાયથી તેમજો મેળવેલ આંકંતૃપ્તિનો એકરાર ધ્યાનાર્દ બની રહે છે.

જ્યંતભાઈએ અન્યત્ર પોતાના વિશે નોંધું છે કે ‘મિત્રો, પુસ્તકપ્રેમીઓ, શાનરસિકો મને બુકમેન તરીકે ઓળખે છે. એથી વધુ આકંશા નથી. આ ‘બુકમેન’-પણાએ મને કેટલાક સરસ મિત્રોનું વૃદ્ધ આપ્યું છે.

જગતના ઉત્તમ પુસ્તકોની સોબત આપી છે – પછી એમ થાય કે બસ, બીજું કાંઈ નથી જોઈતું.” તેમનાં પોતાના વિશેનાં આ વિધાનો પોતાના વ્યક્તિત્વની ઓળખનાં અને પોતે સ્વીકારેલ વ્યવસાયથી મેળવેલ સંતર્પક સંતૃપ્તિના ઓડકારનાં ધોતક બની રહે છે.

ગ્રંથાલય વિજ્ઞાનના અધ્યાપક :

ભાવનગર યુનિવર્સિટીના સેવાનિવૃત્ત ગ્રંથાલયી ડૉ. કિરીટ વ્યાસ સાથે પૃષ્ઠા કરતાં જાણવા મળ્યું કે વર્ષ ૧૯૮૧-૮૨માં ભાવનગર યુનિવર્સિટી દ્વારા ગ્રંથાલય વિજ્ઞાનનો સ્નાતક કક્ષાનો અભ્યાસક્રમ શરૂ કરવામાં આવતાં જીયંતભાઈને મુલાકાતી અધ્યાપક તરીકે નિમંત્રિત કરવામાં આવતાં તેમણે ગ્રાય: પાંચ-૪ વર્ષ સુધી સેવાઓ આપી હતી. તેમના વિશેષ રસુચિના વિષયો સંદર્ભગ્રંથો અને સંદર્ભ સેવાઓ, સૂચિકળા, ગ્રંથાલય વ્યવસ્થાપન વગેરે રહ્યા હતા. જોકે તેમણે આ સેવાકળ દરમિયાન સંદર્ભગ્રંથો પ્રેક્ટિકલ વિષયનું અધ્યાપન કરાવ્યું હતું. પૂર્વ-ગ્રંથાલયી અને ગ્રંથવિકેતા હોવાની સાથે જ્ઞાનજગતના વિવિધ વિષયોમાં વિશેષ વાચનશોખના કારણે સંદર્ભગ્રંથો વિશેની તેમની તરોતાજ જાણકારી રહી હોવાથી તેમનું અધ્યાપન રસપ્રદ અને આવિકારિક બની રહ્યું હતું. તેમની અધ્યાપકીયનિષ્ઠા અને વિદ્યાર્થીઓ સાથેના પ્રીતિભાવની મુક્તકડે પ્રશંસા આજે પણ ડૉ. કિરીટ વ્યાસ તેમજ તેમના કેટલાક વિદ્યાર્થીઓ, જેમ કે ભાર્ગવ જાની, બટ્ટક ગોહેલ, આશા સરવૈયા વગેરે કરી રહ્યા છે. આ ઉપરાંત તેમના તેજસ્વી વિદ્યાર્થીઓ પૈકી ગુજરાત યુનિવર્સિટીના ગ્રંથાલય અને માહિતી વિજ્ઞાન વિભાગના પૂર્વ-પ્રોફેસર અને અધ્યક્ષ સ્વ. ડૉ. વિરેક ભણ પણ હતા. પ્રત્યેક ગ્રંથાલયી ગ્રંથાલયનો સારો વાચક અને પથદર્શક બની રહે, બહુઆયામી અને દુર્દેશિતાશીલ સજ્જતા કેળવે તેના તેઓ હિમાયતી રહ્યા હતા. (જ્ઞાનસાની દુનિયા ભાષી). ગ્રંથાલોક પ.૨ (એપ્રિલ ૧૯૮૨) : ૧૩-૨૩). સામયિક સૂચિને અધ્યયનનો આધારસ્તંભ ઓળખાવીને તેની મહત્તમ ઉજાગર કરી આપવાની સાથે ‘સાયન્સ સાઇટેશન ઇન્નેક્સ’ અને તેના પ્રણેતા યુજીન ગારફિલ્ડનો વિગતે પરિચય ‘અધ્યાપનનો આધારસ્તંભ: સામયિક - સૂચિ’ (પ્રત્યક્ષ ૧૬.૪ (ઓક્ટોબર - ડિસેમ્બર, ૨૦૦૭) ૧૮-૨૩) શીર્ષક ડેટનો તેમનો

લેખ આ ક્ષેત્રના ઊંડાણપૂર્વકના જ્ઞાનનો પરિચાયક છે. આ સાથે તેમણે ‘પરબ’ અને ‘વસંત’ની સૂચિઓની વિશેષતાઓ અને મર્યાદાઓ ઉજાગર કરતી સમીક્ષાઓ આપી છે જે આ ક્ષેત્રે કાર્ય કરનારાઓ માટે દિશાપ્રેરક બની રહે છે. આ ઉપરાંત તેમણે સ્વયં પોતાના વિદ્યાગુરુ ડૉ. ચંપકલાલ શુક્લાની પ્રેરણથી ઉત્તમ ગુજરાતી પુસ્તકોની સૂચિ તૈયાર કરવાનું શરૂ કર્યું હતું. જે તેમના ગુડુના અવસાન સમયે ‘પોણો પંથ વટાવી ચૂકી હતી’: આ પછી આ સૂચિનું શું થયું તે વિશે કોઈ સગડ નથી.

રસાસ્વાદક :

આપણે આગળ ઉપર જોયું તેમ જીયંતભાઈ વિદ્યાર્થીવિયથી વાચનરસિયો જીવ રહ્યા હતા. તેમનો આ શોખ આગળ જતાં અનેકવિધ વિષયોમાં વિહરતો રહ્યો. સવિશેષતઃ મેઘાંશી અને ટાગોર સાહિત્યના પ્રબુદ્ધ વાચક અને અભ્યાસી તરીકે ઓળખ પામ્યા. ‘ગમતાંનો કરીએ ગુલાલ’ની સૂક્તિને સાર્વક કરતાં પોતે વાંચેલા ગ્રંથોનો આસ્વાદ પણ કરાવતા રહ્યા હતા. ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદના નવનિર્વાચિત પ્રમુખ અને અગ્રણી પત્રકાર – ચિત્તક – રાજકીય વિશ્વેષક પ્રકાશ ન. શાહે જીયંતભાઈનાં સંસ્મરણણોની નોંધ કરતાં જળાયું છે કે ‘તેમને ૧૯૭૧-૭૨માં પહેલી વાર મળ્યો હોઈશ, પરંતુ ‘એનાં થોડાં વરસ પહેલાંથી પુ. ગ. માવળિકરના ‘અભ્યાસ’માં દેશ-વિદેશનાં પુસ્તકો વિશે સહદ્ય નોંધ નિર્દેશથી. બીજી શક્યતાઓ છોડી એ ગાંધીસ્મૃતિ સાથે ગ્રંથાલયી તરીકે જોડાયા એમાં એમની પુસ્તકપ્રીતિનું કેટલું મોટું બળ હશે એનો અંદાજે અહેસાસ ‘અભ્યાસ’ મારફત મળતો હતો’. અર્થાત્ તેમણે વ્યવસાયિક કારકિર્દિના પ્રારંભથી જ ગ્રંથગોડી બાંધી લીધી હતી. તેમની આ પરંપરા ‘પ્રત્યક્ષ’ના વર્ષ ૨૦૧૫-૨૦૧૬ના અંકોમાં પણ ‘ગ્રંથગોડી’ હેઠળ પાંગરતી રહેલી જોવા મળે છે.

આ ‘ગ્રંથગોડી’ શરૂ કરતાં ‘પ્રત્યક્ષ’ના અંક ૮૬, પુ. ઉદ્માં પ્રારંભે કરેલી નોંધ : ‘રોજોરોજીની ટપાલોમાંથી ઝડપીને જલદી ખોલવાનું મન થાય એવા લિફ્ઝાન્સ આવે ત્યારે હાથ પરનાં ચાલુ કામો એક બાજુ પર મુકાઈ જાય, આંખો એમાં ખોવાઈ જાય. નવી ચોપડીઓની ખબર લાવતાં સામયિકોના અંકોનાં પાનાં પર ચિત્ત ચોંટી જાય. દિલ્હીથી આવતાં ‘બિલ્લીઓ’

અને ‘ધ બૂક રિવ્યુ’, વર્ધાથી બહાર પડતું હિંદી દ્વેમાસિક ‘પુસ્તક-વાર્તા’, પુણેથી રવાના થતું મરાઠી માસિક ‘લવિત’, – એ બધાં પ્રિય ભિત્રો બની ગયાં છે. જ્યાતનામ અખબાર ‘ધ હિંદુ’ની દર મહિને આવતી સાહિત્યપૂર્તિમાં પુસ્તકો અને લેખકોની દુનિયાની વિવિધરંગી વાતો, ક્યારેક વળી ઇન્ટરનેટ પગથારે આવેલી જ્ઞાનસૂચિની વાતો અને ગ્રંથજગતની પ્રત્યક્ષ સોબત... આ બધાંથી તારેવલું ને સારેવલું, એનું અહીં માત્ર આચમન ધરવાની નેમ છે” સહદ્યી પુસ્તકપ્રેમીની પ્રતીતિકારક બની રહે છે.

પ્રત્યક્ષના અંક નંબર ૮૬, ૮૭, ૮૮ અને ૧૦૦ (૨૦૧૫-૧૬)માં અંગેજ ભાષામાં રચાયેલાં વિવિધ વિષયોનાં, જેમ કે, ભારત - અધ્યયન પ્રવાસ, માનવનૃવંશવિદ્યા, સમાજશાસ્ત્ર, માયા સંસ્કૃતિ, પ્રાણી - પક્ષીજગત, પત્રકારત્વ, સંગીત, ચા, ખાદી સંસ્કૃતિ અને શાકાહારી ભોજન વરેરેના ૧૩ ગ્રંથોનો મનભાવંત રસાસ્વાદ કરાયો છે. આ બધા ગ્રંથો કોઈપણ યુનિવર્સિટી ગ્રંથાલયનાં આભરણ બની રહે તેવા મૂલ્યવાન છે. સંબંધિત ગ્રંથોના વિષયવસ્તુનું આસ્વાદન કરાવવાની સાથે આનુષ્ઠાંગિક બાબતો જેમ કે યુ. આર. અનંતમૂર્તિ કૃત કન્ડમાં લખાયેલી નવલકથ્ય ‘ભારતીપુર’ના અંગેજ અનુવાદનો પરિચય કરાવતાં અનુવાદકાં સંબંધી બાબતો વણી લેવી, તો ‘જગતના નવવિદ્ધાનોની પંગતમાં માનવંતુ સ્થાન ધરાવનાર’ હિતહાસકાર રામચંદ્ર ગુહાકૃત ગ્રંથ ‘સેવેજંગ ધ સિવિલાઈઝડ : વેરીઅરએલ્યુન : હિં ટ્રેનિંગ અન્ડ ઇન્ડિયા (૧૯૮૮)ના રસાસ્વાદની સાથે ગ્રંથના પ્રકાશક ઓક્સફર્ડ દ્વારા નિયુક્ત કરવામાં આવતા સંપાદકની પ્રસ્તુત ગ્રંથ સંદર્ભની ભૂમિકાને અહીં ઉજાગર કરી આપવામાં તેમની દૂરંદેશિતાનાં દર્શન થાય છે. જેમણું ફોર્બ્સ્કૃત ઓરિએન્ટલ મેમ્બરાર્સ (Oriental Memoirs, ૧૮૧૩, સંક્ષિપ્ત આવૃત્તિ ૧૮૮૪)માં લેખક દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલા ભારતનાં પ્રમુખ સંસ્કરણોનો પરિચય કરાવીને જ્યંતભાઈએ ભરુચ, ડાભોઈ અને અમદાવાદના સંસ્મરણોની સરસ વિગતો ઉજાગર કરી આપી છે. વળી, આ અપ્રાપ્ય ગ્રંથ ભાવનગરના ગ્રંથાલયમાં ઉપલબ્ધ છે તે તેમજ ઇન્ટરનેટ ઉપર પણ વિનામૂલ્યે સુલભ છે તેની જાણકારી પણ આપી છે. આ

બધા પરિચયો તેમના ઉપલક વાંચના નહીં પરંતુ વિશેષ અધ્યયનના પરિચાયક બની રહે છે.

અનુવાદ કળા વિશે જયંતભાઈ અને

અનુવાદકાર્ય :

જ્યંતભાઈ અનુવાદને ‘ભાષાંતર નહીં સર્જનશીલ નવસંસ્કરણ’ માને છે. તેમના મતે ઉત્તમ અનુવાદ એટલે : “એ રસનિષ્ઠતિ સાથે છે કે નહીં ? નવી ભાષાભૂમિમાં તેણે મૂળિયાં નાખ્યાં છે કે નહીં ? અનુવાદક શબ્દોનાં ચોસલાંની હેરફેર કરનાર દુભાષિયો નથી, તેણે કૃતિને આત્મમાં ઓગાળી હોય છે અને શબ્દેશબંદ ને વાક્યેવાક્યે ભાષાક્રોશલ, ભાવસમજ અને વિચારનું રસાયણ એ રેઝ છે – અરે, પરકૃતિપ્રવેશ કરે છે.” આ સાથે જ આર્થર આર્ટિસબર્ગની વાતને સમર્થન આપતાં “બહુભાષી સમાજમાં સહિત્યારા અનુવાદની પદ્ધતિ અર્થાતું સોતભાષાની જાણકાર વ્યક્તિ અનુવાદ કરે છે અને લક્ષ્યભાષાના નિષ્ણાત (સોતભાષાના સામાન્ય જાણકાર) તેને ચણકાટ આપે તેની સમજ, તેમજ સંપાદિત – અનુવાદની કૃતિના વિષયમાં નવાં જોડાણોને મૂળવાચના સાથે જોડવાં, સંપાદકીય સામગ્રી ઉમેરવી (ઉદા. તરીકે ચંદુલાલ દલાલકૃત ‘હરિલાલ ગાંધી : એક દુઃખી આત્મા’નો ત્રિદીપ સુહંદકૃત અંગેજ અનુવાદ) વગેરે અભિગમ કેળવવા આશાવાન છે. (“ભાષાંતર નહીં સર્જનશીલ નવસંસ્કરણ”, પ્રત્યક્ષ ૨૨.૨ (એપ્રિલ-જૂન, ૨૦૧૩) : ૫૭-૬૦). અનુવાદ સંદર્ભે તેમનો આ અભિગમ ધ્યાને ધરવા જેવો છે.

જ્યંતભાઈએ માત્ર આદર્શ અનુવાદની કલ્યાણ જ કરી નથી, પરંતુ પોતાના વિચારોને સુચારુ રીતે ક્રિયાનિત પણ કર્યા છે, જેની પ્રતીતિ તેમના દ્વારા અનુવાદિત કૃતિઓને તેમની જ કસોટીઓના એરણ ઉપરથી જોતાં સહજમાં થાય છે અને તેથી જ બંગાળી સાહિત્ય અને રવીન્દ્રસાહિત્યના અનુરાગી અને અનુવાદક ભોળાભાઈ પટેલ ‘તાજાખલાં’ ને ‘ઘૂંઘાયેલી ગુજરાતીમાં જાણે મૂળમાં જ લાયાયું છે.’ તો સુરેશ દલાલ ‘અનુવાદમાં ફૂલની સુંગંધ’ અનુભવે છે.

‘વિચારોની વસ્તુ’ (૨૦૧૮) એ તેમને સ્પર્શી ગયેલાં (૨૮૬ વિદેશી અને ભારતીય ભાષાઓમાં રચાયેલાં) વિચાર – પુષ્પો – સુકિતરનોનો અંગેજના

આધારે પોતે કરેલા ગુજરાતી અનુવાદનો સંગ્રહ છે. ભાષાની પ્રવાહિતા, લવરીકતા અને અભિવ્યક્તિને ધ્યાને લઈ આ સૂક્ષ્ટિરતલો વાંચતા આ બધા વિચારો મૂળમાં ગુજરાતીમાં લખાયેલા હોય તેવી સોડમ અનુભવાય છે. આ ઉપરંતુ તેમજો ઓક્સફર્ડ સચિત્ર વાર્તા અંતર્ગત ‘અલાદીન અને અલીબાબા’ (૧૯૮૪), ‘કોલમ્બસ’ (૧૯૮૪), ‘અપહરણ’ (૧૯૮૬) અને ‘હરકૃલૂલિસ’ (૧૯૮૬) તેમજ નેશનલ બુક ટ્રસ્ટની નહેરુ બાલપુસ્તકાલય શ્રેણી અંતર્ગત ‘હૃદ્યુઅન-ત્સાંગનો ભારતપ્રવાસ’ (૧૯૮૫) ગુજરાતી અનુવાદો આપ્યા છે.

રવીન્દ્રસાહિત્યના અધ્યેતા, અનુવાદક અને સંપાદક :

રવીન્દ્રસાહિત્ય અને રવીન્દ્રનાથના જીવન વિશે જાણવાની જિજ્ઞાસા તેમનામાં બળવત્તર બની રહેલાં રવીન્દ્રસાહિત્યના અધ્યેતા બની રહ્યા હતા, અલબત્ત, અનુવાદના માધ્યમથી. તેમજો સ્વયં નોંધ કરી છે કે ‘ભાષાજ્ઞાન બંગાળી મૂળાક્ષરોની ઓળખથી ખાસ આગળ નથી વધી શક્યું, તેથી મારું વાચન અંગેજમાં સુલભ સંકલનો પૂર્તું જ મર્યાદિત રહ્યું છે.’ (રવીન્દ્ર પત્ર – મધુ, [૫]). તેમની પાસેથી રવીન્દ્રસાહિત્યમાં પોતે ચૂંટેલી કૃતિઓનાં ગુજરાતીમાં અનુવાદિત પ પુસ્તકો મળે છે.

૧. તણખલાં : રવીન્દ્રનાથની કબિતિકાઓ (પ્રથમ આવૃત્તિ ૨૦૦૭, પુનર્મુદ્રણ ૨૦૦૮, ૨૦૦૯, ૨૦૧૮), ૨. સપ્તપણીં : રવીન્દ્રનાથની કબિતિકાઓ (૨૦૧૮)માં ટાગોરની બે-ત્રણથી પાંચ-સાત પંક્તિઓની લઘુપથરચનાઓ – કાવ્યક્ષણિકાઓ કે જેને કવિવરે ‘કબિતિકા’ તરીકે ઓળખાવી છે તેના પ સંગ્રહોમાં સમાવિષ્ટ ૧૧૬૭ કબિતિકાઓમાંથી પસંદગીની ૩૦૦-૩૦૦ જેટલી કબિતિકાઓના અંગેજમાં અનુવાદિત પાઈ સાથે ગુજરાતી અનુવાદો આપવામાં આવ્યા છે. પ્રારંભમાં કબિતિકા સ્વરૂપ, વિષયવસ્તુ, તત્કાલીન સમયના આલોચકોનો પ્રારંભમાં મોળો પ્રતિસાદ, પ કબિતિકા સંગ્રહોનો પરિચય, રવીન્દ્ર અનુરોગી વિદ્યાર્થીએકૃત અંગેજ અનુવાદ, કબિતિકાઓ વિશે કવિ વગેરે બાબતો વિશે સંક્ષેપમાં છતાં સંતર્પક વિચાર-વિમર્શ કરવામાં આવ્યો છે. અંગેજ પાઈ સાથે જ આપવામાં આવ્યો હોવાથી આ ગ્રંથો અનુવાદકો માટે

કોષ – Practical Workshop બની રહે છે. આ અનુવાદોનું ભાષા-સૌંદર્ય અને કાવ્યાત્મક અભિવ્યક્તિ તેમજ અંગેજ શબ્દોના ગુજરાતી ભાવવાહી તથા તળપદા શબ્દપ્રયોગો પ્રથમ દણિએ જ ધ્યાનાર્હ બની રહે છે, જેમ કે, Bird - પંખીનું, See - સમંદર, Messages - સંદેશઠા, South - દખણાદા, Heart - રૂદ્ધિયે, હદ્યભીતરે, અંતરદ્વારે, For What do you wait - શાની રાહમાં થોક્યો છે, Stony hard - કાળમીઠ શિલા, Leaving its last salutation to the East = ઉદ્યગિરિને પોતાનું અંતિમ વંદન આર્પે છે, Wrong Cannot afford defeat, but Right can = જૂઠને પરાજ્ય પાલવતો નથી, સત્યને પરાજ્યની પરવા નથી, Truth is widowed without love = પ્રેમિષોયું સત્ય નિરાધાર છે, વગેરે.

૩. ‘અનુકૂલિતિ : રવીન્દ્રનાથનાં કાવ્યો’ (૨૦૧૮)માં રવીન્દ્રનાથના વિવિધ કાવ્યસંગ્રહોમાંથી પસંદ કરેલાં પડ કાવ્યોનો અંગેજ અનુવાદ (તેના સોતના નિર્દેશ સાથે)ની સામેના પૃષ્ઠ ઉપર કે નીચેના ભાગમાં તેનો ગુજરાતી અનુવાદ આપવામાં આવ્યો છે આ પૈકી પાંચ કાવ્યો કવિવરના ડસ્તાક્ષરોમાં સુલભ કરાવ્યાં છે.

૪. રવીન્દ્ર સાન્નિધ્યે (૨૦૧૮)માં રવીન્દ્ર-જીવન વિશે જાણવાની જિજ્ઞાસા અને તેની સંતૃપ્તિ માટે હથ ધરેલ શોધખોળના પરિણામે પ્રાપ્ત થયેલ સાહિત્ય પૈકી બુદ્ધદેવ બસુ કૃત ‘સબ પિયેછિર દેશો’, આચાર્ય ક્ષિતિમોહન સેન, રવીન્દ્રનાથનાં આત્મકથનો, અરુણા ચક્રવર્તીકૃત નવલકથા ‘જોરાસાંકો’ (૨૦૧૩), રવીન્દ્રપુત્ર રથીન્દ્રનાથનાં સંભારણાં વગેરેમાંથી જ્યંતભાઈને સ્પર્શી ગયેલા અંશોના અનુવાદો આપવામાં આવ્યા છે. આપણાથી રવીન્દ્રજીવન વિશેની ઘણી આજાજા વાતો અહીં ઉજાગર કરી આપ્યી છે. ઉંદાં, તરીકે રથીન્દ્રનાથે જ જણાયું છે કે ૧૯૧૨માં હંગેન્ડના પ્રવાસ દરમિયાન કવિવરકૃત કાવ્યાનુવાદોની બેગ જ રેલવેમાં ગુમ થઈ ગઈ હતી જે ‘લેફ્ટ લગેજ ઓફિસ’માંથી મળી આવી હતી. “મારી બેદરકારીથી ગુમાવેલ ‘ગીતાંજલિ’નાં એ અનુવાદ પૃષ્ઠો સદ્ગ માટે ખોવાયા હોત તો શું થાત’ (પૃ. ૧૨૮). એક અન્ય મહત્વપૂર્ણ બાબત એ છે રવીન્દ્રનાથને નોબેલ સન્માન ૧૯૧૭માં મળ્યું હતું, પરંતુ અર્પણ અવસરે સ્વીડન જઈ શક્યા ન હતા પરંતુ ૮ વર્ષ બાદ ૧૯૨૧માં

ગયા ત્યારે નોબેલ સન્માનનો પ્રતિભાવ આખ્યો હતો તનો અનુવાદ પણ અહીં સુલભ કરાવ્યો છે. અહીં પ્રત્યેક સંભારણાના પ્રારંભમાં કવિ સાથે સંબંધ પ્રસ્થાપિત કરી આપતી જ્યંતભાઈકૃત નોંધો ખૂબ જ ઉપયોગી બની રહે છે, જે ટાગોર વિશેનાં વિશાળ અધ્યયન અને જ્ઞાનની સાહેદી પૂરે છે.

૫. ‘રવીન્દ્ર-પત્રમધુ : રવીન્દ્રનાથના પત્રો’ (૨૦૧૮)માં રવીન્દ્રનાથના વિશેળ પત્રસાહિત્ય અને સવિશેષતાઃ તેના પ્રાપ્ત અંગ્રેજી અનુવાદોના સંગ્રહો તપાસી જઈને કવિના જીવન અને અંતર્ગત વ્યક્તિત્વને ઉજાગર કરી આપતા ર૭૫ જેટલા પસંદગીના પત્રોના અનુવાદો સુલભ કરી આપવામાં આવ્યા છે. આ પત્રો પૈકી અહીં મોટા ભાગના પત્રો કવિએ લખેલા અને કેટલક પ્રાપ્ત પત્રો છે, જે મિત્રો, કુટુંબીજનો, સેહીજનો, સારસ્વતોને લખવામાં આવ્યા હતા, જેમાં વિલીઅમ રોવિન્સ્ટાઇન, ચાર્લ્સ એન્ડ્રૂ, રોમાં રોલાં, ભત્રીજી ઇંડિરાદેવી, ભાભી કાર્દબરી, પત્ની મૃષ્ણાલિનીદેવી, જગદીશચંદ્ર બોઝ, ક્ષિતિમોહન સેન, વિલ ડુરં, સર્વ પલ્લી રાધાકૃષ્ણન વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. આ પત્રોના અનુવાદોની સાથે અસરપરસ સંબંધ પ્રસ્થાપિત કરી આપતી નોંધો, આવશ્યકતાનુસાર સ્પષ્ટતાદર્શક ઉમેરણ, પાદટીપ વગેરેનું સંશોધનકીય અભિગમથી ઉમેરણ કરવાથી આ અનુવાદો Value added બની ગયા છે. વધુમાં ગ્રંથાન્તે પત્રવ્યવહારસૂચિ અને આધારસામગ્રીની સૂચિ પણ દસ્તિપૂત બની રહે છે. વિષયવસ્તુની દસ્તિએ આ પત્ર-સામગ્રી રવીન્દ્ર અભ્યાસીઓ માટે સોનાની ખાડી સમાન છે. સવિશેષતા : અનુક્રમ નંબર ૪-પના ગ્રંથોના અનુવાદ અને સંપાદન માટે સંબંધિત સાહિત્યની શોધ, વાચન અને પસંદગીનું કાર્ય – ખાસ કરીને રવીન્દ્રજીવનને ઉજાગર કરતી સામગ્રી અસાધારણ રસુયિ અને પ્રતિભાનાં ધોતક બની રહે છે.

સમગ્રતયા, ગુરુદેવ રવીન્દ્રનાથના સાહિત્યમહાસાગરથી દૂબકી લગાવીને અંગ્રેજી માધ્યમના સહારાથી જ્યંતભાઈએ ગુજરાતી વાચકો માટે જે મોતીનો ચારો પ્રસ્તુત કર્યો છે તે અણમોલ છે. અહીં અનુવાદ માટે સોતભાષા – અંગ્રેજી ઉપરનું તેમનું પ્રભુત્વ અને અનુવાદકણ, સંબંધિત સાહિત્યની પ્રાપ્તિ માટેની ખોજ, જિજ્ઞાસાની સાથે-સાથે સંશોધકીય અભિગમથી કરેલું

વાચન અને કરેલ પસંદગી વિશેષ ધ્યાનાર્હ બની રહે છે. ખાસ તો, ધ્યાને લેવું રહ્યું કે આ કોઈ એક સર્જંગ કૃતિ / પુસ્તકનો અનુવાદ નથી, પરંતુ અનેકવિધ ગ્રંથોમાં ધરબાયેલ પસંદગીની વૈવિધ્યપૂર્ણ સામગ્રીનું સંપાદન – સંકલન – અનુવાદન છે અને તે પાછળનો વિદ્યાકીય પુરુષાર્થ અને લગન માટે જ્યંતભાઈ આપણા વંદનના અધિકારી બની રહે છે. આ સાથે જ બધા ગ્રંથોની કાલ્યાત્મક અને દસ્તિપૂત અર્પણ નોંધો દ્રષ્ટવ્ય બની રહે છે, પરંતુ આ પૈકી ‘રવીન્દ્રસાનિધ્યે’ની નોંધ : “વિનોદભાઈ અને નાનકભાઈ, વહેલેરાં પ્રયાશ આખરી પંથે થયાં તમારાં / હવે વાટડીએ જરા થોભજો ને વળીવળીને આ નાનેરાની વાટ જોજો” તેમની જીવનલીલા સંકેરણ રહી છે તેનો ગર્ભિત ઈશારો કરતી નોંધ આંખ ભીજીવી દેવાની સાથે હદ્યને હવાવી દે તેવી કરુણાદ છે.

મેદાણી સાહિત્યના મેદાણીસંપાદક :

જ્યંતભાઈ મેદાણીસાહિત્યના પ્રભુત્વ અદ્યેતા અને શાતા રવ્યા હોઈ ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમી, ગાંધીનગર દ્વારા ‘સમગ્ર મેદાણી સાહિત્ય’ના સંપાદન – સંકલનની જવાબદારી તેમને સૌંપવામાં આવી હતી. જોકે આ શ્રેષ્ઠી શરૂ કરવા પૂર્વે તેમણે મેદાણીની કેટલીક કૃતિઓ, જેમ કે ‘સોના – નાવરી : સમગ્ર કવિતા’, ‘પરિબ્રમણ’ (અશોક મેદાણીના સહયોગમાં) વગેરેનું ‘આધારભૂત વાચના’ તરીકે નમૂનેદાર સંપાદન – પ્રકાશન કર્યું હતું. આ ઉપરાંત ૧૯૮૬માં મેદાણી જન્મશતાબ્દી નિમિત્તે લેખકકુટુંબ તરફથી ‘લેખકના સાહિત્યની પ્રમાણભૂત વાચના’ તૈયાર કરવાનું નક્કી કરવામાં આવતાં આ અન્વયે દ્વારા ગ્રંથોમાં આધારભૂત વાચના જવાબદારી જ્યંતભાઈએ સંભાળી હતી. તેમણે, ‘લેખકનાં સંતાનો તરીકે આ સંપાદનકાર્યને એક વાતાસામાન’ ગણાયું હતું. અકાદમીએ આ કાર્ય પ્રકાશિત કરવાનું સ્વીકારતાં મેદાણી કુટુંબ દ્વારા પ્રારંભેલ કાર્ય બંધ કરવામાં આવ્યું અને નવેસરથી આ કાર્યના સંપાદનની જવાબદારી જ્યંતભાઈને સૌંપવામાં આવી હતી. અલબત્ત, અગાઉનું સંપાદિત કાર્ય આ અંતર્ગત સમાવીને પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યું. સમગ્ર મેદાણી સાહિત્ય ૨૦ ગ્રંથોમાં પ્રકાશિત કરવાના આયોજન અંતર્ગત આજદિન સુધી ૧૩ ગ્રંથો (અ. નં. ૧, ૩, ૪, ૫, ૮-૧૭) પ્રકાશિત થયા છે. બાકીના ૭ ગ્રંથો સંદર્ભે

અકાદમીમાં પૃથ્વી કરતાં જાળવા મળ્યું કે જ્યંતભાઈ દ્વારા આ ગ્રંથોની હસ્તપત્રો અકાદમીને મળી નથી. અંતિમ ગ્રંથ ૨૦ : ‘મેઘાણી સંદર્ભ : જીવનકમ, છબિ-સંગ્રહ, મેઘાણી – ગ્રંથસૂચિ – લેખસૂચિ, મેઘાણી વિષયક સાહિત્યસૂચિ, રચનાકમ આલેખ, સમગ્ર મેઘાણી સાહિત્યની પાત્રસૂચિ અને સ્થળસૂચિ, મેઘાણી જીવન અને સાહિત્ય વિષયક નકશા’ માટે ફાળવેલ છે. આ અંતિમ ગ્રંથ કોઈ પણ સર્જકના સમગ્ર સાહિત્યના સંપાદન માટે સીમાસ્તંબ સમાન એક ઉત્તમ ઉદાહરણસ્વરૂપ બની રહે તે પૂર્વે જ જ્યંતભાઈની વિદાય થતાં આ કાર્ય અધૂરું રહ્યું છે.

‘સમગ્ર મેઘાણી સાહિત્ય’ના પ્રકાશિત ગ્રંથોમાંથી જીણી નજરે પસાર થતાં જ્યંતભાઈના સંપાદકીય ઉન્મેધની પ્રતિભાનાં સહજાં દર્શન થાય છે. પ્રત્યેક ગ્રંથમાં આવશ્યકતાનુસાર ઉપયોગકર્તાઓને ધ્યાને લઈને દસ્તિપૂત્ર વૈવિધ્યપૂર્ણ સૂચિઓ, શબ્દકોશ, પાદટીપો, અન્ય ભાષાની કાવ્યકૃતિઓ આધારે કવિતાઓ રચાઈ હોય તેનો મૂળપાડ, સંબંધિત, પુસ્તકનાં પૂર્વ-મુદ્રણોની વર્ષવાર કમાનુસાર નોંધ તેમજ લેખકનાં તથા પરવર્તી કાળના સંપાદકનાં નિવેદનો, પૂર્વ-પ્રકાશિત ગ્રંથોમાં કંઈ રદ કરવામાં આવ્યું હોય કે ઉમેરણ / સંવર્ધન કરવામાં આવ્યું હોય તે, સર્જકનાં ગ્રંથસ્થ નહીં થયેલાં અને ‘કૂલશાબ’, ‘જન્મભૂમિ’, ‘સૌરાષ્ટ્ર’ વગેરેમાં પ્રકાશિત અને આ પૈકી કેટલાંક ઉપનામ હેઠળ પ્રકાશિત લખાણોને શોધીને તેમજ તેની પ્રમાણભૂતતા તપાસીને સુલભ કરાવવાં, અધિકૃત પાડ તૈયાર કરવો, અગાઉના સંસ્કરણના આવરક પૂર્ણની ફોટો-નકલ, કૃતિઓની રચનાનો કાળજી તૈયાર કરવો વગેરે કાળજીપૂર્વક આપવામાં આવ્યું છે. આ ઉપરાંત બે-ત્રણ ગ્રંથોના ‘સંપાદક’ અને બાકીના ગ્રંથોમાં પોતાને ‘સંકલન’ કર્તા તરીકે ઓળખાવેલ છે. આટલી આગવી ગુજરાતિના કારણે પ્રા. સંજ્ય ભાવે ‘સ્વનામવિમુખતા અને વાચકઅભિમુખતા’ કેન્દ્રી આ ગ્રંથશૈલીને ‘સમગ્ર મેઘાણી સાહિત્ય’નું જ્યંતભાઈનું સંપાદનકાર્ય ગુજરાતી સાહિત્યના પુસ્તક સંપાદનક્ષેત્રે અત્યારના સમયમાં કદાચ એક સર્વોચ્ચ શિખર’ તરીકે નવાજે છે તે યથાર્થ જ છે. ‘સોના-નાવડી : સમગ્ર કવિતા’ અને ‘પરિભ્રમણ’નું દસ્તિપૂત્ર સંપાદનકાર્ય સર્વાંગી સંશોધકીય પુરુષાર્થ અને કર્તવ્યનિષ્ઠાનું ઉત્તમ ઉદાહરણ

છે. તેમની આગવી સંપાદકીય પ્રતિભા અને વિશેષતાઓને ધ્યાને લેતાં જ્યંતભાઈને ખરા અર્થમાં ‘મેઘાણીસંપાદક’ તરીકે નવાજવા જ રહ્યા.

આ સાથે જ સહજ જિશાસાવશ અકાદમી દ્વારા પ્રકાશિત અન્ય કેટલાક સર્જકોના સમગ્ર સાહિત્યની શૈલીઓ તરફ નજર નાખતાં જોવા મળ્યું કે ઘણા સર્જકોની ગ્રંથશૈલીઓમાં જ્યંતભાઈએ આપેલ સૂચિઓ સમાન સૂચિઓની પૂરી ગુંજાઈશ હોવા છતાં પણ ક્યાંય આ પ્રકારની સૂચિઓ – અપવાદ તરીકે કવચિત્ત ગ્રંથન્તેની શબ્દસૂચિ બાદ કરતાં – જોવા મળી નથી. અરે, એકાદ સર્જકની ગ્રંથશૈલીના અંતિમ ખંડમાં નથી અનુક્રમનું પૂછ કે નથી ગ્રંથન્તે કોઈ સૂચિ. અલબત્ત, તેના સંપાદકીયમાં બે કર્તાઓની કૃતિઓ વિશે તેમજ પાછળથી પ્રાપ્ત લેખો, નિબંધો વગેરે સમાવિષ્ટ છે તેવી નોંધ છે, પરંતુ તે કયા તેની જાણકારી મેળવવા ગ્રંથ જ ફેંદવો પડે. એકાદ શૈલીના સંપાદકીયમાં ‘બીજી આવૃત્તિનાં અનેક પુનર્મુદ્રણો થયાં’ તેવી નોંધ જોવા મળે છે, પણ કયા વર્ષ થયાં અને તેનાં કોઈ નિવેદન વિશે મૌન જ સેવવામાં આવ્યું છે, વગેરે. અને તેથી જ પ્રશ્ન ઉદ્ભબે છે કે આ પ્રકારનાં પ્રકાશનોને સંપાદિત કહેવાં કે નર્યા પુનર્મુદ્રણો ?

આ સાથે જ ઐતિહાસિક દસ્તિપૂર્ણ એક આડ વાત એ કે ‘સમગ્ર મેઘાણી સાહિત્ય’ અંતર્ગત જે જે ખંડનું પુનર્મુદ્રણ / સંશોધિત આવૃત્તિનું પ્રકાશન કરવામાં આવ્યું છે તેમાં ‘અકાદમી’ દ્વારા પ્રથમ વખતના ‘પ્રકાશકીય નિવેદન’નો છેણ ઉડાડીને પુનર્મુદ્રણ વખતના અધ્યક્ષ અને પ્રકાશકનું નિવેદન જ મુદ્રિત કરવામાં આવ્યું છે, ઉદા., તરીકે જુઓ ગ્રંથ-૧ (૨૦૧૮), ૮ (૨૦૨૦), ૧૧ (૨૦૧૯) વગેરે. વળી તેમના આ નિવેદનમાં પણ કોઈ અણસાર નથી કે આ શૈલી ક્યારે કોના અધ્યક્ષીય સમયમાં શરૂ કરવામાં આવી હતી, વગેરે. વળી, આ પ્રકારની ગ્રંથશૈલીઓમાં ‘અકાદમી દ્વારા પ્રકાશિત આવૃત્તિ’ શબ્દોની નોંધ સાથે પ્રકાશન વર્ષ નોંધું જરૂરી બની રહે છે, જેનો અહીં અભાવ જોવા મળ્યો છે.

જ્યંતભાઈ સાથેના પ્રાય: અહીં દશકના પરિચયના આધારે નોંધું છું કે તેઓશી ખરા અર્થમાં ઉમદા અને સંવેદનશીલ માનવ હતા. એક આર્દ્ધ ગ્રંથાલયી – સેવાપરાયાશતા અને પ્રતિબદ્ધતાનું મૂર્તિમંત્ર

સ્વરૂપ હતા, જે તેમના જીવનવ્યવહાર સાથે વણાઈ ગયું હતું, કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય દ્વારા પ્રકાશિત ‘સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય વૃત્ત’ના નિયમિત વાચક રહેવાની સાથે પ્રસંગોપાત્ર પોતાના પ્રતિભાવો જણાવતા રહેતા હતા. છેલ્યે તેમના અવસાનના ૧૫ દિવસ પૂર્વે જ સાષેભર - ઓક્ટોબરના અંક સંદર્ભે મોકળાશથી ચર્ચા કરતાં તેમજે રૂબરૂમાં મળવાની ઠથા દર્શાવતા જણાવ્યું હતું કે હેતે તો આપણું મળવાનું વિલંબાઈ રહ્યું છે. કોરોનાકાળ પછી મળવા ભાવનગર આવીશ તેવી હૈયાધારણા પણ આ લખનારે આપી હતી, પરંતુ કાળની ગતિ ન્યારી છે. અમારું મિલન અધ્યૂતું જ રહ્યું !

ભાવકોની દિનિમાં :

‘ભાવનગરના સત્ય સમાજના ઘડતરમાં મહેન્દ્રભાઈ અને જ્યંતભાઈનો ફાળો ઘણો મોટો છે. એક સારી યુનિવર્સિટી કે એક સારો અધ્યાપક જે વ્યવસાયી અને જે ભાવથી એક આખ્યું વાતાવરણ ઘડે તેંબું જ્યંતભાઈએ કર્યું છે. તે પણ સહજતાથી - પરોપકાર તરીકે નહીં જ - કદાચ એ તેમનો સ્વભાવ છે.’

ડૉ. દદ્ધાબહેન પણ્ણી

‘જીવરચંદ મેધાણીના પુત્રોએ મેધાણી-સાહિત્યના પ્રકાશન-પ્રસાર માટે જે દિનિપૂર્વક અને સાતત્યથી નમૂનેદાર કામ કર્યું છે એવું બીજા કોઈ લેખક-સંતાનોએ ભાજે જ કર્યું હો. ને તેમ છતાં એ ભાઈઓ માત્ર મેધાણી-પુત્રો તરીકે ઓળખાતા રહ્યા નથી. લગભગ દરેકે, અનુવાદક-સંપાદક તરીકે તેમજ વ્યક્તિ તરીકે પોતાની એક આગવી ઓળખ ઊભી કરી છે. એમાં જ્યંતભાઈ વધુ ગતિસંચાર-શીલ. પણ એમની એ સક્રિયતા જરા પણ મુખરતા વિનાની શાંત સક્રિયતા. ભાવનગરમાં જ રહ્યા, ને એક થાનક ઊભું કર્યું - ‘પ્રસાર’ એની ટેગ લાઈન હતી ‘પુસ્તકોની નાનકડી દુનિયા’. પોતે તો હંમેશાં પુસ્તકોના વ્યાસણી રહ્યા પણ બીજાઓમાં પણ પુસ્તક-રસ પ્રસાર્યો... રવીન્દ્રમીમિતિ એટલી ઉત્કટ થઈ કે અનુવાદ એમને માટે અનિવાર્ય બન્યા... જ્યંતભાઈએ નમૂનેદાર સંપાદનો કર્યા એના કેન્દ્રમાં મેધાણી-સાહિત્ય જ રહ્યું પણ શાસ્ત્રીય, ઉપયોગી અને રુચિ - દિનિવાળું સંપાદન કેવું હોય એનો અનુસરણીય દાખલો એમજે બેસાડ્યો.’

રમણ સોની

‘એ ગ્રંથપાલ બન્યો. પછી પિતાને અભિપ્રેત એવો ‘શહેરના જ્ઞાનમાળી’ સમો ‘બુક્સેલર’ બન્યો, નામે જ્યંત... જ્યંતભાઈનું સંપાદનકાર્ય પિતૃતર્પણથી આગળ વધીને સાહિત્ય માટેનો ઊંડો લગાવ, સંપાદનકળાની જાતે કેળવેલી સમજ અને વંદનીય કર્તવ્યનિષ્ઠા બતાવે છે. ઔપચારિક અર્થમાં જ્યંતભાઈ સાહિત્યના અધ્યાપક કે સંશોધક નથી. પણ તેમનાં સંપાદનમાં વૈજ્ઞાનિકતા, તેમના વ્યાપ વિરલ છે... પુસ્તકને શક્ય એટલું યુઝર-ફેન્ડલી બનાવવા માટે જ્યંતભાઈ જે સૂચિઓ આપે છે તે એમની અનોખી સિદ્ધિ છે.. નિર્મળતા અને નઅતા, સંસ્કારિતા અને સંકોચશીલતા જ્યંતભાઈના રોમેરોમાં હતી. ઓછાબોલા અને અતડા હોવાની છાપ ઝડપથી ભૂસાઈ જતી અને તેમના વ્યક્તિત્વની હુંક તો અનુભવાતી..’

સંજ્ય ભારે

Jayant Meghani belonged to that rare breed of Gujarati scholars who are equally at home in English language in which he was widely read. Meghani translated extensively from English into Gujarati. In his later Years, he was drawn to the poetry of Rabindranath Tagore and issued fresh translations of his letters and poetry in beautiful volumes which he himself designed. He was particularly sensitive to the finer aspects of book design - choice of fonts, layouts, cover design, indexing - which are often sidelined in Indian Language printing.

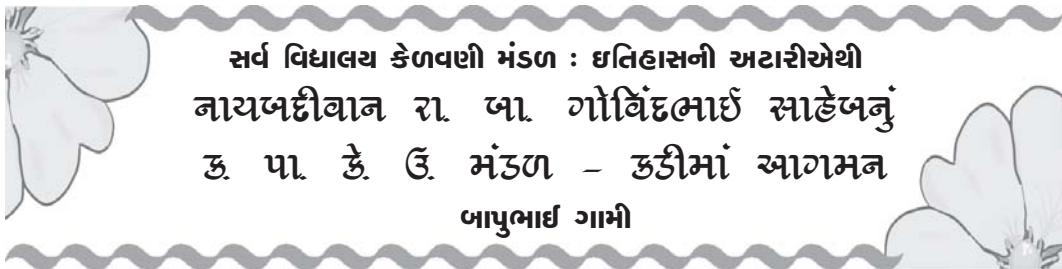
Murali Ranganthan

આવા ગૌરવપૂત ગ્રંથાલયી, ગ્રંથવિકેતા અને ગ્રંથમર્જશ - સાહિત્યમર્જશ દિવંગત થતાં સર્વ વિદ્યાલય પરિવાર શોકસંતપ્ત હૈયે શ્રદ્ધા-સુમન અર્પણ કરે છે.

(ક્રાણસ્વીકાર : પ્રસ્તુત લેખ માટે જરૂરી સાહિત્ય પૂરું પાડવા માટે પ્રા. સંજ્ય ભારે, તોરલ પટેલ, નીરજ મેધાણી અને અકાદમીનાં સ્વાતિ શુક્લનો આભાર).

મણિભાઈ પ્રજાપતિ

**સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ : ઇતિહાસની અટારીએથી
નાયબદ્ધીવાન રા. બા. ગોવિંદભાઈ સાહેબ, કુનું
કુ. પા. કે. ઉ. મંડળ - ડક્ટીમાં આગમન
બાપુભાઈ ગામી**

ભાદરવા સુદી ૪ – ગણેશ ચતુર્થીના દિવસે વડોદરા રાજ્યના નાયબદ્ધીવાન રા. બા. ગોવિંદભાઈ સાહેબ, કરી પ્રાંતમાં અતિવૃદ્ધિથી થયેલી ખરાબીની જાતમાહિતી મેળવવા ફરતાં-ફરતાં કડવા પાટીદાર કેળવણી ઉતેજક મંડળ – કરીની અચાનક મુલાકાત લીધી. તેઓશ્રીની સાથે પ્રાંતના સૂબાસાહેબ તથા નાયબ સૂબા સાહેબ પણ પદ્ધારેલા હતા. આ પ્રસંગે આપણી કોમને તથા સંસ્થાની કાર્યને ઉદ્દેશી તેમણે જે વચનો કલ્યાં તે ખરેખર વિચારવા જેવા જ છે.

વિદ્યાર્થીઓનો, સંગીત-કસરત વગેરેનો સામાન્ય કાર્યક્રમ થયા બાદ, સંસ્થાના મંત્રી શ્રી છગનલાલ પીતામભરદાસે સંસ્થાનો સંક્ષેપમાં ઇતિહાસ કહ્યો. હાલ સંસ્થામાં જે કાર્ય થઈ રહ્યું છે અને સંસ્થા જે સ્થિતિએ આવી ઊભી છે તેનું ટૂંકમાં ઢિંદશન કરાવ્યું. તાતુકા પંચાયત, પ્રાંતપંચાયત તથા શ્રી મહારાજાસાહેબ તરફથી સંસ્થાને જે ઉદાર મદદ મળે છે, તથા રાજ્યના નાનાથી તે મોટા અમલદારો સંસ્થા પ્રત્યે જે મમતા અને સહાનુભૂતિ બતાવી રહ્યા છે તેનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માન્યો. સંસ્થાનો વહીવટ કોમી હોવા છતાં તેમાં સર્વ જ્ઞાતિનાં બાળકીને લાભ આપવામાં આવે છે તે પણ જણાવ્યું. તથા સંસ્થાએ રાજ્ય પાસે ખેતીવાડીના શિક્ષણની અનુકૂળતા કરી આપવા જે માગણીઓ કરી છે તેનો ઉદાર દસ્તિથી વિચાર કરવા વિનંતી કરી. છેવટે, રા. બા. ગોવિંદભાઈ સાહેબ પદ્ધારી સંસ્થાના કાર્યકર્તાઓ અને વિદ્યાર્થીઓ ઉત્સાહમાં જે વૃદ્ધિ કરી તે બદલ તેમનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર પ્રદર્શિત કર્યો.

ત્યારબાદ રા. ગોવિંદભાઈ સાહેબ, પોતાની મીરી અને મળતાવડી વાણીમાં કાર્યકર્તાઓ તથા વિદ્યાર્થીઓને સંબોધી નીચે પ્રમાણે જણાવ્યું : ‘મંત્રીશ્રી છગનલાલ, અન્ય કાર્યકર્તાઓ અને વિદ્યાર્થીઓ,

તમારી સંસ્થાની આ પ્રથમ મુલાકાત લેતાં હું ઘણો

જ બુશ થયો છું. આ પ્રસંગ પહેલાં પણ મને સંસ્થાની બેટ લેવા નિમંત્રજ્ઞો મળેલાં, પણ સરકારી કામના સંજોગોમાં મારાથી આવી શકાયું નહિ. આજે આવી, હું જે કંઈ જોઉં છું તેથી મને આનંદ થાય છે.

તમારી કોમના સંબંધમાં હું ઘણાં વર્ષથી આવ્યો છું. તેના જેવી ઉદ્યોગી અને પ્રેમાળ કોમ બીજી કોઈ નહિ હોય. તેને હું અંતઃકરણથી ચાહું છું. જ્યારે જ્યારે મને તમારી કોમના સંબંધમાં આવવાની તક મળેલી ત્યારે ત્યારે મેં તમારા લાભની અનેક વાતો કહી છે. મેં ઘણી વાર કહ્યું છે કે તમો બહુ ઉદ્યોગી છો. તમારા ઉદ્યોગના પ્રમાણમાં આવાં અંધારાવાળાં ઘરને બદલે તમોને તો હવેલીઓ જોઈએ. અને ગાડાંઓને બદલે. તમે મોટરો વાપરતા થાઓ એટલી સમૃદ્ધિ તમને મળવી જોઈએ. આ બધું કરવા તમોને કેળવણીની જરૂર છે. તે સાથે તમારી કોમમાં જે કંઈગા રિવાજો ચાલી રહ્યા છે તે બંધ કરવા જોઈએ. દુનિયામાં કોઈપણ કોમ એવી નથી કે જ્યાં દીગલાદીંગલીની પેઠે લગ્ન થતાં હોય. ‘માતા’ બોલે ત્યારે દસ્થસ કે બારબાર વર્ષ લગ્ન કરવાં એના જેવી એક મૂર્ખાઈ નથી. આ સંબંધી મેં ચાણસમાના અને સિદ્ધપુરના આગેવાનો સાથે વાતો કરી છે. ઈ. સ. ૧૯૭૨માં શ્રી છગનલાલ પીતામભરદાસે મને કહ્યું કે, ‘મારા કુદુંબમાં એક છૂટક લગ્ન કરવાનું છે.’ મેં જણાવ્યું કે આવા પ્રસંગે તમે મને નિમંત્રજ્ઞ નહિ આપો તોયે તમારે ત્યાં આવીશ અને આપણો તોયે આવીશ.’ આ છૂટક લગ્નના પ્રસંગે હું તેમને ત્યાં ગયો હતો અને જમ્યો હતો. આની સારી અસર થઈ છે. હવે આ રિવાજ ટકી શકવાનો નથી. જરૂર નાબૂદ થશે.

વળી રાજ્ય તરફથી ખેતીવાડીનું શિક્ષણ લેવા જનારને સ્કોલરશિપ આપવાની ગોઈવણ કરી, પણ જ્યાં સુધી અજ્ઞાન હોય ત્યાં કોણ તૈયાર થાય ? તે વખતે તમારી કોમમાં કોઈ મોટ્રિક સુધી પણ ભાગેલો વિદ્યાર્થી જડ્યો નહિ. હાલ તો એલએલ.બી. સુધી ભાગેલા પણ મળે છે. આવા

સંજોગમાં આ તમારી સંસ્થા જોઈ મને હર્ષ થાય છે. તમારી ખેતીવાડી સંબંધી માગડીઓ ઉપર સરકારે વિચાર કર્યો છે. સરકારની એ તરફ સહાનુભૂતિ છે. ધીમેધીમે તમને સરકાર વધારે મદદ કરશે. અત્યારે સ્થિતિ પલયાઈ ગઈ છે : ઉત્તમ ખેતી, મધ્યમ વેપાર, કનિષ્ઠ ચાકરી અને નફફટ ભીજ.' એ જૂની કહેવત અનુસાર ખેતીને ગણવામાં આવતી નથી. ખેતી કરનારને ચાકરી કરવાનું મન થાય તેનાથી આપણાને વધુ ફૂટેલ મળવા સંભવ છે. વળી આજે આપણા ખેડૂતોના ગામમાં ઘરમાં રમતોને સ્થાન નથી. ઉદમ પછી આનંદને સ્થાન નથી. કેળવણીથી જીવન રસમય થશે. રાસ જેવી સુંદર રમતોનો આનંદ અનુભવશો અને ઉદમ પછી સંગીતનું સુખ મધુર લાગશે. કેટલાક કહે છે કે, ખેડૂતને આવી બધી કેળવણીની શી જરૂર છે. પણ તેમની આ માન્યતા ખોટી છે. કળાકૌશલ્ય (Culture)ની સર્વને જરૂર છે. તેમાં પ્રવૃત્તિ થવી જોઈએ.

ખેતીની દિશામાં અજ્ઞાનતા વર્તે છે. જમીન હોય છે પણ તે છૂટીછવાઈ હોવાથી તેમાં વખત ઘણો જાય છે. વાડોને લીધે કેટલીયે જમીન નકારી જાય છે. કૂવાઓનાં ઢકાણાં નથી. મારો ખેડૂતમંડળ સ્થાપવાનો ઉદ્દેશ, જમીન એક જ્યે કરવાનો હતો. જો જમીન એક જ્યે થાય તો ત્યાં ખેતીનાં બધાં સાહિત્યો રાખી શકાય. કૂવા ઉપર પંપ મૂકી વિશાળ પાયા ઉપર ખેતી કરી શકાય.

બીજી બાબત પાડા ઉછેરવાની છે. પાડાઓ કોસ જેંચી શકે છે. તેમને ગાડે જોડી શકાય છે. તે ઉપરાંત ખેડૂતને જૌપાલનની તો ખાસ જરૂર છે. આજે તો ગાયો રબારીઓ પાસે જ હોય છે. રબારીઓ ખેતર ભેલાવે છે અને કોટેં ચડવું પડે છે. વળી ગાયોથી બળદ પણ થાય અને બળદ ખરીદવાના ભારે ખર્યનો બચાવ થાય. પણ ત્યાં 'ખસી' કરવાનો પ્રશ્ન આવી ઊભો રહે છે. કહે છે કે 'ખસી' કરવાથી પાપ થાય. કયા શાસ્ત્રમાં આ પાપ લખ્યું છે ? મને એક શાસ્ત્રીએ એક શ્લોક કહ્યો. તેનો અર્થ એવો છે કે 'ખસી' કરવામાં તો પુણ્ય રહ્યું છે. પણ હજુ આ બાબતની અસર થઈ નથી. કોઈ ખેડૂત ભાઈએ હજુ પાડાનું ગાડું જોડ્યું નથી. મને આશા રહે છે કે આ વિદ્યાર્થીઓ આ બાબતના ફાયદા સમજ્ઞને આ બધા સુધારા કરશે. તમારામાંથી બધાય ખેડૂત થાય એવું ન બને. જેને

જે બાબતમાં વિશેષ રસ હોય તે કાર્ય તેણે હાથ ધરવું જોઈએ. જે વિદ્યાર્થીને ચિત્રકામની શોધ કરી હોય તે શા માટે ચિત્રકાર ન થાય ? જેની પ્રગતિ સંગીતમાં સરસ થઈ શકતી હોય તે શા માટે તે વિદ્યામાં પ્રવીષ ન થાય ? પણ તમારામાંના ઘણાખરા ખેડૂત થવાના. ખેતીના જ્ઞાન સાથે બીજા ધંધાઓની જરૂર છે. સુથારકામ અને લુહારકામની ખેડૂતોનાં ખાળકોને ખાસ જરૂર છે. એક જ દાખલો આપું : ચાણસમાના પટેલિયાઓ મારી પાસે ફરિયાદ લઈ આવ્યા કે, 'લવાર અમારી કોસો ટીપ્પા નથી. અમે શું કરીએ ?' જોકે હું ત્યાં ગયો અને લવારિયાઓને ઘમકાવ્યા અને કામ કરાવ્યું. પણ જેને આપણો વસવાયાં કહીએ છીએ તેમને, 'બેચરકાકા, અમારી કોસ ટીપ્પા આપોને !' કહી દાઢીમાં હાથ ઘાલવો તેના કરતાં જાતે જ કરી લેવું શું ખોડું છે ? સુથારનું પણ એવું સમજજું. યાદ રાખજો કે, કોઈ પણ ધંધો પ્રામાણિકપણે કરવામાં નાનમ નથી. જેમાં આપણું મગજ દોડતું હોય તે કાર્ય કરવું જ.

વિદ્યાર્થીઓ ! આ વાત બરોબર યાદ રાખજો. સારો અભ્યાસ કરજો. તમારી ઉન્નતિ માટે જ આ સંસ્થા થઈ છે. પરમાત્મા તમારા કાર્યમાં અનુકૂળ હજો.

મણિયારી-ચાણસમા જેવા ગામમાં જ્યાં પ્રથમ પાણીનું ઘણું જ દુઃખ હતું ત્યાં ઘણું જ સુખ થઈ ગયું છે. બેઠા-બેઠા પાણી મળી શકે છે. વિજ્ઞાન આગળ કશું જ અશક્ય નથી. જો તમે સારી વિદ્યા મેળવશો તો જરૂર કુદરત તમને સહાય કરશે અને તમરી આગળ આ જે તક આવી છે તેનો ઉપયોગ કરશો તો ચરોતર કરતાં પણ આગળ વધી શકશો.

અંતમાં હું જણાવું છું કે આ સંસ્થા માટે જેટલી મદદ મળી શકો તેટલી મેળવવા હું પ્રયત્ન કરીશ.'

ત્યાર બાદ સામાન્ય વાતચીતને અંતે, વંદેમાતરમું અને 'સયાજીરાવ મહારાજની જ્યા'ના પોકારો વચ્ચે સભા વિસર્જન થઈ હતી.

કડી, બાપુલાલ વી. ગામી
ત૦ ઓગસ્ટ, ૧૯૨૭

સૌજન્ય : ડૉ. મંગુભાઈ પટેલકૃત
'બાપુભાઈ વિહલદાસ ગામી :
એક અલગારી આચાર્ય, ૨૦૦૮ પૃ. ૪૮-૫૧)

શિક્ષણાના મૂળભૂત અધિકારને ૧૦૦ ટકા સાકાર કરતું અફ્ઝાટ રણમાં વીરડા સમાન વંચિતોનું વિદ્યાધામ

પ્રવીણ ક. લહેરી

અમદાવાદના નેક્ટય ખૂબી સરબેજને આડિને એક શૈક્ષણિક સંકુલ આવેલું છે. નામ છે અદાણી વિદ્યામંદિર. શાંત, સુંદર, સુવિધાયુક્ત, આધુનિક અને શિસ્તબદ્ધ સંચાલિત આ શાળાની મુલાકાત લેનાર એમ સમજે કે શિક્ષણ જ્યારથી સ્વનિર્ભર થયું છે ત્યારથી તેમાં અનેક લોકોએ મસમોદું રોકાણ કરીને સારું વળતર મેળવ્યું છે. આ પ્રમાણે જાણીતા ઔદ્ઘોગિક ગૃહે પણ કર્યું હોય તેમ દેખીતી રીતે જગ્યાય - પણ ના. આ વિદ્યામંદિર ગુજરાતનું જ નહીં પણ સમગ્ર દેશનું એક આગવું અને અજોડ શિક્ષણ કેન્દ્ર છે. ૨૦૦૮માં જેના શ્રીગંગેશ થયાં તે શાળા પાછળનો પ્રેરક વિચાર સમજવા જેવો છે. સંસ્થાનાં સ્થાપક પ્રીતિબહેન અદાણીના શબ્દોમાં; “અમે આ શાળાની સ્થાપના વંચિત પરિવારોનાં તેજસ્વી બાળકોને ગુણવત્તાસભર નિઃશુલ્ક શિક્ષણ આપવાના સંકલ્પ સાચે કરી છે. આ શાળાની સહફળતાએ અમને બીજી બે આવી શાળાની શરૂઆત કરવા પ્રેરણ આપી છે.” હેલ્લાં ૧૩ વર્ષમાં આ શાળાનું સંચાલન ઉત્કૃષ્ટ રીતે થયું છે, જેના કારણે ભારતની ગુણવત્તા કાઉન્સિલે - NABETની કક્ષાની માન્યતા આપી છે. ગુજરાતની ખાનગી શાળાઓમાં અદાણી વિદ્યામંદિર જ આવી સ્વીકૃતિ ધરાવે છે. આ મુદ્દે દેશમાં પણ આ શાળા પ્રથમ છે. આ શાળાની ભૂમિકાનો વિચાર કરીએ તે સાચે દેશમાં શિક્ષણની દશા અને હિશાનો પણ જ્યાલ રાખવો જરૂરી છે. આપણે સૌ જાણીએ છીએ કે ડૉ. મનમોહનસિંહના વડપણ હેઠળની સરકારે દેશના સૌ નાગરિકોને એક ઉમદા ભેટ આપી હતી. ભારતના બધારણમાં સુધારો કરીને “શિક્ષણના અધિકાર”ને મૂળભૂત અધિકાર તરીકે માન્યતા આપી છે. સંસકે શિક્ષણના અધિકાર અંગેનો કાયદો કર્યો છે. આ કાયદા હેઠળ તમામ સ્વનિર્ભર (ખાનગી) શાળાઓ ૨૫ ટકા જગ્યાઓ ઓછી આવક ધરાવતાં બાળકો દ્વારા ભરવાની છે. આ જોગવાઈનો હેતુ એ છે કે સામાજિક ન્યાય જળવાઈ રહે અને વંચિતોના પરિવારમાંથી આવતા હોશિયાર વિદ્યાર્થીઓ સારી કારકિર્દી વિકસાવી શકે. આ અધિકારને સાકાર કરવા માટે પાંચ વર્ષમાં રૂ. ૧૭૧૦ અબજની

જરૂરિયાત અંદાજવામાં આવી હતી પણ કેન્દ્ર અને રાજ્ય સરકારોએ તેના ગ્રીજા ભાગનો ખર્ચ પણ કર્યો નથી. આજે પ લાખથી વધારે શિક્ષકોની જગ્યા ખાલી પડી છે. નવા કાયદાએ સરકારો પર જે જગ્યાબદારી મૂકી છે તે નિભાવવામાં નિષ્ફળતાનો સ્વીકાર કરી સુધારાત્મક કાર્યવાહી કરવાને બદલે કાલ્યનિક સિદ્ધિઓની જાહેરાતોમાં અબજો રૂપિયાનું જાહેરનામું વેડફાઈ રહ્યું છે. આ કાયદો હજી એક બાજુ દથી ૧૪ વર્ષની ઉમરનાં બાળકો ઉપરાંત ધો. ૧૦ (ઉમર ૧૬ વર્ષ) સુધી લંબાવવાનો નિર્ણય હજી ફાઈલોમાંથી બહાર નીકળતો નથી. દુઃખની વાત તો એ છે કે કાયદાની સ્પષ્ટ જોગવાઈ પ્રમાણે ખાનગી શાળામાં ૨૦ લાખ જેટલી જગ્યાઓ વંચિત બાળકોથી ભરવાની છે પણ માત્ર ૪ લાખ બાળકોને પ્રવેશ મળ્યો છે, શાળાઓ સહયોગ કરતી નથી, તે બહારનાં બાદ પણ સરકારની આંખ કેમ લાલ નથી થતી તે પ્રશ્નો કોઈ ઉત્તર જરૂરો નથી. આ માહિતી ૨૦૧૮ની સ્થિતિએ આ કાયદો દેશ અને સમાજના ઘડતર માટે છે પણ તે અંગે સરકારોની નિષ્ફળતા માટે કુભકર્ષ નિદ્રા પણ ટૂંકો પડે તેવી સ્થિતિ છે. આવી દારુણ સ્થિતિ વચ્ચે અદાણી વિદ્યામંદિરની મુલાકાત લઈએ, કામગીરીનો અભ્યાસ કરીએ ત્યારે ગુજરાતીની ઉક્તિનું સ્મરણ થાય છે; “આ તો અફ્ઝાટ રણમાં વીરડા સમાન છે.” આ શાળાએ તો શિક્ષણના મૂળભૂત અધિકારને ૧૦૦ ટકા સાકાર કરીને આગળ ભાત પાડી છે, નવી હિશા ચીંધી છે.

કચ્છ અને છતીસગઢમાં પણ બીજી બે શાળાઓ ખોલીને પ્રીતિબહેન અદાણીએ વિદ્યાદાન શ્રેષ્ઠ દાનની હકીકત સાકાર કરી છે. સાચે સાચે નેત્સન મંદેલાનું જાણીતું વાક્ય; “વિશ્વને બદલવાનું સૌથી શક્તિશાળી શરૂત શિક્ષણ છે.” ચરિતાર્થ કર્યું છે.

અદાણી વિદ્યામંદિરની સરખામણી કેન્દ્ર સરકારે સ્થાપેલા ૬૬૧ (૬૭૬ કાર્યરત છે) નવોદય વિદ્યાલય સાચે કરવા જેવી છે. નવોદય વિદ્યાલયોમાં કુલ ૨,૬૫,૫૭૪ વિદ્યાર્થીઓ છે. જેમાંના ૨,૦૬,૨૭૮ વિદ્યાર્થીઓ ગ્રામીણ

વિસ્તારના છે. ધો. ૧૦ અને ધો. ૧૨મા અનુક્રમે ૮૬ ટકા અને ૮૮ ટકા સફળતા સાથે આ પૂર્ણ નિવાસી સહશિક્ષણની સંસ્થાઓએ અનેક વંચિતોના જીવનમાં નવી રોશની લાવી ઉત્તમ કારકિર્દીના દરવાજા ખોલી આય્યા છે. અદાજી ફાઉન્ડેશનનાં ટ્રસ્ટી શ્રીમતી શિતીન અદાજીનું કહેવું છે કે; “અદાજી વિદ્યામંદિરમાં અમે ઔપचારિક શિક્ષણનું મહત્વ સુપેરે સમજીએ છીએ પણ સાથે સાથે અમે સૌ વિદ્યાર્થીઓમાં કોઈસૂઝુલ, કરુણા, હિમત, નમૃતા, પ્રામાણિકતા, નિષ્ઠા અને વિશ્વસનીયતાના ગુણો વિકસે તે માટે વિશેષ કાગળ કરીએ છીએ. અમારું ધ્યેય તો સૌને સર્વાંગી શિક્ષણ આપી તેના થડી સક્ષમતા, સહયોગ, સર્જનાત્મકતા, સહાયસ્તિત્વ અને સન્નાની ભાવના દઢ થાય તે છે. આ સંસ્થાના વિકાસમાં પ્રીતિબહેનની દસ્તિ અને દઢ સંકલ્પના પાયામાં રહેલા છે. ૨૦૦૮માં કોર્પોરેટ સોશિયલ રિસ્પોન્સબિલિટીનો કાયદો ન હતો ત્યારે સમાજમાં પરિવર્તન અને વિકાસની, સામાજિક ન્યાય અને વ્યક્તિ વિકાસમાં શિક્ષણ એ જ ગુરુચાલી છે તે તે માન્યતા સાથે જે કાર્ય આરંભ્યું તેનું અનુકરણ દેશની સી. એસ. આર. (કંપનીએની સામાજિક જવાબદારી નિભાવતી તમામ કંપનીઓ કરે તો આપણને આવી ૧૦ હજારથી વધુ શાળાઓ પ્રાપ્ત થાય. બંધારણની કલમ-૨૧એ હેઠળ જે હક આપજો નાગરિકોને ખાસ હેતુથી આપ્યો છે તે સાકાર થાય. અદાજી વિદ્યામંદિર એ એક ઉદ્ઘોગગૃહની સામાજિક નિઝાતનું જીવંત ઉદાહરણ છે. આપણા દેશમાં લગભગ ગોચા ભાગની વસ્તી પણ અનેક રીતે વંચિત છે જેણી સંખ્યા ઉચ્ચ કરોડ જેટલી છે. આજાદી સમયે દેશની કુલ વસ્તી જેટલા લોકોના શિક્ષણ, આરોગ્ય, આવાસ, રોજગારીનું કામ પડકરાય્યું છે. આ વિકટ સમસ્યાના સચોટ અને લાંબાગાળાના ઉકેલ માટે ગુણવત્તાયુક્ત શિક્ષણ માટે શ્રીમતી પ્રીતિબહેન અદાજીએ જે પ્રતિબદ્ધતા દર્શાવી છે તે અભિનંદનને પાત્ર છે અને સાથે સાથે અનુકરણીય પણ છે. અદાજી વિદ્યામંદિરનું ધ્યેય વંચિત બાળકના જીવનને જ્ઞાન, ચારિત્ય, કુશળતા અને સ્વાવલંબનથી સફળ બનાવવાનું છે. આ સમગ્ર પ્રયત્ન પાછળની ભાવના છે કે બાળક જ આવતીકાલનું ભાવિ છે. તે શિક્ષક છે, વૈજ્ઞાનિક છે, કલેક્ટર છે કે લોકનેતા છે, મંત્રી હોય કે તંત્રી, ધાર્મિક સંસ્થાનો વરી હોય કે ઉદ્ઘોગપતિ, કુટુંબનો મોભી હોય કે સંસ્થાનો સેવક. આજના બાળકનું જેવું ઘડતર તેવી તેની શક્તિ. આમાં જે ક્ષતિ કે ત્રુટિ રહી જાય તો તેનાથી કેટલાં ખરાબ પરિણામો આવી શકે તે સમજવાની જરૂર છે.

શિક્ષણ એ તો બીજ રોપીને વટવૃક્ષ બનાવવાની કાગળ અને સંવેદનાવાળી પ્રક્રિયા છે. અદાજી વિદ્યામંદિરે આ જવાબદારી નિભાવવામાં સંપૂર્ણ સમર્પણ કરી એક નવો ચીલો પાડ્યો છે. છેલ્લાં ૧૨ વર્ષમાં અનેક તેજસ્વી વિદ્યાર્થીઓએ તેમની કારકિર્દી થકી સંસ્થાનું નામ રોશન કર્યું છે. દેશ-વિદેશમાં વિવિધ અભ્યાસ ક્ષેત્રોમાં નોંધપાત્ર સફળતા સાથે વ્યક્તિવિકાસની ક્ષિતિજો વિસ્તારી છે.

શિક્ષણની વ્યાખ્યાઓ અગાણિત છે પણ જેના થકી વ્યક્તિની ક્ષમતાનો પૂર્ણપણે વિકાસ થાય તો જ સાચી ડેળવણી મહત્વમા ગંધીના મત પ્રમાણે; “શિક્ષણનું સાચું કાર્ય બાળક અને પુષ્ટ વ્યક્તિમાં જે શારીરિક, માનસિક કે આધ્યાત્મિક રીતે શ્રેષ્ઠ છે તેનો સર્વાંગી વિકાસ અદાજી વિદ્યામંદિર પોતાની ઓળખ ‘શીખવાની જગ્યા અને વિકસવાનું સ્થળ’” તરીકે આપે છે. ઓગસ્ટ ૨૦૦૮માં શિક્ષણના અધિકારના કાયદા અંગે રાષ્ટ્રજ્ઞાન પ્રવચનમાં ડો. મનમોહનસિંહ કહ્યું હતું; ‘આપણે યુવાઓનું રાષ્ટ્ર છીએ, આપણાં બાળકો અને યુવાનોના આરોગ્ય, શિક્ષણ અને સર્જનશક્તિ ખીલવવાથી જ આપણો દેશ મજબૂત અને સુખી થશે. શિક્ષણ એ પ્રગતિની સાચી ચાવી છે. વ્યક્તિને શિક્ષણ સંક્ષમ કરે છે. દેશને સંશક્ત કરે છે. અંતાં, ખૂબ માસૂમ વયે તાવિબાની ગોળીથી ઘાયલ થયેલ મલાલા નામની કન્યાની હિમતથી સૌ વાકેફ છીએ. નાની વયે નોબેલ પારિતોષિક જીતીને તેણીએ શિક્ષણ માટે સંઘર્ણ સહન કરવાની તૈવારી અને ભોગ આપવાની હિમત દાખલી. તેના પર જીવલોજ હુમલો કરનાર તાવિબાનો અંગે તેણીએ જે કહ્યું તેનો મર્મ સમજવા જેવો છે.

“મારી ઈચ્છા તાવિબાનોને સજા કરીને બદલો લેવાની નથી, પણ હું ઈચ્છું કે તેમનાં સંતાપોને સાચું શિક્ષણ મળે.” અદાજી વિદ્યામંદિર આપણને એક નૂતન સમાજજ્ઞયનાનો માર્ગ ચીંધી છે. વ્યક્તિ-વિકાસ સામેના અવરોધો દૂર કરીને એક મહાન રાષ્ટ્રના ઘડતર માટે સમાજના છેવાડાના પરિવારના વંચિત બાળકોને અનેરો અવસર આપે છે. આપણી પરંપરામાં વિદ્યાદાન - શ્રેષ્ઠ દાનની માન્યતાને સાકાર કરવામાં અદાજી વિદ્યામંદિરની સફળતા એક પ્રેરક ઘટના છે.

પ્રીણ ક. લહેરી

(સૌજન્ય : ‘નવગુજરાત સમય’, ‘રવિવાર સમય’, અંતર્ગત ‘ભેદધનુષ’ સાપ્તાહિક કોલમ, તા. ૩ જાન્યુઆરી, ૨૦૨૧, પૃ. ૬)

સાદરી શિક્ષણ ભગુભાઈ સાહેબ

તુલસીભાઈ પટેલ

બે એક વરસ પહેલાંની વાત છે. મણુંદ (તા. પાટણ)ની બી. કે. અમીન હાઈસ્ક્યુલના ભૂતપૂર્વ શિક્ષકોનું સ્નેહમિલન પાટણ ખાતે યોજવામાં આવ્યું હતું. આ હાઈસ્ક્યુલના ભૂતપૂર્વ કલાર્ક મણિભાઈ પટેલ જેઓ હાલ અમેરિકાવાસી છે એમના તરફથી આયોજિત આ સ્નેહમિલનમાં ૨૭ શિક્ષકો ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. એમાં નિવૃત્ત શિક્ષક અને આચાર્યશ્રી ભગુભાઈ સાહેબ, હેમયંદભાઈ સાહેબ, ડૉ. મણિભાઈ પ્રજાપતિ વગેરે પણ હાજર રહ્યા હતા. સ્નેહમિલનમાં વાર્તાલાપ તથા ભોજન ઉપરાંત પાટણ આસપાસનાં દર્શનીય સ્થળોની મુલાકાત પણ ગોઠવી હતી. વિવિધ સ્થળો જોઈને એમે બધા રાણકી વાવ જોવા આવ્યા. વાવમાં ઊતરવા-ચઢવાની કઠિનાઈનો વિચાર કરીને કેટલાક શિક્ષકો તો જાડની છાયામાં લોન પર જ બેસી ગયા ! પરંતુ સૌથી વયોવૃદ્ધ ભગુભાઈ સાહેબ, જેઓ નેવું વરસની વય વટાવી ગયા હતા તેઓ વાવના છીલ્લા કોઠા સુધી સર્ડસડાટ ઊતરીને પાછા ઉપર ચઢી ગયા ! એમની સાથે હું, મિત્ર પ્રભુદાસ તથા અન્ય શિક્ષકો હતા. એમે તો ઊતરતાં-ચઢતાં થાકી ગયા-હાંઝી ગયા, પણ ભગુભાઈ સાહેબ તો જાણે સપાટ જમીન પર ચાલ્યા હોય ! ન થાક ન હાંઝ ! આ જોઈને મને વિચાર આવ્યો કે સાહેબ શતાબ્દી તો રમતાં-રમતાં વટાવી જોશે.

પરંતુ તા. ૧૬-૧૧-૨૦૨૦ના રોજ એમનું અવસાન થયું જાણીને આંચકો અનુભવ્યો ! બાંધું વરસની વયે અવસાન દુઃખદ ન ગણાય; પરંતુ તેઓ શતાબ્દી વટાવી જોશે એ આશા ખોટી પડ્યાનું દુઃખ થયું. સ્નેહમિલનના આ પ્રસંગે પછી એમના વિશે લેખ લખવા વિચાર્યું હતું, પરંતુ પ્રમાણવશ ઠેલાતું ગયું ને આજે શ્રદ્ધાંજલિ આપવાની વેળા આવી !

સાહેબનું પૂરું નામ ભગવાનદાસ મોહનદાસ પટેલ. એમનો જન્મ પીંડારપુરા (જિ. મહેસાણા) જેવા નાના ગામમાં સાધારણ ખેડૂત પરિવારમાં થયો હતો. પ્રાથમિક અને માધ્યમિક શિક્ષણ પૂરું કર્યા પછી

વિસનગરની એમ. એન. કોલેજમાં અભ્યાસ કરીને એમણે બી.એ.ની ઉપાયિ સન્ન ૧૮૫૫માં પ્રાપ્ત કરી, અને એ વરસે મણુંદની બી. કે. અમીન હાઈસ્ક્યુલમાં શિક્ષક તરીકે જોડાયા. આ જ વરસે ફાઈનલ પાસ કરીને એમે મણિભાઈ, પ્રભુભાઈ, વિકમભાઈ, મોહનભાઈ, સુમતિ વગેરે મિત્રો હાઈસ્ક્યુલમાં આઠમા ઘોરણમાં આવ્યા અને એસ.એસ.સી. સુધી સાહેબના હાથ નીચે ભણવાનો લાભ મળ્યો.

‘સાદું જીવન અને ઉચ્ચ વિચાર’ એ સાહેબનું જીવનસૂત્ર હતું. એમના વ્યક્તિત્વમાં આંજી નાંખે એવાં કોઈ લક્ષણ ન હતાં. પણ એ જ એમના વ્યક્તિત્વની વિશેષતા અને ખૂબી હતી. સાદાઈ અને સરળતા કેવી આકર્ષક હોઈ શકે અનું સાહેબ ઉદાહરણ હતા. ગામડામાં ખેડૂત પરિવારમાં ઊછરેલા એટલે એમનામાં પરિશ્રમ, કરકસર, સાદગી, નિખાલસતા સાવ સહજ હતાં. નહીં ગોરો, નહીં શ્યામ એવો ભીનો વાન તથા નહીં ઊંચું, નહીં નીચું એવું બેઠી દરીનું સ્વસ્થ શરીર ધરાવતા સાહેબના મુખ પર પ્રસન્નતાનો મલકાટ જોવા મળે. માથે સફેદ ટોપી, સફેદ પહેરણ અને સફેદ ધોતી એ એમની કાયમી વેશભૂષણ હતી. આ સિવાય અન્ય પરિધાનમાં એમે એમને કદી જોયા નથી. સાદા પરિવેશમાં તેઓ આત્મીય લાગતા હતા. એમનું અંતરંગ વ્યક્તિત્વ પણ એકરંગી પરંતુ આદરપ્રેરક હતું.

પીંડારપુરા અને મણુંદ વચ્ચે આશારે ચાર ક્રિ.મી. અંતર હશે. સાહેબ નોકરી માટે પદ્યાત્રા કરતા, અર્થાત્ પગપાળા આવાગમન કરતા. વરસ દરમિયાન કશીની જાતરા ચાચ એટલું તેઓ ચાલતા ! તેઓ ખૂબ જ નિયમિત હતા. કદી લેટ આવ્યા હોય એવું અમને યાદ નથી.

સાહેબ અમને ખાસ તો અંગેજ અને ઈતિહાસ-સમાજવિદ્યા ભણાવતા. પૂરેપૂરી સજજતા અને નિષ્ઠાપૂર્વક ભણાવતા. એમની રજૂઆત સરળ છતાં સચોટ રહેતી. વિષયવસ્તુ પર પૂરું પ્રભુત્વ હોવાને કારણે

તેઓ કદી અસમંજસ ન અનુભવતા. પૂરા આત્મવિશ્વાસ સાથે તેઓ સરળ અને સ્પષ્ટ રજૂઆત કરતા. શિક્ષક માટે વિષયની સ્પષ્ટતા અને સજજતા મહત્વપૂર્ણ ગુણ ગણાય, જે સાહેબમાં ભારોભાર હોઈ તેઓ એક આદર્શ શિક્ષક તરીકે આદર પાયા. આજે મૂલ્યશિક્ષણ પર ભાર મૂકવામાં આવે છે. સાહેબનું જીવન સ્વયં ઉચ્ચ મૂલ્યોનું જીવંત પ્રતિબિંબ હતું. વિદ્યાર્થીઓ પ્રત્યે તેઓ વ્યક્તિગત ધ્યાન આપતા. તેઓ સિલેબસ (પાઠકક્રમ)ને તો સંપૂર્ણ ન્યાય આપતા. ઉપરાંત ઉચ્ચ માનવીય મૂલ્યોનું મહત્વ પણ સમજાવતા હતા.

શિસ્ત એક મહત્વપૂર્ણ ગુણ છે. સાહેબ શિસ્તનો દઢ આગ્રહ રાખતા. શરીર સ્વાસ્થ્યને ખૂબ મહત્વ આપતા. એ અંગેના કેટલાંક વિધાન અમને આજે પણ યાદ છે. તેઓ અવારનવાર કહેતા :

“વોક લાઈક વોરિયર એન્ડ સીટ લાઈક સોલ્જર”

અર્થાત્ યોગ્યાની જેમ ચાલો અને સૈનિકની જેમ ટ્રાઇર બેસો.

વિદ્યાર્થીઓ હુલમુલ નહીં પણ ટ્રાઇર બેસો તેવો આગ્રહ રાખતા. અભ્યાસ માટે એકાગ્રતાનું મહત્વ સમજાવતાં તેઓ કહેતા :

“વર્ક વ્હાઈલ યુ વર્ક એન્ડ પ્લે વ્હાઈલ યુ પ્લે;
ઘેટ ઇઝ ધ રે ટુ બી ડેપી એન્ડ ગે.”

અર્થાત્ કામ કરવાના સમયે કામ કરો અને રમવાના સમયે રમો, એ સુખી અને પ્રસન્નતાનો રાજમાર્ગ છે.

વહેલા સૂવા અને વહેલા ઊર્ધ્વવાના લાભ વિશે સમજાવતા :

“અર્લી ટુ બેડ એન્ડ અર્લી ટુ રાઈઝ;
મેઈક્સ મેન હેલ્દી, વેલ્દી એન્ડ વાઈઝ.”

અર્થાત્

“રાતે વહેલા જે સૂર્ય, વહેલા જીઠે વીર,
બળ, બુદ્ધિ અને ધન વધી, સુખમાં રહે શરીર.”

આ ઉપરાંત પણ તેઓ અવારનવાર સુંદર – ઉપરોગી સૂક્ષ્ટિઓ રજૂ કરતા.

સાહેબ શિસ્તના ખૂબ આગ્રહી હતા. અલબત્ત, વિદ્યાર્થીઓ એમની આમન્યા જાળવતા. તેથી વિદ્યાર્થીઓને ઠપકો આપવાનો પ્રસંગ ભાગ્યે જ આવતો. કદાચ ઠપકો આપવો પડે તો આપતા, પણ પછી હસી

પડતા, તેથી એમનો ઠપકો પણ મીઠો લાગતો ! સન ૧૮૫૬માં મહાગુજરાતના અંદોલન વખતે વિદ્યાર્થીઓએ હડતાલ પાડી હતી, ત્યારે એમણે કેટલાંક હોશિયાર વિદ્યાર્થીઓને બોલાવીને અમારા કેરિયરની ચિંતા કરતાં અમને કહું કે, આપણું પહેલું કર્તવ્ય વિદ્યાભ્યાસ છે. રાજકારણીઓના હાથા ન બનશો.

સાહેબની નિષ્ઠાની કદર કરીને કેળવણી મંડળે એમને બી. એડ. કરવા માટે તેખૂટ કર્યા હતા. પોરબંદરની રામબા ટીચર્સ ટ્રેનિંગ કોલેજમાં એક વરસાની તાલીમ લઈને તેઓ શાળામાં હાજર થઈ ગયા હતા.

આજે “પદ” પ્રાપ્ત કરવાની જંખના સર્વત્ર જોવા મળે છે, પરંતુ એમને “પદ”નો મોહ બિલકુલ ન હતો. તેમને સિનિયોરિટી અનુસાર આચાર્યનું પદ પ્રાપ્ત કરવાનો પ્રસંગ એકવાર આવ્યો, પરંતુ એનો તેમણે ઇન્કાર કર્યો. કાયમી આચાર્ય ન નિમાય ત્યાં સુધી કાર્યકારી આચાર્ય તરીકે આપે ફરજ નિભાવી. તેઓ કહેતા : “આચાર્યનો કાંટાળો તાજ શા માટે પહેરવો !” આમ, તેઓ વ્યર્થ મહત્વાકાંક્ષાથી પર વ્યવહારદક્ષ હતા.

સાહેબને સંતાનોમાં છ દીકરા. દરેકને ઉચ્ચ શિક્ષણ આપ્યું. ઉજાવળ કારકિર્દી થકી સંતાનોએ સમાજમાં પોતાનું તેમજ માતા-પિતાનું ગૌરવ વધાર્યું. સાહેબે સંતાનોને માત્ર ઉચ્ચ શિક્ષણ નહીં, ઉમદા સંસ્કારોનો વારસો પણ આપ્યો. અમૃતભાઈ અને વિનોદભાઈ સુરતમાં સ્થાવી થયા છે. અરવિંદભાઈ સિદ્ધપુરમાં વ્યવસાય સંભાળે છે. ડૉ. રમેશભાઈ પાલનપુર ખાતે અને ડૉ. વસંતભાઈ પાટણમાં સેવાની સુવાસ ફેલાવી રહ્યા છે. રોહિતભાઈ મહેસાણામાં સ્થિર થયા છે. એમણે મહેસાણાની નગરપાલિકાના પ્રમુખનું પદ દીપાવ્યું છે.

અમારા જેવા અનેકના ઘડતરમાં સાહેબનો અણમોલ ફાળો છે. તેઓ અમારા દિલ-હિમાગમાં વસી ગયા છે ! ૮૨ વર્ષની જૈફ વય, છતાં સુંદર સ્વાસ્થ્યના સંદર્ભમાં એમનું અવસાન અકાળે થયું એવું લાગ્યા કરે છે ! સદ્ગતના આત્માને પ્રણામપૂર્વક શ્રદ્ધાંજલિ !

૧, ઉદ્યનગર સોસાયટી
પ્રશાંત સિનેમા પાસે, મહેસાણા.
મો. ૮૮૮૮૦૮૮૬૩૭

વિશ્વ સાહિત્યની અટારીએથી

નગુબ મહુફૂઝ (ઈજિપ્ટ) [નોભલ પ્રાઇઝ વિજેતા : 1988]

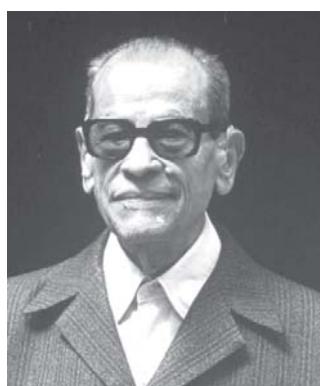
(Naguib Mahfouz)

ડૉ. મનીષ વ્યાસ

વર્ષ ૨૦૧૧માં ઈજિપ્ટની રાજ્યાની કેરો (Cairo, = અરેબિક અલ-કાહીરા) ખાતે અરેબિક સાહિત્યના ભીખ પિતામહ નજીબ મહુફૂઝની જન્મશાતાબ્દી ઉજવાઈ રહી હતી. ત્યારે ઈજિપ્ટન સાહિત્ય વિવેચક રાગા અલ-નક્શે પૂછેલો પ્રશ્ન હજુ પણ અરેબિયન સાહિત્યકારોની નવીન પેઢીને મુંજુવી રહ્યો છે. પ્રશ્ન હતો કે મહુફૂઝના વિશાળ સાહિત્યિક વારસાના પ્રભાવમાંથી બહાર નીકળીને નવી સાહિત્યિક રચનાઓ કેવી રીતે કરવી ? મહુફૂઝ એ સિદ્ધહસ્ત અને અરબ સાહિત્યના સૌથી પહેલા નોભલ પ્રાઇઝ વિનર લેખક તરીકે નવીન પેઢીના લેખકો માટે પ્રેરણાસ્થોત કે પછી આડખીલી આ વિશે ખૂબ જ સધન ચર્ચા અને વિવાદો થવા એ સાહિત્યક ગોલ્ફિઓમાં સામાન્ય બાબત હતી. કેરો ટ્રીલશ્ય* (Cairo Trilogy) જેવી અમર કૃતિના સર્જકના મૃત્યુના ૧૪ વર્ષ બાદ પણ અરેબિયન સાહિત્ય હજુ Pre-Mahfouz અને Post-Mahfouz એમ બે સમયાવકાશમાં વહેંચાઈ ગયું છે. અલ-નક્શના દાવા પ્રમાણે જે રીતે ચાર્લેસ ડિકન્સ(Charles Dickens)ના મૃત્યુ પછી ઝુંલેન્ડમાં, બાલ્ચાક (Balzac)ના મૃત્યુ પછી ફાંસમાં અને દોસ્ટોએવસ્ક્ય (Dostoevsky)ના મૃત્યુ પછી રશિયામાં સાહિત્યનો દુકાણ પડ્યો અથવા કહો કે એક અપ્રવાહિતા (Stagnation)ની સ્થિતિનું નિર્માણ થયું હતું, તે જ રીતે મહુફૂઝની બહુપ્રસ્નો (Porlific) સાહિત્યિક નીપજે અરેબિક સાહિત્યની સરિતાને થંભાવી દીધી હોય તેમ કહી શકાય. આજે મહુફૂઝને માત્ર એક મહાન અરેબિક સાહિત્યકાર તરીકે જ ઓળખવામાં નથી આવતા, પરંતુ અરેબિક નવલક્ષણના પ્રણોત્તા તરીકે

વિશ્વભરમાં પ્રસિદ્ધ છે. પ્રાચાર્ય સાહિત્ય રસિકો, વાચકો અને વિવેચકોને અરેબિક સાહિત્યના ઊંડાણ અને ઊર્મિઓનું રસાસ્વાદ સૌપ્રથમ મહુફૂઝ કરાવ્યું હતું, એમ કહેવું જરા પણ અતિશયોક્તિપૂર્ણ નથી.

૭૦ વર્ષની સુદીર્ઘ સાહિત્યિક કારકિર્દીમાં ઉચ્ચ નવલક્ષણાં, ઉપરથી વધુ ટૂંકી વાર્તાઓ, આશરે ડઝેનેક જેટલી ફ્રિલ્ની પટકથાઓ (Scripts), ૧૦૦થી પણ વધારે વર્તમાનપત્રોમાં લેખો અને ૫ નાટકો લખનાર નજીબ મહુફૂઝનો જન્મ ૧૯૧૧માં જૂન કેરો શહેરમાં નિમ્ન મધ્યમવર્ગાંથી ઈજિપ્ટન મુસ્લિમ કુટુંબમાં થયો હતો. મહુફૂઝના પિતા અઝીઝ ઈબ્રાહિમ સરકારી સેવામાં કાર્યરત હતા, જ્યારે માતા ફાતિમા એક અભિષા, પરંતુ સુસંસ્કૃત અને સુધારાવાદી ગૃહિણી હતાં. મહુફૂઝનું કુટુંબ ઈસ્લામી પરંપરાને ચુસ્તપણે અનુસરતું હતું. ધાર્મિક રીતિ-રિવાજોનું પાલન એટલી સખ્તાઈથી કરવામાં આવતું હતું કે મહુફૂઝ એક ઇન્ટરવ્યૂમાં કહેવું કે મારા કુટુંબમાંથી આગળ જતાં કોઈ લેખક કે artist બનશે તેવી તો કલ્યાણ પણ ન થઈ શકે. ફક્ત ૭ વર્ષની વધે મહુફૂઝ જીવનની ઈજિપ્ટની આજાદી માટેની કાંતિને નજરે જોઈ હતી. ઘરની જિડીમાંથી બિટિશ સૈનિકો

દેશવાસીઓ ઉપર અંધાધૂંધ ગોળીઓ વરસાવી રહ્યા હતા, તે દર્શય મહુફૂઝના કુમળા મનોચિત્ત ઉપર સદાને માટે અંકિત થઈ ગયું હતું. માધ્યમિક શક્ષિકા પૂરું કર્યા બાદ મહુફૂઝ ૧૯૩૦માં ઈજિપ્ટન યુનિવર્સિટી (જે હાલ કેરો વિશ્વ વિદ્યાલય તરીકે ઓળખાય છે)માં પ્રવેશ લીધો જ્યાં તેઓ તત્ત્વજ્ઞાન વિષય સાથે સનાતક થયા. સનાતકની પદવી પ્રાપ્ત કર્યાના બે વર્ષ બાદ

૧૮૭૬માં એમ. એ.નો અભ્યાસ અધ્યૂરો મૂકીને મહફુજે પૂર્ણ સમયના લેખક તરીકે હાથ અજમાવવાનું નક્કી કર્યું. કોલેજ કાળથી મહફુજ ઉત્સાહી વાચક હતા. હફીજ નજીબ (Hafiz Najib), તાહા હુસૈન (Taha Hussain) અને સલમા મુસા (Salama Mussa) જેવા મૂર્ધન્ય સાહિત્યકારોની ઊરી છાપ મહફુજ ઉપર જોવા મળે છે. યુનિવર્સિટીના ટૂંકા અભ્યાસ બાદ મહફુજે અલ-હીલાલ (Al-Hilal) અને અલ-અહરમ (Al-Ahram) નામના મેગેઝિનમાં ટૂંકી વાર્તાઓ લખવાનું શરૂ કર્યું. એમટર (Amateur) લેખન-પ્રક્રિયાની સાથે-સાથે મહફુજ જાહેર જીવનના ક્ષેત્રો સાથે લગતભગ ૬૦ વર્ષ સુધી સંકળાયેલા હતા. ઇજિષાન સિવિલ સર્વિસમાં અનેકવિદ હોકારો ઉપર તેઓ કાર્યરત હતા, જેમાં મુખ્યત્વે મિનિસ્ટ્રી ઓફ ઇસ્લામિક એંડ ઐમન્ડ્રસ (Ministry of Endowments) ખાતે પાર્લિમેન્ટરી સેકેટરી તરીકેની તેમની સેવાનો સમાવેશ કરી શકાય.

પાશ્ચાત્ય જગતનો કેરો સાથેનો દઢ સંબંધ મહફુજની કૃતિઓને આભારી છે. જૂના કેરો શહેરની વિવિધતા, સમય સાથે બદલાતી જતી શહેરની સ્કાયલાઇન, આધુનિકતા અને વૈવિધ્યતાની સ્થાનિક સંસ્કૃતિ ઉપરની અસર - આ બધું મહફુજની શરૂઆતની નવલકથાઓ જેવી કે અબાધ અલ-અકદર (Mockery of the Fates) (૧૮૭૮), Rhadopis (૧૮૪૩) અને The Struggle of Thebes (૧૮૪૪)માં જોવા મળે છે. મહફુજની સાહિત્યિક કારકિર્દિની શરૂઆતનાં આ લખાણો ઐતિહાસિક નવલકથાઓ તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે, જેના ઉપર અંગ્રેજ નવલકથાકાર સર વોલ્ટર સ્કોટ (Sir Walter Scott)ની સ્પષ્ટ અસર જોઈ શકાય છે. આ નવલકથાઓ લખવા પાણનો લેખકનો ઉદ્દેશ ત્રીસ જેટલાં પુસ્તકોમાં ઇજિષાનો સમગ્ર ઇતિહાસ સમાવવાનો હતો, અલબત્ત, ત્રીજી નવલકથાના પ્રકાશન બાદ ઇજિષાની બદલાતી જતી સામાજિક અને રાજકીય વ્યવસ્થા અને સામાન્ય લોકોના માનસપત્ર પર એની અસર ઉપર મહફુજનું ધ્યાન અને લેખન બંને કેન્દ્રિત થયું, જેના પરિણામે મહફુજે આ યોજના પડતી મૂકી.

વીસમી સદીના ઉત્તરાર્ધમાં મહફુજે લખેલી કૃતિઓમાં ઇજિષાની સામાજિક વ્યવસ્થા કેન્દ્રસ્થાને રહેલી છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો મહફુજ ક્યારેય પોતાની કૃતિઓમાં ઇજિષાની બહાર ગયા જ નથી. આ

એ સમય હતો જ્યારે ઇજિષાન પૂર્વ અને પશ્ચિમની સાંસ્કૃતિક અને બૌદ્ધિક અસરના દ્વંદ્વ હેઠળ હતું. આ સમયગાળામાં એક લેખક તરીકે મહફુજ ઇજિષાની અને ખાસ કરીને ઇસ્લામી રૂઢિયુસ્તતાને લલકારતાં લખાણોમાં વિવાદાર્સઘ અને નિષિદ્ધ વિષયવસ્તુઓ જેવી કે સમાજવાદ, સમાંગોળ સંબંધો, ઇસ્લામિક સિદ્ધાંતો અને પશ્ચિમના દેશોની આધુનિક વૈજ્ઞાનિક શોધો અને તેમાંથી નીપજતી વિચાર વ્યવસ્થા વર્ચેના સંઘર્ષની ચર્ચા કરે છે. અલબત્ત, આ ચર્ચાઓ ઇજિષાનમાં પ્રતિબંધિત હતી. આ સંદર્ભમાં મહફુજની કેરો ટ્રીલજી (Cairo Trilogy) કેન્દ્રસ્થાને છે, જે ૧૯૫૦માં પ્રકાશિત થઈ હતી. ત્રણેય કૃતિઓ અનુકૂળે Palace Walk, Palace of Desire અને Sugar Street તરીકે પણ ઓળખાય છે. આ કૃતિઓનું ઘટના સ્થળ (locale) જૂનું કેરો શહેર છે જેનાથી લેખક પોતાની તરુણ્યાવસ્થામાં સ્વયં પરિચિત રહ્યા હતા. વળી, આ કૃતિઓનાં શીર્ષક પણ કેરો શહેરના પ્રાણ્યાત વિસ્તારોનાં નામ ઉપરથી લેવામાં આવ્યાં છે. પ્રસ્તુત ટ્રીલજી અલ-સધીદ અહમદ અબ્દ અલ-જાવાદ અને તેની ત્રણ પેઢીને ૧૮૧૮ (ઇજિષાન કાંતિનું વર્ષ)થી લઈને ૧૮૪૪ (બીજા વિચ્યુદ્ધનો અંત) સુધીના ચોવીસ વર્ષના લાંબા સમયગાળાને આવરી લે છે. સ્વાભાવિક છે કે અઢી દસકાના આ સમયમાં ત્રણ પેઢીના વૃત્તાંત થકી મહફુજ વીસમી સદીના પૂર્વાર્ધનાં વર્ષોની ઇજિષાનના સામાજિક અને રાજકીય ઘટનાક્રમોનું વર્જન પાત્રાલેખન થકી જોવા મળે છે. અબ્દ અલ-જાવાદનો સૌથી યુવા પુત્ર કમાલ (Kamal) અને મહફુજ વચ્ચે ઘણું સામંજસ્ય જોવા મળે છે. અબ્દ અલ-જાવાદ ઇજિષાની જૂની-પુરાણી રૂઢિયુસ્ત સામાજિક વ્યવસ્થાની નીપજ છે. જ્યારે કમાલ વીસમી સદીના શિક્ષિત અને આધુનિક યુવાવર્ગનો પ્રતિનિધિ છે, જે પરંપરાગત રૂઢિઓ અને પ્રાણાલીઓ વિશે સંદેહ કરે છે. અલબત્ત, મહફુજનો યુવા નાયક બંડાજોર કે વિદોહી જરા પણ નથી. કમાલના પાત્રાલેખન દ્વારા મહફુજ પોતાના સમાજને જણાવવા માગે છે કે સામાજિક પ્રગતિ માનવસમાજની કભિક ઉત્કાતિનો એક અવિભાજ્ય અંગ છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો આ ટ્રીલજીમાં ‘સમય’ પુનઃ આવર્તન પામતો વિચાર (leitmotif) કે તત્ત્વ છે, જેના થકી આ સામાજિક બદલાવ સંભવિત બને છે. મહફુજની આ ટ્રીલજી ઉપરથી એ પણ ફલિત થાય છે કે મહફુજ સમાજલક્ષી (socially

oriented) લેખક છે. જેના માટે કેરો શહેર સમગ્ર ઇજિત રાષ્ટ્રનું લઘુરૂપ (microcosm) છે. આ ટ્રીલજી ઉપર માર્સેલ પ્રુસ્ટ (Marcel Proust), ફ્રેઝ કાફ્કા (Franz Kafka) અને જેમ્સ જોય્સ (James Joyce) જેવા પાશાત્ય સાહિત્યકારોની છાંટ વર્ત્તિપ છે.

કેરો ટ્રીલજીના પ્રકાશનના લગભગ આઠેક વર્ષ સુધી મહિને લખવાનું બંધ કર્યું. ઇજિતના બીજા રાષ્ટ્રપતિ ગમાલ અબ્ડુલ નાસર (Gamal Abdel Nasser)ના શાસનમાં ૧૯૫૮માં રાજશાહીનો અંત આવ્યો અને ૧૯૫૮થી મહિને અનેકવિધ સાહિત્યરચનાઓ જેવી કે નવલકથાઓ, ટૂંકી વાર્તાઓ, પત્રકારત્વ, સંસ્મરણો, નિબંધો અને પટકથાઓ લખવાનું શરૂ કર્યું. ૧૯૬૬ માં પ્રકાશિત થયેલી ‘Adrift on the Nile’ આ સમયગાળાની સૌથી લોકપ્રિય કૃતિ ગણાય છે, જેના ઉપરથી અનવર અલ-સદત (Anwar Al-Sadat)ના સમયમાં ‘Chitchat on the Nile’ નામની ફિલ્મ બની હતી. આ નવલકથામાં નાસરના શાસનકાળમાં થયેલી ઇજિતની પડતીની ટીકા થયેલી છે. નાગરિકો સરકાર વિસુદ્ધ થઈ જશે તેવા ડરથી તત્કાલીન સદાત સરકાર દ્વારા આ નવલકથા ઉપર પ્રતિબંધ મૂકવામાં આવ્યો હતો, જે ૧૯૮૦ના દસ્કાના પૂર્વાંદી સુધી રહ્યો હતો. આ જ સમયગાળામાં પ્રકાશિત થયેલી અન્ય એક કૃતિ ‘The Children of Gebelawi’ ‘અલ-અહુરમ’ (Al-Ahram) વર્તમાનપત્રમાં હપ્તાવાર પ્રકાશિત થઈ હતી. આ નવલકથા ૧૯૬૦ના દસ્કાની સૌથી વિવાદાસ્પદ નવલકથા હતી, જેના ઉપર ઈસ્લામી કંઈરપંથીઓએ તત્કાલ પ્રતિબંધ મૂકી દીધો હતો. આ નવલકથાનો વિરોધ એ હુદે ચાલ્યો હતો કે તેની સૌ પ્રથમ અંગેજ ભાંસાંતરીત આવૃત્તિ છેક બાવિસ વર્ષ બાદ ૧૯૮૧માં બહાર પડી હતી. ૧૯૮૮માં ઈસ્લામિક આંતકવાદી ગ્રૂપ અલ-જમા અલ-ઇસ્લામિયા (Al-Jam'a al-Islamiya)ના ખૂબાર આતંકવાદી વડા અબ્દલ રહમાન (Abdel Rahman) પ્રેરિત કેટલાક કંઈરપંથીઓએ આ નવલકથાથી રોજે ભરાઈને મહિનું ઉપર કેરો શહેરમાં જીવલો હુમલો કર્યો હતો. આ હુમલામાં મહિનું માંડ-માંડ બચી ગયા; પરંતુ ગરદનમાં ખંજર વાગવાથી થતી પીડા અને દર્દ તેઓ મૃત્યુપર્યત સહન કરતા રહ્યા. આ નવલકથામાં યહૂદી, પ્રિસ્તી અને ઈસ્લામ એમ ત્રણે

એકેશ્વરવાદી ધર્મની એકસ્યુન્તતાની તુલના કરવામાં આવી છે. સ્વાભાવિક છે કે રૂઢિયુસ્ત અરબ સમાજમાં રહેલા કંઈરપંથીઓ પોતાના ધર્મની તુલના યહૂદી ધર્મ સાથે કેવી રીતે સાંખી શકે? અને એ પણ એવા સમયે કે જ્યારે ઇજારાયેલ અને આરબ દેશો વચ્ચે બાપે માર્યા વેર હોય. કંઈરપંથીઓ મહિનું ઉપર નારાજ થયા એનું અન્ય એક કારણ એ પણ હતું કે આ નવલકથામાં કેન અને એબેલ (Cain and Abel), મોઝિઝ (Moses), જિસ અને મોહમ્મદને ગેબેલાવીના સંતાનો તરીકે વર્ણવવામાં આવ્યા છે. સ્પષ્ટ છે કે એકેશ્વરવાદમાં માનનાર આ ધર્મોએ મહિનું આ સુધ્યારાવાદી કૃતિને જાકારો આપ્યો. આ જ કથાવસ્તુને આગળ ધ્યાવતા મહિનું ૧૯૬૧માં ‘The Thief and the Dogs’ નામની અસ્તિત્વવાદી (existential) નવલકથા લખી. ૧૯૬૦ અને ૧૯૭૦ના દસ્કાનમાં લખાપેલી કૃતિઓમાં મહિનું આઠરિશા લેખક જેમ્સ જોય્સ (James Joyce)ની interior monologue પદ્ધતિનો બહોળો ઉપયોગ કર્યો છે. આ શ્રેષ્ઠીમાં ‘Miramar’ (૧૯૬૭), ‘Arabian Nights and Days’ (૧૯૮૧), ‘The Journey of Ibn Fatouma’ (૧૦૮૮) અને ‘Akhenaten : Dweller in Truth’ (૧૯૮૫) કૃતિઓ નોંધપાત્ર છે.

મહિનું ની મહત્તમ સાહિત્ય કૃતિઓમાં રાજકારણ કેન્દ્રસ્થાને રહેલું છે. આનું એક કારણ કદાચ એ પણ હોય કે મહિનું એવા સમયે સાહિત્ય સર્જન કર્યું છે જ્યારે ઇજિત રાજકીય, સામાજિક અને આર્થિક અંધાંદૂધીમાંથી પસાર થઈ રહ્યું હતું. આ બધાં પરિબળોથી સાહિત્ય કેવી રીતે અભિપ્ત રહી શકે? આ બધી અનિશ્ચિતતા વચ્ચે સાહિત્ય સર્જનનું કામ જીવન અને સમાજ વ્યવસ્થા માટે નિશ્ચિત માર્ગ શોધવાનું હોય છે. ક્યારેક આ માર્ગ અંધાંદૂધી અને અનિશ્ચિતતામાંથી જ નીકળતો હોય છે, તો ક્યારેક કાંતિકારી ઢબે તદ્દન નવીન રાજકીય વ્યવસ્થામાંથી. આગળ જોયું એ પ્રમાણે મૃત્યુનો ફિતવો જાહેર થયા બાદ પણ મહિનું ક્યારેય કેરો શહેર કે ઇજિતમાંથી સ્થળાંતર કરીને અન્ય દેશમાં વસવાટ કર્યો નહીં. આ જ સમન્વય કે synthesis તેમનાં લખાપોમાં ઉજાગર થાય છે. જીવનપર્યત તેમનો ઝોક સમાજવાદ અને લોકશાહી આદર્શો તરફ હતો, તો બીજી તરફ જીવનના ઉત્તરાર્ધમાં તેઓની વિચારધારા નિરાશાવાદી અને અસ્તિત્વવાદી હતી. ૧૯૫૦ના દસ્કાનમાં થોડો સમય સુઝી

રહસ્યવાદનો પ્રયોગ પણ સાહિત્યમાં કર્યો, જેનો મુખ્ય ઉદ્દેશ વિજ્ઞાન દ્વારા અનુત્તર રહેલા અધ્યાત્મવિદ્યા (metaphysical)ને લગતી પ્રશ્નોનું સમાધાન શોધવાનો હતો. બીજી તરફ રૂઢિચુસ્ત કુટુંબમાં ઉછેર થયો હોવા છતાં ઈસ્લામિક કંઈરતાના પણ તેઓ એટલા જ વિરોધી હતા. ભારતીય મૂળના પ્રસિદ્ધ લેખક સલમાન રશ્ટીની નવલકથા ‘The Satanic Verses’થી રોષે ભરાઈને લેખક વિરુદ્ધ જ્યારે ઈચનના વડા આયાતોલ્લાહ ખોમેની (Ayatollah Khomeini)એ ૧૯૮૮માં ફિતવો બાદર પાઝ્યો ત્યારે મહફૂઝે બૌદ્ધિકોની રેલીમાં તેનો જાહેરમાં વિરોધ કર્યો હતો. જોવાની ખૂબી એ લે કે મહફૂજ પોતે આ નવલકથાના કેટલાક અંશને લઈને રશ્ટી સાથે સહમત નહોતા; પરંતુ સાહિત્યની મૌલિક સ્વતંત્રતાનું કોઈ પણ ભોગે રક્ષણ થવું જ જોઈએ એમ પણ એ સ્પષ્ટપણે માનતા હતા, સાહિત્યનું નોબલ પ્રાઈઝ મેળવનાર તેઓ સૌપ્રથમ અરેબિક લેખક હતા. જેમની તમામ કૃતિઓ માત્ર અને માત્ર અરેબિક ભાષામાં જ લખાયેલી છે. ૧૯૮૮માં આ ઈનામ મળવાની સાથે તેમની કૃતિઓ વિશ્વભરના વાચક વર્ગ સુધી પહોંચ્યો. તેઓએ પોતે પણ એમ કહેલું કે અરેબિક સાહિત્ય વિશ્વના ખૂબોખૂણા સુધી પહોંચ્યો શક્યું તેનું શ્રેય નોબલ પ્રાઈઝને જાય છે. અરેબિક સાહિત્ય અને તેની સાથે-સાથે ઇજિપ્તને ગૌરવ બક્ષનાર આ મૂર્ધન્ય લેખક ૩૦ ઓંગસ્ટ, ૨૦૦૬ના રોજ ૮૪ વર્ષની જૈફ વરે પોતાની જન્મભૂમિ અને કર્મભૂમિ એવા કેરો શહેરમાં અવસાન પામ્યા.

શીલજી - અરસપરસ સંબંધ ત્રણ સાહિત્યિક કૃતિઓનું જીથ

નોંધ : મહફૂઝની તમામ કૃતિઓ મૂળતઃ અરેબિક ભાષામાં લખાયેલી હતી, આથી તેમની જે કૃતિઓ હાલ અંગેજ ભાષામાં ઉપલબ્ધ છે, તે તમામનું અનુવાદન સમયાંતરે અલગ-અલગ ભાષાંતરકારો દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે.

Further Reading

Naguib Mahfouz. Arabian Nights and Days. Trans. Denys Johnson-Davis, Anchor, 1995

—. The Cairo Trilogy. Trans. William H.

- Maynard, Everyman, 2001.
- . The Meaning of Civilization: Essays on Culture, Religion and Politics. Trans. Alan Byrne, Speaking Tiger Publishing Pvt Ltd., 2017
 - . Karnak Cafe. Trans. Roger Allen, Tara Press, 2008
 - . Akhenaten : Dweller in Truth. Trans. Tagreid Abu-Hasabo, RHUS, 2000.
 - . Children of Gebelawi. Trans. Philip Stewart, RHUS, 1996
 - . Miramar. Trans. Fatma Moussa Mahmoud, Achor, 1992
- El-Enany, Rasheed. Naguib Mahfouz : The Pursuit of Meaning. Routledge, 1003
- Gordan, Haim. Naguib Mahfouz's Egypt : Existential Themes in His Writing. New York; Greenwood Press, 1990

Best Quotes from Naguib Mahfouz

“We used the western style to express our own themes and stories. But don't forget that our heritage includes the Thousand and One Nights.”

(“આપણાં વિષય-વસ્તુ અને કથાનકોનું વર્ણન કરવા માટે આપણે પાશ્ચાત્ય શૈલીનો ઉપયોગ કરતાં આવ્યા છીએ; પરંતુ આપણે એ ન ભૂલવું જોઈએ કે એક હજાર અને એક વાર્તાઓ આપણાને વારસામાં મળેલી છે.”)

“If the urge to write should ever leave me, I want that day to be my last.”

(“હું ઈચ્છું છું કે જે દિવસે લખવાની અંત:પ્રેરણા બંધ થઈ જશે તે દિવસ મારો અંતિમ દિવસ હોય.”)

ડૉ. મનીષ વ્યાસ

એલ.ડી.આર.પી. એન્જિનિયરિંગ કોલેજ,
સેક્ટર/૧૫, ગાંધીનગર-૩૬ ૨-૧૬
મો. ૯૪૨૮૦૪૭૪૬૩

રાજ્યકી બંધારણીય જવાબદારી

અને લોકડાઉન

ડૉ. કમલેશ જોખીપુરા

લોકડાઉનમાં બંધારણીય આયામ અને મૂળભૂત અધિકારોનાં ન્યાયશાસ્ત્ર (Jurisprudence) સંદર્ભે એક ખૂબ જ રસપ્રદ બાબત નિષ્પન્ન થઈને આવેલ છે. ભારતીય બંધારણમાં અનુચ્છેદ ૨૧માં જીવન જીવવાના અધિકારો અંતર્ગત મૂળભૂત અધિકાર બક્ષવામાં આવેલ છે. ક્રે-ક્રેમે આ જોગવાઈનો વ્યાપ અને વિસ્તાર વધતો ગયો જેનો મુખ્ય આધાર ન્યાયિક વલણ અને સીમાચિહ્નસૂપ ચુકાદાઓ છે, જે મુજબ જીવન જીવવાનાં અધિકારની વ્યાખ્યામાં દરજાયુક્ત જીવન, શિક્ષણ, આશ્રય, આહારની સાથે પ્રજાનાં આરોગ્યને કેન્દ્રવર્તી સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે અને પ્રજાના આરોગ્ય સંદર્ભે સરકારની (Positive Responsibility) વિધાયક-સક્રિય જવાબદારીનો સિદ્ધાંત પ્રસ્થાપિત કરવામાં આવેલ છે. આ તત્ત્વાવધાનમાં અનુચ્છેદ ૨૧ અંતર્ગત પ્રત્યેક નાગરિકનાં “નિરામય આરોગ્ય સાથે જીવન જીવવાનાં” સિદ્ધાંત અંતર્ગત લોકડાઉનની બંધારણીય યોગ્યતા પ્રસ્થાપિત થાય છે. અનુચ્છેદ ૨૧ અંતર્ગત વિધાયક જવાબદારી અને અનુચ્છેદ ૧૮ અંતર્ગત પ્રજાહિતમાં સક્રમ કાનૂની પ્રાવધાન સાથે વાજભી અંકુશની બંધારણીય વ્યવસ્થા ધારા લોકડાઉન સંપૂર્ણ રીતે બંધારણીય રીતે યોગ્ય જ નહીં; પરંતુ તેનાથી આગળ (Constitutional Wisdom) બંધારણીય દીર્ઘદિશ્વિવાળું પ્રજાહિતનું પગલું છે.

ભારતીય બંધારણનાં આમુખમાં લોકતાંત્રિક, પ્રજાસત્તાક સહિતની સંકલ્પનાઓ સાથે રાજકીય-આર્થિક-સામાજિક ન્યાયની સંકલ્પના કરવામાં આવેલ છે. વર્તમાનમાં સામાજિક ન્યાયનો સંદર્ભ વધુ પ્રસ્તુત બનેલ છે. સર્વોચ્ચ અદાલતે વિન્સેન્ટ વિરુદ્ધ ભારત સરકાર, સેટ ઓફ પંજાબ વિરુદ્ધ મોહિન્દરસીંહ, સિંગા

મેરો હોસ્પિટલ વિરુદ્ધ હુરજલ (૧૯૮૮ - SC ૧૮૧૦) સહિત અનેક ડેસોમાં અનુચ્છેદ ૨૧ અંતર્ગત પ્રજાની સુખાકારી અને નાગરિક જીવનને લાભદાયક બને તેવા કાયદાઓ ઘડી કાઢવા હિમાયત કરેલ છે.

લોકડાઉનનો હેતુ દેશનાં પ્રત્યેક નાગરિકોને કોરોના મહામારીથી બચાવવાનો છે, એટલે કે નિરામય આરોગ્ય સાથે જીવન જીવવાના અધિકારનું રક્ષણ કરવા અર્થેનો છે. દિલ્હી ખાતે સ્થળાંતરિત શ્રમિકોનાં સંદર્ભે કરાયેલ જાહેર હિતની અરજી દરમિયાન પણ કોરોના મહામારી સંદર્ભે સરકાર દ્વારા કરાઈ રહેલ પ્રયત્નો અને દેવાયેલા નિર્ધાર્યો સંદર્ભે વિપરીત અસર થાય તેવી કોઈ પણ ટિપ્પણીથી દૂર રહી માત્ર અહેવાલ માર્ગ્યો છે.

ભારતીય બંધારણમાં જીવન જીવવાનો અધિકાર અનુચ્છેદ ૨૧ના સંદર્ભમાં ભારત દેશના ન્યાયતત્ત્વની ભૂમિકા અંગે દસ્તિપાત કરવો આ તક ખૂબ જ પ્રસ્તુત બની રહેશે. ભારતીય બંધારણના મૂળભૂત અધિકારોના ક્ષેત્રમાં અનુચ્છેદ ૨૧નો સરળ અર્થ વ્યક્તિને તેનાં જીવન જીવવાના અધિકારથી વંચિત કરી શકાય નહિએ, એટલે કે કેરીક અંશો વિધાયક (Positive)ને બદલે વંચિત નહીં કરવાના સંદર્ભ હતો, પરંતુ મેનકા ગાંધી વિરુદ્ધ યુનિયન ઓફ ઇન્ડિયા (AIR 1978 SC 579)માં સર્વોચ્ચ અદાલતે ઐતિહાસિક રીતે વલણ લઈ અને અનુચ્છેદ ૨૧નો વ્યાપ, વિસ્તાર અને ક્ષેત્રગત વધારી અનુચ્છેદ ૨૧ માત્ર પ્રક્રિયાત્મક કાનૂની પ્રક્રિયા નહીં; પરંતુ જીવન જીવવાનાં સંદર્ભમાં પ્રત્યેક બાબત આવરી લઈ અને અનુચ્છેદ ૨૧ના મૂળભૂત અધિકારને ખૂબ જ અસરકારક એવો કાનૂની અધિકાર બનાવ્યો. આ ચુકાદાનાં પરિણામ સ્વરૂપ જ માત્ર જીવન જીવી જવું તેવું નહીં; પરંતુ ખુમારીભર્યું, આરોગ્યપ્રદ, આનંદમય,

દરજાયુક્ત જીવન જીવવાના અધિકાર સુધી અનુચ્છેદ ૨૧નો વ્યાપનો વિસ્તાર કર્યો, પરિણામસ્વરૂપ શિક્ષણનો અધિકાર, આજીવિકાનો અધિકાર સહિતનાં આયામોનો ઉમેરો થયો. આમ અનુચ્છેદ ૨૧નો વિસ્તાર વધતાં રાજ્યનીતિનાં માર્ગદર્શક સિદ્ધાંતો કામ મેળવવાનો અધિકાર (અનુચ્છેદ ૪૧), નિર્વાહ વેતન (અનુચ્છેદ ૪૩) પર્યાવરણ તથા વન્યપ્રાણી રક્ષા (અનુચ્છેદ ૪૮-એ) અને મૂળભૂત અધિકારોનો સમન્વયાત્મક ઉપક્રમ અને વિસ્તાર આગળ વધ્યો છે.

સર્વોચ્ચ અદાલતે વીન્સેન્ટ વિરુદ્ધ યુનિયન ઓફ ઇન્ડિયામાં સુવિધ્યાત સંસ્કૃત વાક્ય “શરીરમાધ્યમ ખલુ ધર્મ સાધનમુ” એટલે કે પ્રત્યેક ધર્મ પ્રવર્તન માટે પણ (Physical Body) શરીરનું સ્વસ્થ રહેવું એ આવશ્યક બાબત ગણી છે.

ખૂબ જ રસપ્રદ બાબત એ છે કે આરોગ્ય-તંદુરસ્તીનો અધિકાર અનુચ્છેદ ૨૧ અંતર્ગત સમાવિષ્ટ કરવામાં આવેલ છે. જાહેર આરોગ્યની જગતવણી, સંવર્ધન સુવિધા તેમજ પ્રત્યેક નાગરિકને સારવારની સંપૂર્ણ જવાબદારી “State” એટલે કે રાજ્યને આપવામાં આવેલી છે, આ તત્ત્વાવધાનમાં આપણે કલ્યાણ રાજ્યની કલ્યાણને મૂર્ત્િભેંત કરવાની સંકલ્યાણ કરેલ છે, એટલું જ નહીં; પરંતુ આરોગ્ય સંભાળનો સંદર્ભ સામાજિક ન્યાય સાથે જોડવામાં આવેલ છે.,

માનવ અધિકારની વૈચિચ્ક સંકલ્યાણ તેમજ ઘોષજાઓ ઉપર દસ્તિપાત કરીએ તો ઇન્ટરનેશનલ ક્રોનેન્ટ ઓન સિવિલ એન્ડ પોલિટિકલ રાઈટ્સ (ICCP) આર્ટિકલ ૬ મુજબ રાજ્ય દ્વારા જનસુખાકારીનાં વ્યાપક સંદર્ભમાં નાગરિકોનાં આરોગ્ય સંદર્ભે (Positive Responsibility)વિધાયક જવાબદારી છે. આવો જ બીજો મહત્વનો દસ્તાવેજ સ્વરૂપ મુસદ્દે એટલે ઇન્ટરનેશનલ ઇકોનોમિકલ (આર્થિક), સોશિયલ (સામાજિક) એન્ડ કલ્યાણ (સાંસ્કૃતિક) અધિકારોમાં વધારે સ્પષ્ટતાપૂર્વક આર્ટિકલ ૨૧ અને આર્ટિકલ ૨૪માં પ્રત્યેક નાગરિકનાં મનો-શારીરિક આરોગ્ય (Physical and Mental Health)ની પૂરી કાળજી લેવાની સાથે જરૂરી તમામ વ્યવસ્થાઓ નિષ્પન્ન કરવા રાજ્યને જવાબદારી

આપવામાં આવી છે.

Right to Health (આરોગ્યનો અધિકાર) જીવન જીવવાના અધિકાર સાથે આમેજ કરવાની સાથોસાથ વાજબી ભાવે દવાઓ (ભારતીય જન ઔષધિ ભંડાર), વીમા કવચ (આયુષ્યમાન ભારત સહિતની યોજનાઓ), કામના સ્થળે આરોગ્ય સેવા જેવી બાબતોનો સમાવેશ આ જ શીર્ષકમાં થાય છે.

સમગ્ર રીતે વર્તમાન પરિપ્રેક્ષય એટલે કે લોકડાઉનનો નિર્જય અનુચ્છેદ ૨૧ જીવન જીવવાનાં અધિકાર સંદર્ભે રાજ્યની વિધાયક જવાબદારીના ભાગરૂપ છે.

અનુચ્છેદ ૨૧ ઉપરાંત વિવિધ પ્રકારનાં સ્વાતંત્ર્ય સંદર્ભે અનુચ્છેદ ૧૮ અંતર્ગતની વિવિધ જોગવાઈઓનું આજ કાલ પ્રચારિત ‘થર્મબ ચેકિંગ’ કરતાં પ્રથમ દસ્તિથી જ લોકડાઉન અંતર્ગત નિયંત્રણો લાદવાનાં સરકારનાં નિર્જયને બંધારણ દ્વારા પૂર્ણ સમર્થન મળે છે, એટલું જ નહીં વૈચિચ્ક સ્તરે નિર્જય પાછળ મક્કમ રાજકીય ઇચ્છાશક્તિનું દર્શન સમગ્ર ભારત દેશ બતાવી શકેલ છે.

બીજો સંદર્ભ અનુચ્છેદ ૧૮નો છે. જેમાં દેશમાં મુક્ત વિચારણ-હરવા ફરવાનો અધિકાર અનુચ્છેદ ૧૮(૧)(દી)માં આપવામાં આવેલ છે અને અનુચ્છેદ ૧૮(૧)(જી)માં વ્યવસાય સ્વાતંત્ર્ય એટલે કે વ્યક્તિને ધંધા-રોજગાર, વ્યવસાય સંદર્ભનો અધિકાર મૂળભૂત અધિકાર તરીકે પ્રયોજેલો છે. આ બંને અધિકારો વિદ્યમાન છે જે; પરંતુ અનુચ્છેદ ૧૮(૫ અને ૬)માં વાજબી નિયંત્રણોની પણ જોગવાઈ છે, જે મુજબ પ્રજાહિતમાં સરકાર વાજબી નિયંત્રણો ચોક્કસ કાયદો લાવી મૂકી શકે છે. નરેન્દ્રકુમાર વિરુદ્ધ યુનિયન ઓફ ઇન્ડિયાનાં કેસમાં તેમજ સુનિલ બત્રા વિરુદ્ધ ડિલ્હી એડમિનિસ્ટ્રેશન, ચાર્ચ શોભારજ વિરુદ્ધ સેન્ટ્રલ જેલ (ન્યૂ ડિલ્હી) સહિત સંખ્યાબંધ ચુકાદાઓમાં પ્રજાહિત હોય ત્યારે વાજબી નિયંત્રણો લાદવા સરકારને સત્તા હોવાનું ઠરાવાયું છે. ભારત સેવાશ્રમ સંઘ વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત (સર્વોચ્ચ અદાલત)માં વાજબી અંકુશની પૂર્વશરત પ્રજાહિત ગણાવાયું છે.

અન્ય એક રસપ્રદ મુદ્દો આરોગ્ય વિષયક યાદીમાં

છે તે છે - વાસ્તવમાં આરોગ્ય વિષયક સંપૂર્ણ બાબત તેમજ આનુષ્ઠાનિક કાયદાઓ ઘડવાની વિષય વસ્તુ રાજ્ય યાદી એન્ટ્રી દમાં છે જે સ્વાભાવિક રાજ્યનાં ક્ષેત્રાધિકારમાં આવે તો કેન્દ્ર સરકાર લોકડાઉનનો નિર્ણય

કેવી રીતે લઈ શકે; પરંતુ બંધારણના ઘડવૈયાઓની કેટલીક ફૂર્ણદેશી હુશે અથવા તો દેશ સામે આવી કોઈ મહામારી આવે તો કેન્દ્ર સરકાર પાસે કયા વિકલ્પ રહે તેની આગોતરી વ્યવસ્થા ભારતીય બંધારણમાં કરવામાં આવી છે, તે મુજબ કેન્દ્રવર્તી યાદી - એન્ટ્રી - ૮૧માં આંતરરાજ્ય કવોરન્યાઈન તેમજ બંદરો વહાણોને કવોરન્યાઈન કરવાની જોગવાઈ છે અને આ સંદર્ભે કેન્દ્રને કાયદા ઘડવાની સત્તા છે; પરંતુ અતે એ સર્વવિદ્યિત છે કે એપેડેમીક ડિસીઝ એક્ટ-૧૯૮૭ કલમ-૨માં સરકારને મહામારીના સમયે પગલાં લેવા, વિવિધ નિર્જયો લેવાની સત્તા છે.

લોકતાંત્રિક પ્રજાસત્તાક એવા આપણાં દેશમાં બંધારણમાં સમવાયતત્ત્વની સંકલ્પના છે કેન્દ્ર રાજ્યો વચ્ચે વિષયો વહેંચાયેલા છે અને સમવર્તી યાદીની જોગવાઈ પણ છે, અલબત્ત બંધારણનાં ઘડવૈયાઓએ મજબૂત કેન્દ્રની પણ સંકલ્પના કરેલ છે.

વર્તમાન લોકડાઉન તેમજ અન્ય પગલાંઓ સંદર્ભે કેન્દ્ર સરકારે સમવર્તી યાદી એન્ટ્રી-૨૩ કે જે સામાજિક સુરક્ષા સંદર્ભે છે. તે અંતર્ગત ઘડાયેલ ડીઝાસ્ટર મેનેજમેન્ટ એક્ટ-૨૦૦૫નો માર્ગ પરંદ કરેલ છે, કેન્દ્ર સરકારે જે ચીવટપૂર્વક આ કાયદાની વિદ્યમાન જોગવાઈઓનો અત્યંત કુશાગ્રતાપૂર્વક ઉપયોગ કરેલ છે તેની અભ્યાસુઓ પણ પ્રશંસા કરે છે.

બંધારણીય આયામ અને કાનૂની સ્થિતિના સંદર્ભમાં તો લોકડાઉન યોગ્ય છે જ પણ કોવિડ-૧૯ સંદર્ભમાં Social Engineering સામાજિક પ્રબોધનની

કેટલીક બાબતોએ આકાર લીધો છે તેનો અભ્યાસ અને સંશોધન સમાજવિજ્ઞાનના ક્ષેત્રે તજ્જ્ઞ એવા સંશોધકો હાથ ધરી શકે તેવા (New Area and avenues) નવા આયામો અને વ્યવસ્થાપનો જોવા મળે છે.

પ્રથમ તો પ્રધાનમંત્રી શ્રી નરેન્દ્ર મોદી અને રીમે સંપૂર્ણ બંધારણીય અને કાનૂની રીતે સંપૂર્ણ વાજબી એવા લોકડાઉન અને અન્ય બાબતોનાં જે નિર્જયો લીધા તેમાં ભારતીય પ્રજાની શિસ્ત, સમજાણ અને સૂજાબૂજ ઉપર પૂર્ણ ભરોસો રાખી અને લોક નિયોજનની ખૂબ જ સફળ એવી પદ્ધતિ પર વિશ્વાસ રાખ્યો - જેમ કે પ્રધાનમંત્રીની જન-જન ને સ્પર્શી જાય તેવી માસ અપીલ, આહવાન ને ભારતીય પ્રજા એ જબરદસ્ત પ્રતિસાદ આપેલ છે - આમ પણ ભારતીય બંધારણના આમુખની શરૂઆત “We the People” - અમે સૌ ભારતીયથી થાય છે - તેનો અર્થ ભારતનું પ્રાણતાત્ત્વ તેની પ્રજા-નાગરિકો જ છે અને શ્રી મોદીએ પણ સીધી જ પ્રજાને અપીલ કરવાનો રાજમાર્ગ અપનાવ્યો જે તેમની લાક્ષણિકતા પણ છે અને લોકતંત્ર માટે આ શ્રેષ્ઠ બાબત છે - અભિનંદનને પાત્ર પણ છે.

બીજું એટલે વિશાળ ગ્રામ્ય વિસ્તાર, અસંખ્ય સ્થામ વિસ્તાર, વિસ્તારની વિશાળતા છતાં પણ છેવાડાનાં માનવીએ પણ જે સૂજાબૂજ દર્શાવે છે ખૂબ જ પ્રશંસનીય છે.

ડૉ. કમલેશ જોશેપુરા
પૂર્વ-કુલપતિ, સૌરાષ્ટ્ર યુનિવર્સિટી, રાજકોટ અને
આઈ.આઈ.ડી.ઈ., ગાંધીનગર,
ચોરમેન, લિગલ રિસર્ચ ફાઉન્ડેશન ઓફેસ ઇન્ડિયા
M. ૯૮૨૪૨૧૨૦૩૩
Email: Kpjoshipura@gmail.com

કલા એ જ જીવન છે ને રોટી એ જ કલા છે : કલા રાજકારણનો આત્મા છે ને કાંતિની જનેતા છે : કલા તે પ્રચાર છે ને પ્રચાર તે કલા છે : સાચી કલા પીડિતોની છે ને સાચી પીડા કલાહિન કલેજાઓની છે.

*

આજ સુધીની સ્વીજાતિએ જે અભળાપણું ભોગચ્ચું છે ને સ્વતંત્રતાનો યુગ ઊગા પછી પણ જે દુર્ભણ સંસ્કારો સ્વીજાતિને હજુ ત્યજતા નથી, તેનું કારણ જ એ છે; કે સ્વીને આર્થિક સ્વતંત્રતાની તાતીમ જ નથી અપાતી. કેવળ ચોપડીઓ જ વાંચવા દેવામાં આવે છે.

અનેરંદ મેઘાણી

ઇથોલોજી : પ્રાણી-મનોજગતનું વિજ્ઞાન

પ્ર. (ડૉ.) એમ. આઈ. પટેલ

નોંધ : પ્રસ્તુત લેખ પ્ર. ડૉ. એમ. આઈ. પટેલ તેમના અવસાન પૂર્વે 'સર્વ વિશ્વાલય વૃત્ત' માટે તૈયાર કર્યો હતો.)

જવજગતનું નિવસનતંત્ર (Ecosystem) અદ્ભુત જૈવવિવિધતા (Biodiversity) સભર છે. માનવી સિવાયનું પ્રાણીજગત જોવું હોય તો પ્રકૃતિના ઓળે શીશા નમાવવું પડે. સૌને પ્રકૃતિ ગમે છે. તેને માણવી એ જ આપણો નિજાનંદ. આવું ભાવજગત સર્જતા મહામનીષી કર્યા ઉમાશંકર જોષીનું કાવ્યગીત યાદ આવે છે, કર્યા કહે છે :

“ભૌમિયા વિના મારે ભમવાતા કુંગરા ને
જગલની કુજ કુજ જોવીતી...”

બીજા એક કાવ્યમાં આ ઊર્મિશીલ કર્યા માનવીના અહ્મૂને ઓગળવા પણ મથે છે.

‘વિશાળે જગ વિસ્તારે નથી એક જ માનવી,
પશુ છે, પંખી છે, પુષ્પો... વનોની છે વનસ્પતિ.’

સાચે જ આપણી આજુબાજુ આપણા જેવાં જ સસ્તનો ૪૬૨૮ જાતિઓનાં વર્સે છે. વિહેંગ ૮૬૬૨ જાતિનાં વિહેરે છે. મોટો સમુદ્રાય સંવિપાદીઓ (Arthropods)નો છે. તેની સંખ્યા ૮૮૭૮૪૮ જેટલી છે. સંયુક્ત રાષ્ટ્ર પર્યાવરણ કાર્યક્રમ ૧૮૮૫ મુજબ વિશ્વમાં, આવી ૧૭.૫ લાખ જેટલી જૈવવિવિધતા છે.

આજે આપણે પ્રાણીજગત તરફ નજર કરવાની છે. વધુમાં આવાં પ્રાણીઓના મનોજગત (Animal Psychology)માં ડોક્ટર્યું કરવાના છીએ. આપણા અનુભવોને વિજ્ઞાનની વાચા આપીએ.

તમે તમારી શેરીમાં કૂતરાનાં બે ટોળાંને સામસામે જઘડતાં જોયાં છે, બે કીડીઓ સામ સામે મળે ત્યારે તેમના નાજુક સ્પર્શકોને એકબીજાને અડફાડતી જોઈ છે,

મધ્યપૂડા પાસે મધ્યમાખીને ડાન્સ કરતી જોઈ છે, બગીચામાં છુપાઈને બેઠેલી ખડમાંકડી જોઈ છે, ઘરમાં આવેલા કૂદાની પાંખ ઉપર આંખ જેવાં ટ્યકાં જોયાં છે, ભમરીને ટચ્કડી માટલી જેવું ઘર બનાવતાં જોઈ છે, કાકીડા (Chemilion) ને રંગ બદલતો જોયો છે, ઢેલને રીજવતો મોર જોયો છે, વાંદરાં અને નીલગાયોના ટોળાના આગેવાનને જોયો છે, યાયાવર પક્ષીઓ (migratory birds) ને શિયાળો ગાળતાં પણ જોયાં છે, આકમક પ્રાણીઓનાં દ્રાદ્ધ યુદ્ધ પિક્ચરમાં જોયાં હશે, તેનાથી વિરુદ્ધ એકબીજાને હાલ કરતાં પશુ-પક્ષીને પણ જોયાં છે. આવાં તો અનેકનેક ઉદાહરણો અને બનતી ઘટનાઓના આપણે સાક્ષી છીએ, પરંતુ આવા જીવોની આવી ઘટનાઓ પાછળ શા હેતુ હોય છે તેનાથી આપણે સૌ સંપૂર્ણ વાકેફ હોતા નથી. કદું છે ને... કે... કૃષ્ણના બ્રહ્માંડને સમજવા અર્જુનની આંખ જોઈએ. આવા પ્રાણીસૂચિના મનોવિજ્ઞાનને ઇથોલોજી (Ethology) કહે છે. થોડોક આ વિજ્ઞાન વિશેનો પરિચય કરી લઈએ. પ્રથમ આ વિષયના ઇતિહાસને ફંકોણીએ.

Ethologyમાં Ethos શીક શાબ્દ છે. Ethos = habit અર્થાત્ ટેવ, વર્તન કે પ્રસ્થાપિત વર્તન. Logy શાબ્દ મૂળે Logus છે. જેનો અર્થ વિજ્ઞાન થાય છે. આમ ઇથોલોજી એટલે સજીવોની વર્તણૂકોનો જૈવિક અભ્યાસ. જેને પ્રાણીઓનું મનોવિજ્ઞાન પણ કહી શકાય. આ વિજ્ઞાનનો અભ્યાસ જુદીજુદી પદ્ધતિઓ અને તેના પેટા વિષયો દ્વારા કરાયો છે. જેમ કે પ્રાણીના વ્યક્તિગત વર્તનનો અભ્યાસ (દા. ત., સ્ટીકલબેક માછલીના વર્તનનો અભ્યાસ), દેહધાર્મિક વર્તણૂકનો અભ્યાસ, વંશપરંપરાગત અભ્યાસ, પ્રયોગશાળામાં કરાતા પ્રયોગ (દા. ત., પાલ્વોવનો કૂતરા ઉપર કરેલો પ્રયોગ), ક્ષેત્રીય નિરીક્ષણોની નોંધો (દા. ત., યાયાવર પક્ષીઓ), વગેરે.

ઇથોલોજના અભ્યાસનો ઉત્કેખ એરિસ્ટોટલ (ગ્રીક તત્ત્વજ્ઞાની)થી મળે છે. તેમણે તેમના પુસ્તક 'Historia Animalium'માં પ્રાણીવર્તનોનું વર્ણન કર્યું છે. સત્તરમી સદીમાં વિવિધમ હાર્વેને પક્ષીઓની વર્તણૂકી ઉપર નોંધો લખી છે. ચાર્લ્સ લેરેચે અઢારમી સદીમાં અને ગેલને ઓગણીસમી સદીમાં આ ક્ષેત્રમાં અભ્યાસ સંશોધનો પ્રકાશિત કરેલાં છે. ગીલ્બર્ટ વાઈટ (અઢારમી સદી) અબાબીલ (Swallo)ની વર્તણૂકી પર ઉંડું સંશોધન કરેલું છે. ચાર્લ્સ ડાર્વિને પ્રાણીઓ તેમની લાગણીઓ કઈ રીતે વ્યક્ત કરે છે તેના ઉપર પુસ્તક લખેલું છે. આ ક્ષેત્રમાં ઊંડો અભ્યાસ કરનાર કોનરાડ લોરેન્જ (ઓસ્ટ્રેલીયા), કાર્લ વોન ફિસ્ટ (રોસ્ટેફ યુનિ.) અને નીકો ટીનબર્જન (નેધરલેન્ડ)ને ૧૮૭૨-૭૩માં સંયુક્ત નોભલ પ્રાઈઝ અપાયું છે.

પ્રાણીઓની કેટલીક વિશેષ વર્તણૂક ખાસિયતો જેવી કે છેતરપિડી કરવી, સંવનન માટે પ્રેમાલાપન પ્રયત્નો કરવા, બાળસંભાળ, પોતાનો ક્ષેત્રવિસ્તાર સાચવવો, સ્થળાંતરણ કરવું, દિશાસૂચન, વાતચીતનો વ્યવહાર, સ્પર્શ દ્વારા લાગણી દર્શાવવી, આક્રમણશરીલતા, ટોળાંધી, પર્યાવરણ અનુકૂળતા, ફરેમોન દ્વારા સંકેત આપવા, સામૂહિક જીવન વર્ગેરેને જાણીએ.

ચાર્લ્સ ડાર્વિને તેના પ્રાકૃતિક પરસંદગીના સિદ્ધાંત (Natural selection theory)માં સ્પર્શ જણાવ્યું છે કે પ્રકૃતિ એવા જીવને સ્વીકારે છે કે જે તેને અનુકૂળ થતાં હોય. આ નિયમ અનુસાર પ્રાણીઓ સ્વબચ્ચાવ અને શિકાયાતિ માટે વિવિધ પ્રકારની યુક્તિ પ્રયુક્તિઓ કરતાં હોય છે. જેમાં છેતરપિડીનો ભાવ જોવા મળે છે. કેટલાંક આવાં પ્રયોજનો નિહાળીએ.

ખડમાંકડી (Stick insect) અને પણ્ડીટક (Leaf insect) તેમના દેહનો રંગ અને આકાર રહેઠાણમાં ભણી જાય તેવો રાખે છે. કેવિમા નામનાં પતંગિયાં તેની પાંખોના રંગ પાંદડાના રંગ જેવા રાખી સ્વરક્ષણ કરે છે. સ્વેલોટેઇલ નામના પતંગિયાનો કોશેટે જ ડાળીને ચોટેલો હોય તેવો જ રંગ ધારણ કરે છે. જીઓમેટ્રીડ ફૂદાની ઈયળ જે ડાળી ઉપર બેસે છે તે

ડાળીની આબેહૂબ નકલ કરે છે. પ્રથમ દણ્ણાએ તો ખબર જ ના પડે કે ડાળી છે કે ઈયળ ! દરિયાકાંઠાનો સહેદ કરયલો (Crab) કાંઠા પરના નાનકડા, સુંવાળા પથરો જેવો જ દેહનો રંગ રચી શિકારીઓની નજરોથી બચે છે. કેટલીક માછલીઓ પણ આવી તરકીબો અપનાવે છે. જેમ કે ઓસ્ટ્રેલિયન દરિયાઈ ઘોડો (માછલી છે) તેના શરીર ફરતે શાખાઓવાળી લીલના જેવી શાખાઓનાં ઉપાંગ પેઢા કરી રંગ અનુકૃતિ કરે છે. આપણને લાગે જ નહીં કે આ જીવ માછલી છે કે લીલ છે. મોનોસીટરસ માછલીનો દેખાવ પણ જલસપાત્રી પર ખરી પડેલાં પાંદડાં જેવો જ હોય છે. કાકીડા (Chameleon)ને જે રંગના ઘાસમાં મૂકો તે રંગ જેવો પરિવેશ બનાવી દે છે. ઓર્કિડનાં પુષ્પોમાં રહેતો કરોળિયા પુષ્પ જેવો દેહવેશ રચે છે. કેટલીક ફૂદી ભમરી જેવો દેહ ધારણ કરે છે. કલીનર ફીસ તેની મિત્ર પેરટફિશ (Parrot Fish)ને ડાન્સથી રીજવી તેના દેહ પરનાં પરોપજીવો વીણી લે છે. આ સંબંધનો ઉપયોગ નકલી કલીનરફીસ પોતાના સ્વાર્થ માટે કરે છે. તે ડાન્સ કરી પેરટફિસને લલચાવી ને તેના શરીરનો માંસનો લોચો ભોજન માટે લઈ લે છે. આવી જ તરકીબ કોલુબ્રિડી કુળના પ્રવાળ (Corals)ના સાપ કરે છે. આ જાતિના સાપ બિનજેરી છે, જ્યારે ઇલેપીડી (Elepidae) કુળના પ્રવાળ સાપ જેરી છે. જેથી સ્વબચ્ચાવ માટે બિનજેરી સર્પો પેલા જેરી સર્પોની આબેહૂબ નકલ કરે છે, જેથી તેઓને કોઈ પજવતું નથી. આવી જ નકલ વાઈરરોય પતંગિયાં મોનાર્ક પતંગિયાંની કરે છે. આવો જ કિસ્સો લેમિન્ટિસ પતંગિયાંમાં પણ નોંધાયો છે. જેઓને શિકારીઓ ખાઈ જાય છે જ્યારે તેનાઈસને ખાતાં નથી. તેથી લેમિન્ટિસ તેનો દેહ તેનાઈસ જેવો બનાવી દીધો છે.

આ બધી વાતો તો રક્ષણની પ્રયુક્તિઓની હતી, પરંતુ કંશવેલો ચાલુ રાખવા કેટલાક નર જીવો તેમની માદાઓને સંવનન માટે કેવી રીતે આકર્ષે છે. તેમાં પણ મનોવિજ્ઞાનનો શૃંગારરસ છે કે પ્રણયનૃત્ય દણ્ણગોચર થાય છે. સ્ટીકલ બેદું નામની નર માછલી નદીના તળિયે ઘાસનો નણાકાર માળો બાંધે છે. તેની સંકેતિક ભાષાથી માદાને માળામાં દીંડાં મૂકવા બોલાવે છે. મોટ અને તેનાં

નજીકનાં સગાં છિમાલિયન મોનલ, રીંગ નેકેડ ફિસન્ડ ડાન્સ કરી માદાને રીજવે છે. ઉભયજીવીઓ સ્પર્શથી પ્રેમાલાપ કરે છે. નર દેડકા ચોમાસામાં સમૂહગાન કરે છે. ગોકળગાય દ્વિલિંગી હોવા છતાં બે સાથી તેમની પીઠ ઉપર નાની નાની માત્રીની લુગાદીઓ નાખે છે. ઝીડલર કરચલો તેના દેહના આગળના ઉપાંગ ને રંગીન બનાવી માદા કરચલા તરફ પ્રસારી માદાને યુગલધર્મ બજાવવાનું કહે છે. વીંધીનો ડાન્સ જાહીતો છે. પેરામિશ્રિયમ એક કોણીય હોવા છતાં પાર્ટનર સામે હિશાઓ બદલી બદલીને સંયુગ્નન (Conjugation) કરે છે. માનવ કદાચ આવી પ્રકૃતિમાંથી જ પ્રેમની વ્યાખ્યા શીખ્યો હોય.

ઈડાં મુકાય કે બચ્ચાને જન્મ અપાય, તે પછીનું અગત્યનું કાર્ય બાળસંભાળનું છે. જેમ કે જલમાંકડી ઈડાંને ઊંચીકીને ફર્યો રાખે છે. કેટલીક માદાઓ તો નરની શીશુધાનીમાં ઈડાં મૂકી બાળઉછેરની ફરજ નરને સોંપે છે. દા. ત., જાંઘોડો (Sea horse), પાઈપફિસ. સમૂહજીવન જીવતાં કીટકો જેવાં કે કીડી, મધમાખી, ઉધાઈ, મંકોડામાં બચ્ચાની સંભાળ કામદાર કીટક (Worker insect) કરવાની હોય છે. હાથડીનાં બચ્ચાનું ધ્યાન તેની માસી/કાકી રાખે છે. કુંઠબીજો દ્વારા બચ્ચાને છુપાવવાની ડ્રેનિંગ આપતા ઉંદર, પ્રેટરી કૂતરા, બેન્ડેડ નોળિયા, ટપકવાળાં જરખ જાહીતાં છે.

પ્રજનન, ખોરાક અને જ્ઞાતુઓની અસરોથી બચ્ચા પ્રાણીઓ માદરે વતન છોડી લાંબા લાંબા પ્રવાસ બેડી ફરી પાછાં માદરે વતન પહોંચે છે. નિયમિત ચોક્કસ સ્થળે જ આવતાં પક્ષીઓ પણ છે. માછલીઓ જળાશયો બદલે છે. કેટલાક જીવો ટૂંકો પ્રવાસ બેડે છે, તો કેટલાક જીવ સેંકડો કિલોમીટરનો પ્રવાસ પણ બેડે છે. લેખ્મી, હિલ્સા, સાલ્મન જેવી માછલીઓ દરિયામાંથી નીકળી મીઠાપાણીનાં જળાશયોમાં ઈડાં મૂકવા જાય છે. તેથી ઊલટું ઈલ મીઠા પાણીમાંથી દરિયામાં આવે છે.

પક્ષીઓમાં સ્થળાંતર નિયમિત થતું નોંધાયું છે. હવામાનને અનુસરીને બતકો, હંસ, કુજ, સાઈબેરિયન કેન, કરકરા, કુતકી, તુતવારી, દીવાળી ઘોડો, ગોલ્ડન પ્લોવર, ગુજ, ગોલ્ડન ઓરિઓલ, ઈન્ડિયન પિંડા, કોમન પોચાઈ, સ્ટર્વિંગ જેવાં અનેક પક્ષી આપણા દેશમાં

શિયાળો ગાળવા આવે છે. આર્કટિક ટર્ન ૧૭૬૦૦ કિ.મી.નો પ્રવાસ બેડે છે. ગોલ્ડન પ્લોવર ૬૦૦૦-૮૦૦૦ કિ.મી., પીન ટેઇલ ૧૬૦૦-૬૪૦૦ કિ.મી., કોયલ ૩૦૦૦-૫૦૦૦ કિ.મી.ના પ્રવાસ બેડતાં નોંધાયાં છે. રાજહંસ કલાકના ૬૫-૮૦ કિ.મી.નું અંતર કાપે છે. સામાન્ય રીતે આવાં પક્ષીઓ ૪૦૦ મીટરથી નીચે ઉડતાં હોય છે. પર્વતો આવે તો વધુ ઊંચાઈએ પણ જાય છે. માર્ફ-એપ્રિલમાં પુખું નર પક્ષીઓ પાછાં ફરે છે. એમની પાછળ માદાઓ અને સૌથી પાછળ તરુણ પક્ષીઓ ઊડે છે. મુસાહરીનો અનુભવ ના હોવા છતાં તેઓ ચોક્કસ પ્રવાસ કરે છે. મગજમાં કોતરાયેલી વારસાગત છાપને લીધે તેઓ પ્રવાસ બેડી શકે છે. યુરોપમાં અબાબીલ પક્ષીઓ એક જ સ્થળે તે જ મકાનમાં વરસો સુધી આવીને માળા બાંધતાં જણાયાં છે. પક્ષીઓમાં શરીર પરનાં પીંછાં ત્યજવાની (moultting) પ્રક્રિયાનો સંબંધ હવામાન અને પ્રજનન સાથે જોવા મળે છે. કબૂતર, મોર વગેરે તેનાં ઉદાહરણો છે. ઠંડી પડે ત્યારે ચકલી પીંછાંથી સજજ થાય છે. તીડ ગરમીમાં સૂર્ય તરફ મોં રાખે છે. ચામાચીડિયું શિયાળામાં શીતસમાવિમાં રહે છે. દેડકા અને ટોડ, ગોકળગાય પણ સમાવિને અનુસરે છે.

પક્ષીઓમાં પણ ટોળાબંધી જોવા મળે છે. ખાસ કરીને દરિયાઈ પક્ષીઓ, પેલિકન્સ, ફોર્મોરન્ટ્સ, ગલ્સ, ટર્ન અને કેટલાંક હેરન્સ, સ્લેલોઝ તેમના માળા નજીક નજીક બાંધતાં હોય છે. કાગડા ટોળામાં એકઠા થઈ દુશ્મન પર તૂટી પડતા આપણે જોયા છે.

પ્રાણીઓમાં પણ આકમક વલણો હોય છે. તેઓમાં જાતભાઈઓ વચ્ચે પણ લડાઈ થતી હોય છે અથવા બે અલગ જાતના સભ્યો લડાઈ કરે છે. ટોણ્યું બનાવીને લડાઈ કરનારાઓમાં પેંગવીન, સી લાયન, સીલ, સી કાઉ, વાલરસ જાહીતાં છે. કેટલાંક પ્રાણીઓ તો નર ક્ષેત્રીય અધિકાર ધરાવતા સતત જાગ્રત હોય છે. સ્ટીકલ બેકનો નરઆવો ગુણ ધરાવે છે. શિકારી પ્રાણીઓ જેવાં કે સિંહ, વાઘ તો તેમનાં નર પુત્રોને પણ ક્ષેત્ર છોડી દેવાના કોલ આપી દે છે. આફિકન બબુન વૃક્ષ ઉપર સૂવાના હક માટે કંજિયા કરે છે. હમારીયા બબુન પાણી માટે લડે છે. સીલે જે ટાપુ પર બચ્ચાં જણ્યાં હોય ત્યાંનો

નર બીજાને તે યપુ પર આવવા દેતો નથી. રેંડિયર પ્રસૂતિ યણે આકમક રહે છે. શેરીની કૂતરી બચ્ચાં જ્ઞે તે સમયે વધુ આકમક બની જાય છે. દરિયાઈ પક્ષીઓ જેવાં કે પણીન્સ, ગલ, સર્વગ્રીવ વગેરે ખોરાક માટે આકમક બને છે. નીચલી ડોટિનાં જીવ જીવા કે કરોળિયા, સાંટ (Lobster), પઢેલા, કરચલા, રૂગન ફ્લાયમાં પણ આવી આકમણશરીલતા હોય છે. કેટલાક દેડકા પણ આવી પ્રકૃતિના હોય છે. જેમ કે બુલઝોગ, જાપાનીજ ટ્રી ઝોગ. કિંગકોબા (નાગરાજ) તેના માળાની આજુબાજુ કોઈને પણ ફરકવા દેતો નથી. કેટલીક માદાઓ તેમનાં બચ્ચાં ખાતર જીવને જોખમમાં મૂકતી આપણે જોઈ છે.

સાંકેતિક વ્યવહાર (Communication) દ્વારા પ્રાણીઓ પ્રેમાલાપ કે પ્રતિકાર કરતાં હોય છે. તેઓના જન્માત કેટલાક સંકેતો અર્થપૂર્ણ હોય છે. હેરિંગ ગલ પક્ષી છે. તેની ચાંચના નીચલા જડબા પર લાલ ટપ્પું હોય છે. આ ટપ્કા પર તેનું બચ્ચું તેની નાજુક ચાંચ અથડાવે તો તેનાં મા-બાપ સમજી જાય કે તે ભૂખ્યું છે. હાથી તેની સુંઠના આરોહ-અવરોહ સામેનાને બતાવી શરણ કે સામનાનો સંદેશ આપે છે. પીકોક પતંગિયાંને ખાવા શિકારી પક્ષી આવે તો તે તેની પાંખ પરનાં ટપકાનું વિચિત્ર પ્રસારણ કરી, અવાજ કાઢી શિકારીને સંકેત કરે છે કે મારી સાથે ટકરાવવામાં મજા નથી ! હોઝ નોઝૂડ સાપ ઉપર જો કોઈ શિકારી હુમલો કરે તો તે ગોઠમંડું ખાઈ જાય છે. ગંધ ફેલાવે છે. વૂડસેક ઔંખમાંથી માંસ જેવું લાલ પ્રવાહી વહાવી, ઔંખો લાલ કરી શિકારીને ઉરાવે છે. કેટલાંક વાંદરાં શરીર પરના વાળા તિબા કરીને ગુસ્સો પ્રદર્શિત કરે છે. શિકારી પ્રાણીઓ જંગલમાં રસ્તા નિશ્ચિત કરવા મળ, મૂત્રનો ત્યાગ કરે છે. હિપોપોટેમસ ઘાસ ઉપર તેના મળને પૂંછડી દ્વારા પ્રસારતો જાય છે. કૂતરા તેમનો ક્ષેત્ર હક બતાવવા પેશાબ કરે છે. વાંદરા, ગોરિલા જેવાં પ્રાઈમેટ્સ વાળમાંથી જૂ વીજીણી ખાઈ જાય છે. તેમની આ પ્રવૃત્તિ નજીકતા (affinity)નો ભાવ રજૂ કરે છે. માંકડાં, લંગુર, ચિમ્પાન્જી સ્પર્શ કરી પ્રેમ રજૂ કરે છે. હરણાં, કૂતરાં, વાઘ, બકરી તેમનાં બચ્ચાંને ચાટે

છે. લવ બર્ડ તો એકબીજાની ચાંચમાં ચાંચ પરોવે છે. જળબિલાડી એકબીજાના ચહેરા બંજવાળે છે. માદા સ્થીંગબોક જો નરના મુખને ચાટે તો સમજવું કે તે તેની સાથે સંવનન કરવા તૈયાર છે. મધમાખી જો ખોરાક શોધી કાઢે તો તે મધ્યપૂરા પાસે આવી ડાન્સ કરે છે અને તેના સાથીદારોને ખોરાક કયાં છે અને કેટલે દૂર છે તેની જાણ કરે છે. હરણાં વાઘનો સંકેત (એલાર્મ) આપીને સાથીદારોને ચેતવા કરે છે. નર દેડકો ટ્રાંટિ.. ટ્રાઉનો અવાજ માદાને આકર્ષવા કરે છે. કીટકો, કરોળિયા તેમનાં ઉપાંગો એકબીજા સાથે ઘસી અવાજ પેદા કરે છે. કંસારીનો અવાજ (Chirping) આ પ્રકારનો છે. રેટલ સ્નેક પૂંછડી ઉપર રહેલાં ભીંગડાં ધુજાવી અવાજ કાઢે છે. બગલાં જડબાં કસ્કકસાવતાં હોય છે. હમીંગ બર્ડ પાંખો ફફડાવે છે. ગોરિલો છાતી ફૂટે છે. સસલાં અને હરણ જમીન પર પગ અથડાવે છે. ફળમાખી (Drosophilg) તેના સ્પર્શકોથી અવાજને પારખે છે. ઊધઈ તેનું માથું કે પેટને જમીન સાથે અથડાવી અવાજ પેદા કરે છે. માદા હાથી ઠિન્ફા સાઉંડ પેદા કરે છે.

ચામાચીડિયાં અને મધમાખીઓમાં દિશાભાન (Oriantation) કુદરતી બક્ષીસ છે. ચામાચીડિયાં ઇકોલોકેશન જાણવા પોતે સૂક્ષ્મ ધ્વનિતરંગો ઉત્પન્ન કરે છે. જેથી ચામાચીડિયાં કદમ્પિ વાયર સાથે અથડાતાં નથી. મધમાખીઓ સૂર્ય કોણને ધ્યાને રાખી તેના પંખનૃત્ય દ્વારા સાથીદારોને સમજાવે છે કે મધુરસ કેટલે દૂર છે.

આપણો જો પ્રકૃતિને માણસતા થઈએ તો આપણાને પણ આવાં અનેક ઉદાહરણો મળે. તેની નોંધ કરતા રહે. ટપકાવેલી નોંધોને શબ્દદેહ આપો. આવાં નિરીક્ષણો ફોટોગ્રાફ સાથે પ્રકાશિત કરો.

સ્વ. પ્રિ.ડૉ.) એમ. આઈ. પટેલ
પૂર્વ પ્રિન્સિપાલ,
એમ.એન. કોલેજ, વીસનગર-૩૮૪૩૧૫
મો. ૯૮૨૪૦ ૭૨૫૭૧

ઉપવલયી ભમણક્ષાઓ (Elliptic Orbits)

વિહુલભાઈ અ. પટેલ

પ્રસ્તાવના

ન્યૂટને પ્રિન્સિપિયાને વજા પુસ્તકોમાં વહેંચ્યાં છે. પહેલા પુસ્તકમાં ગતિશાસ્ત્રના પાયાના સિદ્ધાંતો વિકસાવ્યા છે. બીજા પુસ્તકમાં અવરોધ કરતા માધ્યમમાં ગતિશાસ્ત્રના પાયાના સિદ્ધાંતો વિકસાવ્યા છે, જ્યારે તીજું પુસ્તક પહેલાં બે પુસ્તકમાં જે સિદ્ધાંતો વિકસાવ્યા તેનો ઉપયોગ કરીને સૂર્યમંડળનો અભ્યાસ કરે છે.

પહેલા પુસ્તકમાં ગતિશાસ્ત્રના સિદ્ધાંતો વિકસાવીને પ્રમેયો, ઉપપ્રમેયના સ્વરૂપમાં આપ્યાં છે. જેમ જેમ આગળ વધતા જઈએ તેમ તેમ પ્રમેયો અધરાં બનતાં જાય છે. કુલ્યે 98 પ્રમેયો છે અને પ્રમેયોનાં ઉપપ્રમેયો પણ ખરાં. ખરેખર બધાં પ્રમેયોનો અભ્યાસ કરવો મુશ્કેલ હોઈને આપણે જરૂરી અને અગત્યનાં પ્રમેયોનો અભ્યાસ કરીશું.

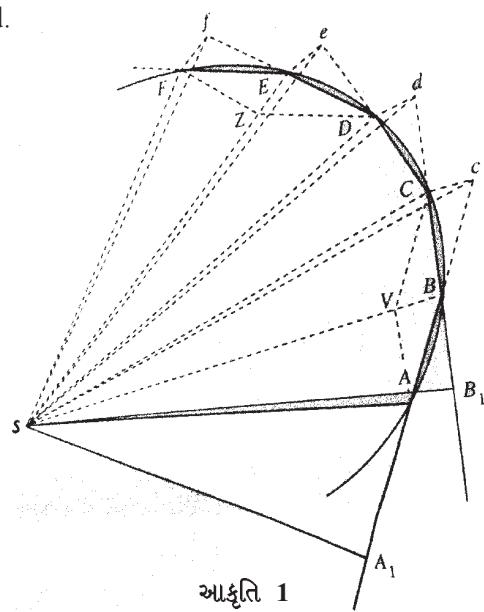
ક્ષેત્રફળનું પ્રમેય

ગ્રહો સૂર્યની આસપાસ ઉપવલયી ભમણક્ષામાં ફરે છે. ઉપવલય હોઈને બે નાભિઓ છે. એક નાભિથી જુદા જુદા સમયે બે જુદી જુદી જગ્યાએ ગ્રહ છે. ગ્રહને બિંદુ ગણતાં ભમણક્ષાના વક્ત ઉપરનાં બે બિંદુઓ છે. આ બિંદુઓને નાભિને જોડતાં ક્ષેત્રફળ મળે. વક્ત ઉપરના એક બિંદુથી બીજા બિંદુએ જતાં જે સમય લાગે તે સમયમાં આ ક્ષેત્રફળ મળે. કેલરે જોયેલું કે સરખા સમયમાં ગ્રહ સરખું જ ક્ષેત્રફળ કાપે છે. આના જેવું જ પરિણામ કેન્દ્રગામી (Centripetal) બળ માટે ન્યૂટને પ્રમેય 1માં આપ્યું છે.

પ્રમેય 1 : The Areas which revolving bodies describe by radii drawn to an immovable canter of force do lie in the same immovable planes and are proportional to the times in which they are described.

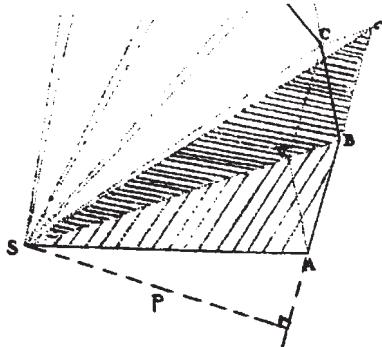
પરિક્રમણ કરતા પદાર્થો જ્યારે તેમની ભમણક્ષામાં ફરતા હોય છે ત્યારે આ પદાર્થો ઉપર લાગતા બળનાં સ્થિર કેન્દ્ર બિંદુઓને જોડતી નિયંત્રણાં જે ક્ષેત્રફળો વર્ણવે તે સ્થિર સમતલોમાં આવેલા છે અને તે સમયના પ્રમાણમાં હોય છે.

ધારો કે કેન્દ્રગામી બળનું કેન્દ્ર S છે. ધારો કે આ કેન્દ્રગામી બળ સરખા સમય δt ના અંતરે પદાર્થ ઉપર લાગે છે. હડસેલાની જેમ લાગે છે અને વચ્ચે વચ્ચે લાગતું નથી. $\delta t, 2\delta t, 3\delta t, \dots$ ના અંતરે આફૂતિ 1માં બતાવ્યા પ્રમાણો પદાર્થ B, C, D, ... બિંદુઓએ છે. શરૂઆતમાં પદાર્થ A બિંદુઓ છે અને ન્યૂટનના ગતિના પહેલા નિયમ પ્રમાણો રેંગ V_A થી સીધી રેખામાં δt સમયમાં

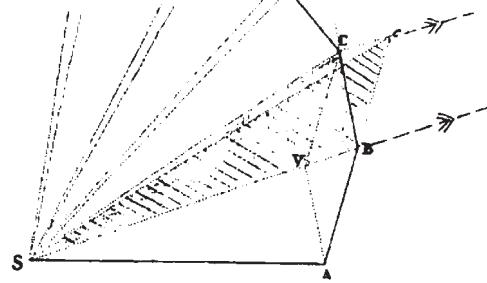

આફૂતિ 1

AB અંતર કાપે છે. હવે પછીના સમયમાં કોઈ બળ ન લાગે તો ઠડા સમયમાં સીધી રેખામાં BC અંતર કાપશે અને C બિંદુએ પહોંચશે, આથી $AB = BC$ છે અને આ AB ના જ સમતલમાં છે. S થી Ac નો લંબ એક જ હોઈને ક્ષેત્રફળ $\Delta SAB =$ ક્ષેત્રફળ ΔSBc આદૃતિ 2માં બતાવ્યા પ્રમાણે છે.

(a) $\Delta SAB = \Delta SBc$

(b) $\Delta SBA = \Delta SBc$

આદૃતિ 2

જ્યારે પદાર્થ B એ પહોંચે છે ત્યાં જ કેન્દ્રગામી બળ BS દિશામાં લાગે છે અને પદાર્થ સ્થળાંતર કરીને BS દિશામાં V બિંદુએ પહોંચે તેટબું બળ લાગે છે પણ પદાર્થ Bc દિશામાં જરૂર રહ્યો હોઈને પદાર્થ ઉપર બે બળો લાગે છે આથી ચતુર્ભુંક VBCc નો કર્ણ BC પદાર્થની દિશા બને છે અને Δt સમયમાં (સુરેખા) BC અંતર કાપે છે. Cc//SB હોઈને, આદૃતિ 2(b)માં બતાવ્યા પ્રમાણે બે ત્રિકોણો SBc અને SBc નો પાયો SB છે અને આ બને ત્રિકોણો સમાંતર રેખાઓ Cc અને SB વચ્ચે આવેલા હોઈને ઊંચાઈ સરખી હોઈને ક્ષેત્રફળો સરખાં છે એટલે કે ક્ષેત્રફળ $\Delta SBC =$ ક્ષેત્રફળ ΔSBc છે અને આપણે જાણીએ છીએ કે ક્ષેત્રફળ $\Delta SAB =$ ક્ષેત્રફળ ΔSBc હોઈને ક્ષેત્રફળ $\Delta SAB =$ ક્ષેત્રફળ $\Delta SBc =$ ક્ષેત્રફળ ΔSBC થાય. આ ઉપરાંત ΔSBC , ΔSAB ના સમતલમાં છે. આથી Δt ના અંતરે બનતા ત્રિકોણોનું ક્ષેત્રફળ સરખું છે.

આ જ રીતે આગળ વધતાં $3\Delta t$ ના અંતે પદાર્થ D બિંદુએ હશે અને SAB થી બનતા સમતલમાં છે અને ક્ષેત્રફળ $\Delta SCD =$ ક્ષેત્રફળ $\Delta SBc =$ ક્ષેત્રફળ ΔSAB . આથી Δt સમયમાં પદાર્થ સરખું ક્ષેત્રફળ કાપે છે.

હવે Δt નાનો લઈએ એટલે ત્રિકોણો નાના બનશે અને તેમની સંખ્યામાં વધારો થશે. પહોળાઈ ઘટતી જશે અને આખરે આપણો બહુકોણીય રસ્તો ABCDE... વક્ત ABCDE... પદાર્થની ભ્રમણકક્ષા બને છે અને કેન્દ્રગામી બળ સતત બને છે અને પદાર્થને તેના સ્પર્શકના રસ્તેથી પાછું જેંચી લાવે છે.

કેવી સરળ, સુંદર અને ક્ષમતાવાળી સાબિતી !!

ઉપયોગ 1 : The velocity of a body attracted towards an immovable center, in space void of resistance, is inversely as the perpendicular let fall from that center on the right line that touches the orbit.

કોઈ પણ પ્રકારના વિરોધો વગરના અવકાશના સ્થિર કેન્દ્રે ખેંચાઈ રહેલા પદાર્થનો વેગ, કેન્દ્રમાંથી ભ્રમણકક્ષાના સ્પર્શકને ઢીરેલા લંબની લંબાઈના વ્યસ્ત પ્રમાણમાં છે.

શરૂઆતમાં A બિંદુએ v_A પદાર્થની ગતિ છે જેથી $v_A \delta t = AB$ થાય. એ જ પ્રમાણે B બિંદુએ v_B પદાર્થની ગતિ છે જેથી $v_B \delta t = BC$ થાય. એ જ રીતે $v_C \delta t = CD, v_D \delta t = DE\dots$ થાય.

આપણો સાબિત કર્યું કે ક્ષેત્રફળ $\Delta ASB =$ ક્ષેત્રફળ $\Delta BSC =$ ક્ષેત્રફળ $\Delta CSD, \dots$ છે. આથી $\frac{1}{2} p_A AB$, જ્યાં p_A એ કેન્દ્ર S માંથી રેખા AB ને દોરેલો છે, ΔASB નું ક્ષેત્રફળ છે. એ જ પ્રમાણે $\Delta BSC = \frac{1}{2} p_B BC$, ક્ષેત્રફળ $\Delta CSD = \frac{1}{2} p_C CD \dots$ થાય. આથી $p_A AB = p_A v_A \delta t = p_B BC = p_B v_B \delta t = p_C CD = p_C v_C \delta t v_A$ થાય. આથી,

$$v_A p_A = v_B p_B = v_C p_C = \dots$$

પ્રમેય 2 : Every body that moves in any curved line described in a plane, and by a radius drawn to a point either immovable, or moving forwards with a uniform rectilinear motion, describes about that point areas proportional to the times, is urged by a centripetal force directed to that point.

દરેક પદાર્થ જેની ભ્રમણકક્ષા સમતલમાં આવેલા વક્થી દર્શાવી શકાય અને કોઈ સ્થિર બિંદુને અથવા સીધી રેખામાં એકધારી (uniform) ગતિથી ફરતા બિંદુને જોડતી ત્રિજ્યા જે ક્ષેત્રફળો વર્ણવે તે સમયના પ્રમાણમાં હોય, તો તે કેન્દ્રગામી બળ તે બિંદુ તરફ જાય તે અત્યાવશ્યક છે.

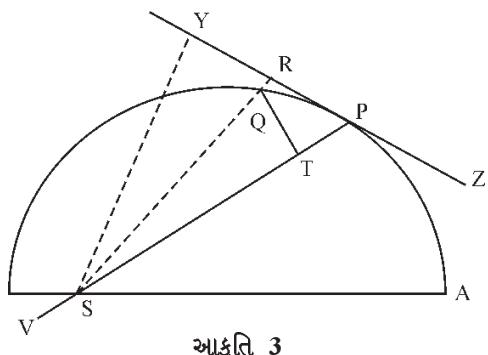
પ્રમેય 1 આપણને એમ કહે છે કે કેન્દ્રગામી બળ સરખા સમયમાં સરખું ક્ષેત્રફળ આપે છે, જ્યારે પ્રમેય 2 પ્રમેય 1 નું ઉલંકું પણ સાચું પ્રમેય છે. જો આપણને સરખા સમયમાં સરખું ક્ષેત્રફળ મળો, તો તે ગતિમાં રહેલા પદાર્થ ઉપર કેન્દ્રગામી બળ લાગે છે.

આ બંને પ્રમેયોએ ભ્રમણકક્ષાના ગતિશાસ્ત્રની (Orbital Mechanics) શરૂઆત કરવામાં ખૂબ જ અગત્યનો ભાગ ભજવ્યો છે.

કેન્દ્રગામી બળ

જો આ આધુનિક ગતિશાસ્ત્રનું પુસ્તક હોત તો પણ નું પગલું જુદાં જુદાં બળો લઈને તેમની અસર નીચે ફરતા પદાર્થની જુદી જુદી ભ્રમણકક્ષાઓ મેળવવાનો હોત. ન્યૂટન આ કરે છે, પણ તેમનું આ પહેલું પગલું નથી. ન્યૂટનનો પહેલો પ્રયાસ આપેલી ભ્રમણકક્ષા કર્યા બળો ઉભી કરે છે તે મેળવવાનો છે. ન્યૂટન માટે સીધો પ્રશ્ન (Direct problem) કંધું બળ ખાસ ભ્રમણકક્ષાએ લઈ જો તે બળ મેળવવાનો છે. આનાથી ઉલયો પ્રશ્ન બળ આપેલું છે તેનાથી ઉભી થતી ભ્રમણકક્ષા મેળવવાનો છે.

કોઈ પણ ભ્રમણકક્ષા લઈને તેને ઊભું કરનાર બળનું સૂત્ર મેળવવાની રીત પ્રમેય 6 તરીકે ઓળખાય છે. ન્યૂટને આ રીત પ્રમેય 6માં આપી છે. ભ્રમણકક્ષામાં ફરતા પદાર્થની ગતિમાં વિરોધ કરતું કોઈ બળ નથી. પ્રિન્સિપિયાની ખૂબ જ જાણીતી આફૂતિ આપણે આફૂતિ તમાં દર્શાવીએ છીએ. આફૂતિ 3માં વકનો આકાર ઉપવલય જેવો છે પણ ગમે તે વક માટે આ સૂત્ર છે.

P બિંદુએ આવેલા પદાર્થને કેન્દ્રગામી બળ કેન્દ્ર S ની દિશામાં લાગે છે. ન્યૂટનના પહેલા નિયમ પ્રમાણે આફ્ક્ષતિ તમાં આપેલા વક્ત ઉપરના P બિંદુથી પદાર્થ સ્પર્શકની દિશામાં PR અંતર એકધારી ગતિથી કાપે છે અને R બિંદુએ કેન્દ્રગામી બળ પદાર્થ ઉપર લાગતાં સીધી દિશામાં મુસાફરી કરવાના બદલે RQ દિશામાં પદાર્થ Q બિંદુએ આવશે. કેન્દ્રગામી બળ F ડિસેમ્બર માટે પદાર્થને લાગતું હોઈને પદાર્થ R થી Q બિંદુએ આવશે. કેન્દ્રગામી બળ Fનો પરિમેય (Magnitude) આપેલા સમય δt માં R થી Q ના વિચલનથી (Deflection) માપી શકાય. SP ને સમાંતર સુરેખા RQ વક્તને Q બિંદુએ છેદે છે. આથી,

$$RQ = \frac{1}{2} (\text{કેન્દ્રગામી બળ } F) \times (\delta t)^2$$

$$\therefore (\delta t)^2 = \frac{2RQ}{F}$$

પ્રમેય 1 પ્રમાણે δt ક્ષેત્રફળ SPQ ના પ્રમાણસર છે.

આપણે ક્ષેત્રફળ SPQ \approx ક્ષેત્રફળ ΔSPQ લઈએ તો ખૂબ જ નાની ભૂલ રહેશે.

$$\Delta SPQ \text{ ના ક્ષેત્રફળ} = \frac{1}{2} QT \times SP = \frac{dA}{dt} \delta t$$

$$\therefore \delta t = \frac{QT \times SP}{2\left(\frac{dA}{dt}\right)}$$

જ્યાં $\frac{dA}{dt}$ ક્ષેત્રફળનો દર દર્શાવે છે.

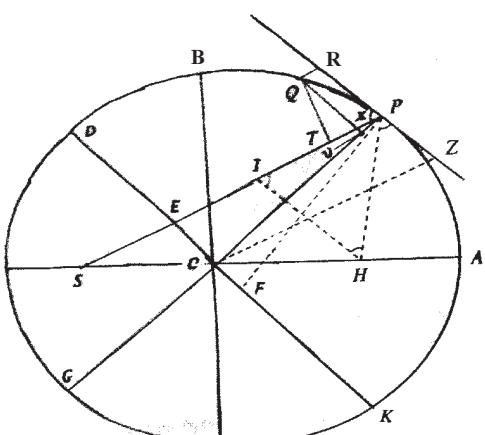
$$\therefore (\delta t)^2 = \frac{1}{4} \frac{(QT)^2 \times (SP)^2}{\left(\frac{dA}{dt}\right)^2} = \frac{2RQ}{F}$$

$$\therefore \text{કેન્દ્રગામી બળ } F = 8 \left(\frac{dA}{dt}\right)^2 \frac{QR}{QT^2 \cdot SP^2}$$

$$\text{પ્રમેય 6 : કેન્દ્રગામી બળ } F \propto \frac{QR}{QT^2 \cdot SP^2}$$

ઉપવલયનાં જરૂરી પરિણામો :

આફ્ક્ષતિ 4માં બતાવ્યા પ્રમાણે ઉપવલય ઉપર નજીકનાં બે P અને Q આપેલાં છે. ઉપવલયનું કેન્દ્ર C અને નાભિઓ S અને H છે. CA અને CB અડધી ધરીઓ છે. P બિંદુએ RPZ સ્પર્શક છે. QR || SP અને Qv // RPZ છે. Qv, SP ને x બિંદુએ છેદે છે. કેન્દ્ર C માંથી પસાર થતા બાસ PCG નો અનુભૂત (Congugate) બાસ DCK છે. બાસ DCK સ્પર્શક RPZ ને સમાંતર છે. બાસ DCK SP ને E માં છેદે છે. QT \perp SP છે. HP જોડો અને IH // RPZ દોરો.

આફ્ક્ષતિ 4

$$(1) \quad SP + PH = 2a \quad જ્યારી અક્ષ CA ની લંબાઈ છે.$$

$$(2) \quad PE = \frac{1}{2}(PS + PI)$$

$$CS = HC \text{ અને } HI // RPZ // DCK$$

$$\therefore E SI \text{ ના સરખા ભાગ કરે છે, મોટલે } SE = EI.$$

$$PE = PS - SE$$

$$= PI + IE + ES - SE$$

$$= PI + IE = \frac{1}{2}(2PI + 2IE)$$

$$= \frac{1}{2}[PI + IE + ES + PI] = \frac{1}{2}[PS + PI]$$

$$(3) \quad PS + PI = 2AC$$

$$PS + PI = SP + PH = 2a = 2AC$$

$$(4) \quad PE = a = CA$$

$$PE + ES + PI = 2a$$

$$\therefore PE + IE + PI = 2PE = 2a$$

$$\therefore PE = a$$

$$(5) \quad \Delta Pvx \equiv \Delta PCE$$

$$\angle Pvx = \angle PCE = 90^\circ \quad EC // xv$$

$$\therefore \Delta Pvx \equiv \Delta PCE$$

$$\therefore \frac{Px}{Pv} = \frac{PE}{PC} = \frac{QR}{PV}$$

$$(6) \quad \text{The Latus rectum } L = \frac{2b^2}{a}$$

$$S(-ae, 0), H(ae, 0) \text{ અને } b^2 = (1 - e^2)a^2$$

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1$$

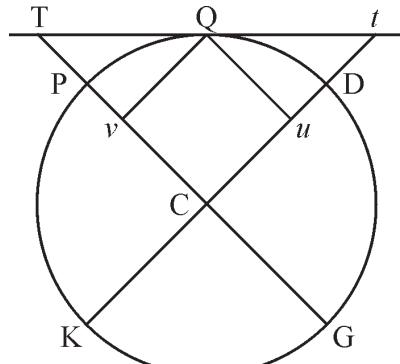
$$\therefore \frac{y^2}{b^2} = 1 - \frac{a^2e^2}{a^2} = (1 - e^2)$$

$$\therefore y = \pm b\sqrt{1-e^2}$$

$$\therefore L = 2b\sqrt{1-e^2} = 2b \times \frac{b}{a} = \frac{2b^2}{a}$$

આફુતિ 5માં ઉપવલય આપેલો
છે. કોઈ પણ જગ્યાએ P બિંદુ લઈએ.
PCG C માંથી પસાર થતા વાસનો
અનુભૂત KCD છે. P અને D
વચ્ચે કોઈ પણ જગ્યાએ Q બિંદુ
લઈએ. TQt એ Q બિંદુએ
ઉપવલયનો સ્પર્શક છે.

$Qu // PCG$ અને $Qv // KCD$ છે.

આફુતિ 5

$$(7) \frac{Cv}{CP} = \frac{CP}{CT} \quad CP^2 = Cv \cdot CT$$

$$(8) \frac{Cu}{CD} = \frac{CD}{Ct} \quad CD^2 = Cu \cdot Ct$$

$$(9) \frac{CD^2}{CP^2} = \frac{Cu \cdot Ct}{Cv \cdot CT}$$

(10) $\Delta^S vTQ$ અને CTt માં

$Qv // CD, \angle vTQ = \angle CTt$

$\therefore \Delta vTQ \equiv \Delta CTt$

$$\therefore \frac{Ct}{CT} = \frac{vQ}{vT}$$

$$(11) \frac{CD^2}{CP^2} = \frac{Cu}{Cv} \cdot \frac{vQ}{vT} = \frac{vQ}{cv} \cdot \frac{vQ}{vT} = \frac{vQ^2}{cv \times vT}$$

$$(12) Cv \times vT = Cv \times (CT - cv)$$

$$= CP^2 - Cv^2$$

$$= (CP - Cv)(CP + Cv)$$

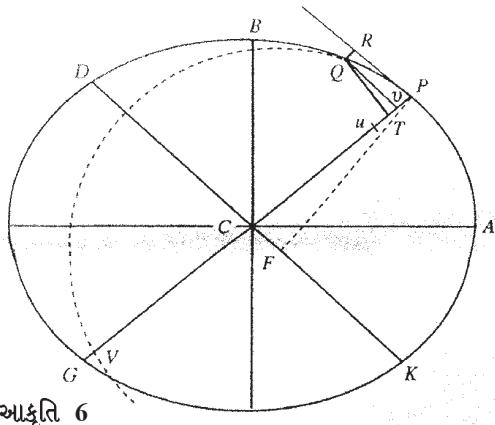
$$= Pv \times vG$$

$$(13) \frac{CD^2}{CP^2} = \frac{Qv^2}{cv \times vT} = \frac{Qv^2}{Pv \times Gv} \quad અથવા \quad \frac{CP^2}{CD^2} = \frac{Pv \times Gv}{Qv^2}$$

પ્રમેય 10 : If a body revolves in an ellipse, it is proposed to find the law of the centripetal force tending to the center of the ellipse.

જે કોઈ પદાર્થ ઉપવલયની ભમણકષામાં ફરતો હોય, તો તેને લાગતા કેન્દ્રગામી બળ જેનું કેન્દ્ર ઉપવલયનું
કેન્દ્ર હોય તેવા કેન્દ્રગામી બળ શોધવાની દરખાસ્ત છે.

આદૃતિ 6માં ઉપવલય આપેલો છે જેનું કેન્દ્ર C છે અને તેની અડધી ધરીઓ CA અને CB છે. P અને Q એકદમ નજીકનાં બે બિંદુઓ આ ઉપવલય ઉપર છે. P બિંદુએ સ્વર્ણક PR છે અને PCG વાસ છે અને તેનો અનુભદ (Conjugate) વાસ DCK છે. જે સ્વર્ણક RP ને સમાંતર છે. PF, DCK ને લંબ છે અને Q માંથી QT અને QR, CP ને લંબ અને સમાંતર છે. Qv // RP છે.

આદૃતિ 6

આપણે પ્રમેય 6 માં સાબિત કર્યું કે કોઈ પણ અમણક્ષાને ઊભું કરનાર કેન્દ્રગામી બળ જેનું કેન્દ્ર ઉપવલયનું કેન્દ્ર હોય તેવા બળનું સૂત્ર મેળવીએ.

આપણે ઉપવલયના ગુણધર્મોમાં મેળવેલા સૂત્ર (13)

$$\frac{CP^2}{CD^2} = \frac{Pv \times Cv}{Qv^2} \text{ નો ઉપયોગ કરીને કેન્દ્રગામી બળનું સ્વરૂપ મેળવીએ.}$$

ΔQvT અને ΔCPF માં

$Qv // CF$

$\angle QvT = \angle TCF$ (Alt.)

$\angle PFC = \angle QTv = 90^\circ$

$$\therefore \Delta QvT \equiv \Delta CPF$$

$$\therefore \frac{Qv}{QT} = \frac{CP}{PF} \text{ હોઈને } \frac{Qv^2}{QT^2} = \frac{CP^2}{PF^2} \text{ થાય.}$$

$$\therefore Qv^2 = \frac{QT^2 \times CP^2}{PF^2}. \text{ આ કિમત (13)માં મૂક્તાં,}$$

$$\frac{Pv \times Cv}{QT^2 \times CP^2} \times PF^2 = \frac{CP^2}{CD^2} \text{ મળે.}$$

Q R Pv સમાંતર ચતુર્ભોજા હોઈને QR = Pv અને Qv = RP.

VG ≈ GP = 2CP. આનો ઉપયોગ ઉપરના સમીકરણમાં કરતો,

$$\frac{QR \times 2CP}{QT^2} = \frac{CP^4}{PF^2 \times CD^2}.$$

P, D, G અને K બિંદુઓએ સ્વર્ણકો દોરવાથી લંબચોરસ મળશે. DK આ લંબચોરસના સરખા ભાગ કરે

છે. આથી તેમનાં ક્ષેત્રફળો સરખાં થશે. ઉપરના લંબચોરસનું ક્ષેત્રફળ બે રીતે મળે.

$$\therefore PF^2 \times CD^2 = CA^2 \times CB^2$$

$$\text{કેન્દ્રગામી બળ } \propto \frac{QR}{QT^2 \cdot CP^2} \text{ છે અને } \frac{QR}{QT^2 \cdot CP^2} = \frac{1}{2} \frac{CP}{CA^2 \times CB^2} \text{ છે.}$$

ઉપવલયમાં CA અને CB અચળ હોઈને કેન્દ્રગામી બળ $\propto CP$ છે.

જો ભ્રમણકક્ષા ઉપવલયી હોય તો કેન્દ્રગામી બળ જે પદાર્�ને લાગે છે તે ઉપવલયના કેન્દ્રથી પદાર્થના અંતર ઉપર આધારિત છે.

ઉપવલય ગતિમાર્ગ માટે જવાબદાર બળ

આપણે પ્રમેય X માં ઉપવલયના કેન્દ્રમાંથી પસાર થતા કેન્દ્રગામી બળ મેળવું જે પદાર્થના કેન્દ્રથી અંતર ઉપર આધાર રાખે છે. હવે જો આપણે કેન્દ્રગામી બળ ઉપવલયના કેન્દ્રમાંથી પસાર થવાના બદલે નાભિમાંથી પસાર થતું હોય તો તે કેન્દ્રગામી બળનું સૂત્ર કેવું હશે તે જોઈએ. આ અગત્યનું પરિણામ છે જે પ્રમેય 6નો અને ઉપવલયના ગુણધર્મોનો ઉપયોગ કરીને મેળવું છે.

પ્રમેય XI : If a body revolves in a ellipse; it is required to find the law of the centripetal force tending to the focus of the ellipse.

જો કોઈ પદાર્થ ઉપવલયી ભ્રમણકક્ષામાં ફરતો હોય, તો તેને લાગતા કેન્દ્રગામી બળ જેણો ઉપવલયના નાભિ તરફ ઝોક હોય તેનું સમીકરણ મેળવવું છે.

આદૃતિ 7માં બતાવ્યા પ્રમાણે ઉપવલયનાં બે નજીકનાં બિંદુઓ P અને Q આપેલાં છે. ઉપવલયનું કેન્દ્ર C અને નાભિઓ S અને H છે. CA અને CB અર્ધ ધરીઓ છે. P બિંદુએ RPZ સ્વર્ણક છે અને કેન્દ્ર C માંથી પસાર થતો PCG વાસ છે અને આ વાસને અનુબદ્ધ વાસ DCK છે. વાસ DCK, RPZ ને સમાંતર છે. QT, SP ને લંબ છે. Qv, RPZ ને સમાંતર છે જે CP ને v બિંદુએ અને SP ને x બિંદુએ છેટ છે. HI, RPZ ને સમાંતર છે.

આપણે જાણીએ છીએ કે કેન્દ્રગામી બળ

$$\frac{QR}{SP^2 \times QT^2} \text{ ના પ્રમાણસર છે, આપણે } \frac{QR}{SP^2 \times QT^2} \text{ ની ડિમત મેળવવાની છે, આના માટે આપણે } \frac{PvG}{Qv^2} = \frac{CP^2}{CD} \text{ નો }$$

ઉપયોગ કરીએ.

ΔP_{xv} અને ΔPEC માં

$$\angle PCE = \angle xvP = 90^\circ$$

$EC \parallel vx, \angle P_{xv} = \angle PEC$ (Corresponding)

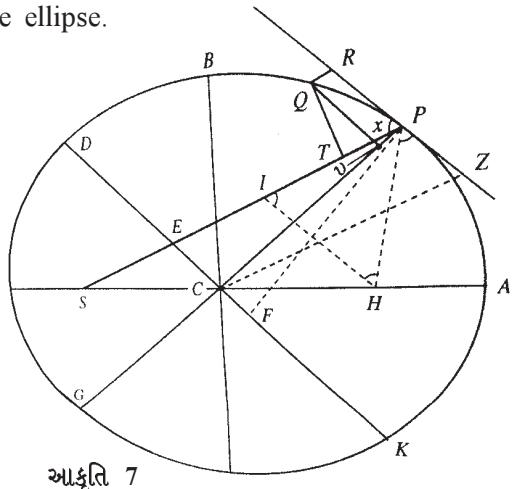
$$\therefore \Delta P_{xv} \equiv \Delta PEC$$

$$\therefore \frac{Px}{Pv} = \frac{PE}{PC}$$

QRPx સમાંતરબાજુ ચતુર્ભોજા હોઈને $Px = QR$ અને $PE = AC$ જે (4)માં સાબિત કર્યું છે.

$$\therefore \frac{QR}{Pv} = \frac{AC}{PC} \quad (a)$$

$$\frac{Pv}{Qv^2} = \frac{CP^2}{CD^2} \cdot \frac{1}{vG} \quad (b) (13) \text{માંથી}$$

(a) અને (b) નો ગુણાકાર કરતાં,

$$\frac{QR}{Qv^2} = \frac{AC \times PC}{CD^2 \times VG} \quad (c)$$

ΔQxT અને ΔPEF માં

$$\angle QTx = \angle PFE = 90^\circ$$

$$Qx // RPZ // DCK$$

$$\therefore \angle QxT = \angle PEF \text{ (Alternate)}$$

$$\therefore \Delta QxT \equiv \Delta PEF$$

$$\therefore \frac{Qx}{QT} = \frac{PE}{PF} = \frac{AC}{PF}$$

$$\therefore \frac{Qx^2}{QT^2} = \frac{AC^2}{PF^2}$$

આપણે જાણીએ છીએ કે $PF^2 \times CD^2 = CA^2 \times CB^2$

$$\therefore \frac{CA^2}{PF^2} = \frac{CD^2}{CB^2}$$

$$\therefore \frac{Qx^2}{QT^2} = \frac{CD^2}{CB^2} = \frac{Qv^2}{QT^2} \quad (d) \quad (Qv \approx Qx)$$

(c) અને (d)નો ગુણાકાર કરતાં,

$$\frac{QR}{QT^2} = \frac{AC \times PC}{CD^2 \times VG} \times \frac{CD^2}{CB^2} = \frac{AC \times PC}{CB^2 \times VG}$$

$$\text{Latuo rectum } L = \frac{2b^2}{a} = \frac{2CB^2}{CA} \quad (6) \text{માંથી}$$

$$\therefore \frac{QR}{QT^2} = \frac{2}{L} \frac{PC}{VG} \quad VG \approx 2PC \text{ હોઈને}$$

$$\frac{QR}{QT^2} \times \frac{1}{SP^2} = \frac{1}{L} \times \frac{1}{SP^2}$$

$$\therefore \text{કેન્દ્રગામી બળ} \propto \frac{1}{SP^2}$$

જે આકર્ષણનો વસ્ત-વર્ગનો નિયમ છે.

આ લેખ નીચેનાં પુસ્તકોના આધારે લખાયો છે :

- (1) Chandrasekhar S. Newton's Principia for the Common Reader. Oxford Clarendon Press, 1995.
- (2) Cohen I. A Guide to Newton's Principia. Berkeley, University of California Press, 1999.
- (3) Colin Pask. Magnificent Principia, Prometheus Books, New York, 2019

- વિકુલભાઈ અં. પટેલ 'સ્વરાજ'

નરસિંહજના મંદિર પાસે, ઉવારસદ રોડ, શેરથા. Mo. : 94280 19042

ગ્રંથસૌરભ

મહિબાઈ પ્રજાપતિ

પાયો અને પુનર્ચના : શિક્ષણ અંગેના લેખો /
મનસુખ સલ્વા. અમદાવાદ : ગૂર્જર ગ્રંથરતન કાર્યાલય,
૨૦૨૦. ૨૪ + ૨૦૬ પૃ. ISBN : ૯૭૮-૯૭-૫૧૬ ૨-
૭૪૨-૫. ડિ. રૂ. ૨૫૦

પ્રસ્તુત પુસ્તકનું સાચંત વાંચન કરતાં અને આ
સાથે જ રમેશ ર. દવે કૃત ‘લોકભારતી વિદ્યાપિઠ’
(૨૦૧૨)નું અંશત: વાંચન કરતાં સમજાયું કે અહી તો
‘લોકભારતી’નું હદ્ય ધબડી રહ્યું છે. આ એટલા માટે
સ્વામાવિક છે કે આ પુસ્તકના સર્જક આચાર્ય
મનસુખભાઈ રાખ્રૂપિતા મહાત્મા ગાંધી પ્રદત્ત નઈ
તાલીમથી અનુપ્રાણિત ‘લોકભારતી’નું જ સંતાન હોઈ
તેના આધદ્ધર્ય સંસ્થાપકો – અધિનાયકો એવા પોતાના
ગુરુજનો નાનાભાઈ ભણ, મનુભાઈ પંચોળી, ‘દર્શક’,
મૂળશંકર ભણ, નટવરલાલ બુચ વગેરેના
સંસ્કારવારસાથી, તેમ જ ‘લોકભારતી’ના જ નિવૃત્તિપર્યત
સેવક (પ્રારંભમાં અધ્યાપક અને સમયાન્તરે આચારવાન
આચાર્ય) રહ્યા હોવાથી ‘લોકભારતી’ની રીતિ-નીતિઓ
તેમના આચાર-વિચારમાં વણાઈ ગઈ છે. ‘લોકભારતી’ના
શિક્ષણ સંદર્ભે કોઈની પૃચ્છાના ઉત્તરમાં મનુભાઈ
પંચોળીએ જજાયું હતું કે ‘અમે શિંગડાં માંડતાં
શીખવીશું’ જેનું પ્રમાણ આ ગ્રંથ છે, જેની પ્રતીતિ લેખકે
‘નિવેદન’ના પ્રારંભમાં મૂકેલા શબ્દોથી થાય છે :
‘કેળવણી અંગે ગાંધીજી, રવીન્દ્રનાથ ટાગોર, શ્રી અરવિંદ,
જે. ફૃષ્ણમૂર્તિ અને તિનોબાજી જેવા મનીધીઓના દર્શનની
મહાનતા અને સર્વવ્યાપકતા ભૂતીને રાખ્ર વ્યવહાર કરતું
હોય એવું અનેક પ્રસંગો, નિર્ણયો અને વિચારણામાં
દેખાયું ત્યારે અંદરથી ધક્કો વાગતો કે આ અંગે મૌન
ન રાખી શકાય. શું હોય, કેવું હોય, શા માટે હોય એ
રાખ્ર સંદર્ભે મૂકવું જોઈએ. આવો પ્રતિભાવ આપવો એ
જાણો ફરજ લાગી છે.’ (પૃ. ૨૦)

અહીં પ્રવર્તમાન સમયમાં પ્રચલિત ભારતીય
શિક્ષણપ્રણાલીમાં ઘર કરી ગયેલી કેટલીક રૂઢિઓ, જેમ
કે, વ્યવસ્થાનાં માળખાં જડબેસલાક, પરીક્ષાનું જડસ્વરૂપ,
સેમેસ્ટર પદ્ધતિનું વિચારહીન પ્રાણવિનાનું ખોળિયું,
પરીક્ષાવક્ષી અધ્યાપન, શિક્ષણમાં શ્રમનો છેદ ઉડાડવો,
વિશ્લેષણ અને સ્મૃતિના વિકાસ ઉપર ભારતીય સાથે
ચારિત્રઘડતર, માનવતા પ્રતિ કમશા: ભાર ઘટતો જવો,
શિક્ષકોનો વિદ્યાર્થીઓ સાથે નિર્વાજ સેહસંબંધના સ્થાને
બજુ સંબંધ, શિક્ષણ ઉપર રાજ્યકાર્તાનો લોખંડી કાબૂ
હાથ અને હૈયાની ઉપેક્ષા, સ્વાયત્તતા અને
પ્રયોગશીલતાનો અભાવ, પુસ્તકિયું શિક્ષણ, સ્વરાજ્ય
બાદ શબ્દહેરે મેકોલેનો ઢાંચો જ મજબૂત બનાવવો, વગેરે
અને કરવા જેવા સુધારાઓ પ્રતિ ઉપેક્ષાવૃત્તિને ધ્યાને લઈ
‘નઈ તાલીમ’ ને કેન્દ્રમાં રાખીને ‘લોકભારતી’ દ્વારા
અમલમાં મૂકેલા કેળવણીના પ્રયોગો, તેમ જ સ્વાધ્યાય
તથા સ્વાનુભવ આધારે ભારતીય શિક્ષણ/કેળવણીનો
પાયો કેવો હોવો જોઈએ અને તેની પુનર્ચના વિશે
સુનિયોજિત ૪૩ લેખોમાં ચિંતન પ્રસ્તુત કરવામાં આવ્યું
છે. આ બધાં પ્રસંગોપાતનાં વક્તવ્યો/લેખો આ પૂર્વે
‘ભૂમિપુત્ર’, ‘પ્રગતિશીલ શિક્ષણ’, ‘અચલા’, ‘શાશ્વત
ગાંધી’, ‘કેળવણી વિમર્શ’, ‘લોકનિકેતન’, ‘ધરશાળા’
વગેરે સામયિકોમાં પ્રગટ થઈ ચૂક્યાં છે.

અહીં ગ્રંથસ્થ લેખો પૈકી લેખકને ‘માનભાઈ ભણ
શ્રેષ્ઠ શિક્ષક સન્માન’થી સન્માનિત કરવાના અવસરે
લેખકે સન્માન સ્વીકારનો પ્રતિભાવ આપતાં ૨૪૦ કરેલું
વક્તવ્ય - “પાયાની વાતનો પાયો” (૬૨.૬૫) સમગ્ર
ગ્રંથનું હાઈ સમાન દીપી રહેવાની સાથે સુવાસિત થતું
રહ્યું છે. આ વક્તવ્યનાં તેજવલયોની આભા એક યા
દીજા સ્વરૂપે સોદાહરણ અને સવિસ્તર સમગ્ર ગ્રંથમાં
પથરાયેલી જોવા મળે છે. આ સાથે જ ‘લોકભારતી’ના

આચાર્ય તરીકેની સાર્થક કામગીરી (૧૫૫-૧૬૮) અંગેનું ત્રણ લેખોમાં રજૂ કરેલ આત્મવૃત્ત પણ પ્રેરણાદારી બની રહે છે. પ્રારંભિક ૧૧ લેખો અને અન્ય પરવર્તી કેટલાક લેખોમાં પ્રાય: નઈ તાલીમના પરિપ્રેક્ષયમાં સાચા શિક્ષણની વિભાવના, ગુણવત્તાયુક્ત જીવનનું શિક્ષણ, ભારતીય શિક્ષણની ગઈ કાલ અને આજ વગેરે વિશેનું ચિંતન આપણા આર્થદ્રષ્ટ શિક્ષણચિંતકો મધ્યત્મા ગંધી, રવીન્દ્રનાથ યાણેર, શ્રી અરવિંદ, જે. કૃષ્ણમૂર્તિ, ડિશોરવાલ મશરુવાળા, કાકસાહેબ કાલેલકર, વગેરેનાં મંત્ર્યો સાથેનું ચિંતન સંતર્પક સંતૃપ્તિનો ઓડકાર આપે તેવું સત્ત્વશીલ છે. આ લેખોનો સૂર ગુણવત્તાયુક્ત શિક્ષણ થકી ગુણવત્તાયુક્ત જીવન જીવવાનો માર્ગ શીખવાનો - ‘સાચું જીવન જીવતાં શીખવે તે સાચી કેળવણી’ રહ્યો હોવાથી લેખકે સ્પષ્ટ આગ્રહ રાખ્યો છે કે : ‘આપણે જેટલો ભાર કૌશલ્યવિકાસ ઉપર આપીએ છીએ તેટલો જ ભાર મનુષ્યત્વના વિકાસ ઉપર આપવો જોઈએ’ (૮૦), જે ધ્યાનાર્દ બની રહે છે.

શિક્ષણની વિભાવના સાથે જ તેના આનુષ્ઠાનિક ઘટકો, જેમ કે, શિક્ષક, વિદ્યાર્થી, વાલી, અભ્યાસક્રમ, પરીક્ષા, વહીવટ, સરકાર, પર્યાવરણ વગેરે વિશે અર્થગાળન વિચાર-વિમર્શ રજૂ કરીને ઘર કરી ગયેલાં વલણો અને વૃત્તિઓ તરફ અંગુલિનીંશ કરીને તેમાંથી બહાર નીકળવાનો માર્ગ અને તેનાથી પ્રાપ્ત લાભો ઉજાગર કરી આપ્યા છે, જે સંબંધિત પક્ષો માટે સુચિંતનીય અને અનુકરણીય બની રહે છે. આ બધા ઘટકો પૈકી શિક્ષણના કેન્દ્રમાં શિક્ષક રહ્યો હોઈ, ‘શિક્ષક-વિદ્યાર્થી સંબંધ મૂળતત્ત્વ રૂપ’ હોવા છતાં પ્રવર્તમાન સમયમાં થઈ રહેલી શિક્ષકની અવગણનાના કારણે ઉદ્ભબેલ પ્રશ્નો સંદર્ભનું લેખકનું મંત્રવ્ય : ‘આજે આપણે આ ભૂલ કરી છે, શિક્ષકને ગૌણ ગણ્યો તેમાંથી આજના કોયડા સર્જયા છે. અન્ય સંઘળાંનો મહિમા કરવામાં આપણે મૂળને બદલે પાંદડે પાણી પાવાની ભૂલ કરી રહ્યા છીએ. એ સ્પષ્ટ થઈ જવાની જરૂર છે કે શિક્ષકનું સ્થાન કોઈ સાધન, પદ્ધતિ કે ટેકનિક લઈ શકે નહિ. એ સંઘળનું ઉપયોગી છે, આવશ્યક છે. પરંતુ કેળવણી પ્રક્રિયામાં એકડો તો શિક્ષક જ છે.’ (૮૮) નીતિ-નિર્ધરિકો માટે આંખ ઉઘાડનાર બની રહે છે. અહીં અ. ન. ૧૪થી ૨૧

સુધીના લેખો ઉપરાંત અત્ર-તત્ત્વ શિક્ષક એટલે શું ? સાચા શિક્ષકની લાક્ષણીકતાઓ, શિક્ષકનું માહાત્મ્ય - શિક્ષકનું ગૌરવગાન, ગુજરાતના ઉત્તમ શિક્ષકો વગેરે ઉજાગર કરી આપવાની સાથે સ્વધર્મના પાલનમાં શિક્ષકોની ઋગ્યા માનસિકતા, વેતનભોગી વલણ વગેરેની કડક શબ્દોમાં ટીકા પણ કરી છે, ઉદા. તરીકે ‘આજે શિક્ષકો વધુ ને વધુ બેદરકાર, કાર્યાંદેશકાવાળા, સાંકડી મનોવૃત્તિવાળા બની રહ્યા છે. વિદ્યાર્થીઓ માટેના વાત્સલ્યની ઊણાપ એ ગંભીર ઊણાપ છે.’ (૫૪.૩૨) આ સાથે જ શિક્ષણનાં ધરુવાડિયાં એવાં ધ્રાત્રાલયો અને ગૃહપતિઓની ભૂમિકા, પોતાના પાલના શિક્ષણ પ્રતિ વાલીઓની ઉદાસીનતા, ફક્ત ઊંચી ટકાવારીનું લક્ષ્ય વગેરે બાબતોને ધ્યાને લેતાં વાલીશિક્ષણની આવશ્યકતા, વગેરે વિશેની - તાત્ત્વિકચર્ચા સાથે સંચાલક મંડળોના અભિગમ સંદર્ભે લેખકનું અવલોકન ‘આજનાં સંચાલક મંડળો બ્યવસ્થાનાં પૂજક છે, વિદ્યાનાં પૂજક નથી એટલે આચાર્યો વિદ્યાને બદલે બ્યવસ્થાને વાલી ગણે છે. આ લક્ષ્ણ પ્રજાકીય વિનિપાતનું છે’ (૧૭૮) વિચારણીય બની રહે છે. આજનાં ઉપાસના હેતુ ઈતિર વાચનને શિક્ષણનું અને જીવનનું અનિવાર્ય અંગ ગણાવીને તેની ઉપયોગિતા સરસ રીતે સમજાવવાની સાથે આ સંદર્ભે શાળા - કોલેજોએ વર્ષભર હાથ ધરવા જેવી પ્રવૃત્તિઓની વિચારશીલ રૂપરેખા તૈયાર કરી આપી છે, જેમાં આકંઠ શિક્ષકનો જીવ ધબકી રહ્યો છે.

આ પુસ્તકના સર્જકની સમૃદ્ધ વૈચારિક ચેતના અને ભાષાભિવ્યક્તિ સામર્થ્યના કારણે અહીં ઠેર-ઠેર વિચારમૌકિતકો સાહજીક રીતે વશર્ણ ગયેલાં જોવા મળે છે, જેમ કે,

જ ‘શાનની ઉપાસના માટે પૂર્વગ્રહમુક્ત, અનાગ્રહી, સંવેદનશીલ અને વ્યાપક જીવનભાવવાળું ચિત્ત હોવું જોઈએ. ચિત્તની આવી કેળવણી એ જ્ઞાનની ઉપાસના છે’ (૭).

જ ‘જે રાષ્ટ્ર એના નાગરિકને શ્રમનું ગૌરવ નથી શીખવતું એ રાષ્ટ્ર પાંગળું અને નિસ્સેજ બની જાય છે’ (૧૬).

જ ‘શિક્ષક અધ્યયનશીલ, વિદ્યાર્થી-વત્સલ અને જીવનનાં પરમોચ્ચ મૂલ્યોમાં શ્રદ્ધાવાન હોય એ

- પ્રાથમિક શરત છે. આજનો નોકરિયાત શિક્ષક આ નહિ કરી શકે. શિક્ષક સાચા અર્થમાં વિદ્યાપુરુષ બનશે. ત્યારે શિક્ષણની નવરચના થશે’ (૪૮).
- ૧) ‘ગુણવત્તાનું સર્જન, ચારિત્રયઘડતર એ કેવળ વાળીનો વિષય નથી, મુખ્યત્વે આચરણનો વિષય છે’ (૮૬).
- ૨) ‘વ્યક્તિગત સદ્ગુણો સામાજિક સદ્ગુણો બને તો જ રાષ્ટ્ર ઉન્ત બની શકે.’ (૧૪૨).
- ૩) ‘પ્રાથમિક શિક્ષણ નાગરિકધર્મનું ધરુવાડિયું છે. આજે રાષ્ટ્રમાં અભાવ હોય તો નાગરિકધર્મનો છે.’ (૧૪૪).
- શિક્ષણક્ષેત્રે અને પ્રવર્તમાન સમયના રાજકારણ અને સમાજકારણમાં પ્રચલિત કેટલીક રીતિ-નીતિઓ સામે દેખકના આકોશમાં દેશદાઝનાં દર્શન થાય છે. આ રહ્યાં કેટલાંક વેદક મંત્રો :
- ૧) ‘શિક્ષણ ઉપર રાજસત્તાનો આટલો લોખંડી કાબૂ આ દેશમાં ક્યારેય ન હતો. સરસ્વતી આજે ઉપાસ્ય નથી, રાજસત્તાની દાસી છે. યુનિવર્સિટીઓ, કોલેજો, વિદ્યાલયો, પ્રાથમિક શાળાઓની કરુણ દશા સર્વ વિદ્યિત છે, કારણ કે શિક્ષણને કેવળ વહીવટની અંબથી જોવામાં આવે છે, ફાઈલના માપથી મપાય છે. સ્વાયત્તતા વિના શિક્ષણ પાંગરી ન શકે. જીવંત ન રહી શકે એ મૂળભૂત સિદ્ધાંત ભુલાયો છે.’ (પૃ. ૩૧).
- ૨) ‘કેળવણીની નવરચનામાં શિક્ષણસંસ્થાઓને વધુમાં વધુ સ્વાયત્તતા આપાય અને ગુણવત્તાની જાળવણી થાય તે જરૂરી બનશે. સ્વાયત્તતા અને પ્રયોગશીલતા એક સિક્કાની બે બાજુ જેવી છે.’ (પૃ. ૪૮).
- ૩) ‘નિર્ણાયકો બાબત કાર્યકલાપમાં દૂબતા જાય છે એથી શિક્ષકો નિરાશ કે ઉદાસીન થતા જાય છે. આને પરિણામે શિક્ષણનું સ્તર કથળતું જાય છે. એની ઓટ આખા રાષ્ટ્રને છે. વ્યાપમ કૌભાંડ અનું ઊંખ ઉઘાડે એવું દાખાંત છે.’ (પૃ. ૭૦).
- ૪) ‘આજે કોચિંગ કલાસ શાળા-વ્યવસ્થાને ખસેડીને (જૌઝી બનાવીને) નિદામણાની જેમ ફેલાઈ રહ્યા છે. તેના ઉપાયો સરેળા કરવા એ સમાજ અને રાષ્ટ્ર માટે તાતી જરૂરિયાત છે. ખરો ઉપાય છે શાળાશિક્ષણને સક્ષમ અને હેતુપૂર્ણ બનાવવું.’ (પૃ. ૧૩૦).
- ૫) ‘આપણે ગાંધીજીને પૂજીએ છીએ; પરંતુ તેમણે સૂચવેલા મર્મોને ગ્રહણ કરતા નથી એટલે વધુ ને વધુ પ્રશ્નોથી ઘેરાતા જઈએ છીએ.’ (પૃ. ૧૩૮).
- આ સાથે જ નોંધવું રહ્યું કે ગાંધી સાહિત્યના વિશાદ અભ્યાસી અને સાચા અર્થમાં જ જેમનાં આચાર-વિચાર ગાંધીજીવનદર્શનથી અનુપ્રાણિત છે તેવા રમેશ સંઘવીએ પ્રસ્તુત વિચારોચેજક પુસ્તકનું સાંદ્રંત અધ્યયન-પરિશીલન કરીને તેમાં અભિવ્યક્ત કેળવણીનાં તત્ત્વ, સત્ત્વ અને ફૂલગુંથળી’ ને સાધાર અને સવિસ્તર ઉજાગર કરી આયાં છે તે માટે વિશેષ અભિનંદનનાં અવિકારી બની રહે છે. આ ગ્રંથ વિશેનું તેમનું મંત્રો : “આ પુસ્તકના લેખક આ. મનમુખત્વાઈ સલ્લાનું મૂળ કાઢું જ એક સાચા શિક્ષકનું... અહીં મુકાપેલા તેમના વિતન અને અનુભવના શબ્દેશબદમાં તેમનું આ શિક્ષકત્વ ઝમતું-જરતું, નીતરતું પ્રસરતું અનુભવાય છે. કેળવણી ક્ષેત્રે તેમણે જે ઉપકમો યોજ્યા, જે ઉન્મેધો સર્જો, જે પ્રયોગો કર્યા, જે અધ્યયનપૂર્ણ અનુભવમૂલક વિચારો આપ્યા અને જરા હટકે જે નવી કેડીઓ કંડારી તે બધું સમગ્ર કેળવણીની સમજ અને તેની પ્રક્રિયાને નિખારવામાં અસ્ત્રંત મૂલ્યવાન માર્ગદર્શકરૂપ છે... આ બધા લેખોમાં એક નરવું, નવલું, સાચું અને પ્રયોગમાં લાવી શકાય તેવું કેળવણી મુખરિત થયું છે... કેવળ કેળવણીની વ્યાખ્યા કે સ્વરૂપ-સિદ્ધાંતો સમજાવતું આ પુસ્તક નથી. એક વિશાદ સમજ ઉભી થાય તેવું આ પુસ્તકનું કાઢું છે. એક વિચારેરક, નિષાપેરક, કર્મપ્રેરક આ પુસ્તક છે અને નિત્ય-નવતર, આહ્લાદક-આનંદભરી, તાજાપૂર્ણ વિકાસશીલ કેળવણીની આલબેલ છે... શિક્ષકશૈક્ષણિકમાં પડેલા સહુ માટે આ વિચારો સમજવા કેવળ આવશ્યક જ નહીં, અનિવાર્ય છે.” યથાર્થ બની રહે છે.
- સમગ્રતાયા, ભારતીય શિક્ષણના પરિપ્રેક્ષામાં તેના પાયાની વિભાવના અને પ્રવર્તમાન સમયમાં આવશ્યક પુનર્સ્થાના અને તેના ઉપાયો દર્શાવતું આ મૌલિક વિચારોચેજક-thoughtprovoking પુસ્તક શિક્ષણ સાથે સંકળાપેલા stake holders માટે પાશેય સમ છે. સવિશેષતા: શિક્ષણ ક્ષેત્રના પ્રશિક્ષણાર્થીઓ અને શિક્ષકો માટે પાયાની સમજ કેળવવા માર્ગ પ્રશસ્તકારક બની રહેશે. શૈક્ષણિક-સાર્વજનિક ગ્રંથાલયો ઉપરાંત અંગત ગ્રંથસંગ્રહમાં તેનું ઉમેરણ મૂલ્યવર્ધિત બની રહેશે.

ઉલ્લેખનીય છે કે પ્રસ્તુત ગ્રંથના લેખક કેળવણીવિદ્બ મનસુખભાઈ સલ્લા ગાંધીજીવનદર્શનના જીવ હોવાની સાથે મૌલિક વિચારક-ચિંતક છે. તેમનાં કેળવણીચિંતન, ગાંધીચિંતન, જીવનચરિત, રેખાચિત્ર, સ્મરણકથા વગેરે વિશેનાં મૌલિક તથા સંપાદિત ૨૦ જેટલાં પુસ્તકી પ્રકાશિત છે, આ પૈકી ‘અનુભવની એરણ પર’ (૨૦૦૮), ‘માણસાઈની કેળવણી’ (૨૦૧૩), ‘તુલસી ક્યારાના દીવા’ (૨૦૧૪) વગેરે પુરસ્કૃત છે. નિવૃત્તિ બાદ લેખન-પ્રવૃત્તિ ઉપરાંત ‘ગુજરાતી કેળવણી પરિષદ’ના ઉપકરે હાથ ધરવામાં આવી રહેલી પ્રવૃત્તિઓમાં તેમની સક્રિય ભાગીદારીની સાથે ‘કેળવણી વિમર્શ’ સામયિકના તંત્રી તરીકેની દસ્તિપૂત્ર સેવાઓ વિશેષ ધ્યાનાર્ડ બની રહી છે.

મણિભાઈ પ્રજાપતિ

*

આત્મબળને અજવાળે / પ્રીતિ શાહ. અમદાવાદ : ગુજરાત વિશ્વકોશ ટ્રસ્ટ, ૨૦૨૦. ૭ + ૧૬૪ પૃ. (કર્મયોગી સ્વ. સાંકળયંદભાઈ પટેલ જીવનઘડતર ગ્રંથશ્રોણી, ૨૨). ISBN : ૯૭૮-૯૩-૮૩૮૭૫-૧૧-૧. ક્ર. રૂ. ૧૫૦.

પ્રસ્તુત ગ્રંથની લેખિકા પ્રીતિ શાહે ‘નિરેદન’માં નોંધેલ શબ્દો : ‘આ પુસ્તક માત્ર દિવ્યાંગો માટે કે એ ક્ષેત્રમાં પ્રવૃત્તિ કરનાર લોકો માટે જ નથી, પરંતુ પ્રત્યેક વ્યક્તિને જીવનમાં આવતી વિપત્તિઓ સામે જીજીવા માટે રહેલી આત્મશક્તિની જિકર કરી જાય છે.’ અને શબ્દાન્તરે આ જ ભાવનો પડધો પાડતાં તેના ‘પ્રકાશકીય’માં ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈએ અભિવ્યક્ત કરેલ મંત્ર્ય : ‘અંધકાર કે આપત્તિને ઓળંગીને અજવાળું સર્જનારાઓની આ વાસ્તવકથા છે. વર્તમાન સમયમાં આવાં વ્યક્તિચિત્રો આજના યુગના માનવીને માત્ર રચનાત્મક અભિગમ જ આપી જતાં નથી, બલકે જીવનસાર્થક્યની એક નવી દિશા ચીથે છે. આ દસ્તિએ આ પુસ્તક કર્મયોગી શ્રી સાંકળયંદ પટેલ ગ્રંથ-શ્રોણીનું મહત્વાનું પ્રકાશન બની રહેશે’ વાસ્તવના ધરાતલ ઉપર આધારિત બની રહે છે. અર્થાત્ આ બધાં જ ચરિત્રો આપણી વચ્ચે યથાતથ ચસી રહ્યાં છે. અલબત્ત, તેમને દેશ-વિદેશમાંથી શોધવાનું, તેમના ફોટોગ્રાફિસ મેળવવાનું, તેમનાં જીવન અને શિક્ષણ, બુદ્ધિ-કૌશલ્ય, સંકલ્પબળ, પુરુષાર્થ, પ્રાપ્ત રાષ્ટ્રીય અને આંતરરાષ્ટ્રીય પુરસ્કારો

અને તેમને પ્રોત્સાહિત/મદદ કરનારાં તેમના માતા-પિતા / કુટુંબીજનો / ભિત્રો વિશે માહિતી મેળવીને દસ્તાવેજ છતાં સંવેદનશીલ અભિગમથી ઉઝાગર કરવાનું બખૂબીપૂર્વકનું કાર્ય લેખિકાએ એક mission સાથે અદા કર્યું છે, જે વિશેષ ધ્યાનાર્ડ બની રહે છે.

આ બધાં રેખાચિત્રોમાંથી પસાર થતાં એક વાત સ્પષ્ટ ઊપરસી આવે છે કે આ બધી વ્યક્તિઓ જન્મજાત કે અક્રમાત કે અધ્યમાધિમ માનવીઓની કુરે વૃત્તિઓ કે અસાધ્ય રોગો, જેમ કે, પોલિયો, સેરિબ્રલ પાલ્સી, રેન્િનેટિસ પિંમેન્ટોસા, મસ્ક્યુલર ડિસ્ક્રોફ્ટી, સ્કિઝોફ્રેનિયા, રૂમેટોઇડ આર્થ્રોઇટિસ વગેરેથી ગ્રસ્ત હોવાની સાથે આર્થિક, સામાજિક દયનીય સ્થિતિ, આસપાસના સમાજના ગમા/અણગમા તેમજ કટુ વિધાનોથી મર્મઆધાત સહીને પણ નાસીપાસ થયા સિવાય મક્કમ આત્મબળના અજવાળે પોતાનો ભાવિ માર્ગ જીવનવિજેતા બનીને ઉદાહરણસ્વરૂપ પ્રજજીવિત કરતાં જોવા મળે છે. અને ખાસ તો બુદ્ધિકૌશલ્ય અને શારીરિક રીતે સંશક્ત એવાં સામાન્ય માણસોની તુલનાએ આ બધાંએ અસાધારણ સિદ્ધિઓ તેમજ આર્થિક સમૃદ્ધિ હંસલ કરવાની સાથે જ દિવ્યાંગોની દિવ્યભાવના અર્થાત્ દિવ્યાંગોની સેવા કાર્જના તેમના સંકલ્પો અને હાથ ધરેલાં કાર્યો આપણા સૌ માટે પ્રેરણાદાયી હોઈ અભિનંદનીય બની રહે છે. આ પૈકી ‘પદ્મશ્રી’થી વિભૂષિત એવાં ૨૧ મે, ૨૦૧૩ ના રોજ એવરેસ્ટ પર ભારતનો ધજ ફરકાવીને વર્લ્ડ રેકોર્ડ સ્થાપિત કરનાર વિકલાંગ અરુણિમા સિંહા (પૃ. ૮૦), ૨૦૧૬ના પેરાલભિકમાં સુવર્ણાયંદક વિજેતા વિકલાંગ મારિય્યન (પૃ. ૧૩), અનેક પુરસ્કારો જીતનાર તથા દીલેક્શન કમિશનનો બ્રાન્ડ એમ્બેસેડર પોલિયોગ્રસ્ત ગિરીશ નાગરાજે ગૌડા (પૃ. ૬૫) વગેરે, પ્રજાચયક્ષુ ફિલ્માઓથેરાપિસ્ટ કૃતિકા પુરોહિત, ત્રણ વખત આઈ.એ.એસ.ની પરીક્ષા પાસ કરનાર બધિર મણિરામ શર્મા (પૃ. ૧૦), ડી.લિટની ડિગ્રી મેળવનાર અને ટેકિંગ લાઈબ્રેરી શરૂ કરનાર પ્રજાચયક્ષુ મધુ (પૃ. ૧૧૭), બંને હાથ ગુમાવનાર અને પગથી વિમાન ઉડાડતી વિશ્વની પહેલા મહિલા જેસિકા કોક્સ, ૨૫ મે, ૨૦૦૧ના એવરેસ્ટ શિખરે પહોંચાનાર દુનિયાનો પ્રથમ પ્રજાચયક્ષુ અને દુનિયાના જ મહાદ્વારોના જ શિખરો સર કરનાર એરિક

હેનમેયર (પૃ. ૭૧), માત્ર દોડ વર્ષની ઉમરે પોતિયોગ્રસ્ત અને ૬૫% અંગો નિષ્ઠાણ ધરાવનાર પ્રકાશ નાદર સમયાન્તરે તરણ અને અન્ય સ્પર્ધાઓમાં ૮૧ સુવર્ણ, ૨૮ ૨૪ત અને ૨૭ કંસ્ય ચંદ્રકોનો વિજેતા અને ૧૧૦ વખત રક્તદાન કરનાર, એશિયામાં પ્રથમ અને વિશ્વમાં બીજા કમનો ફાઈનાન્સિશલ ટ્રેડર પ્રજ્ઞાચક્ષુ વિશાળ અગ્રવાલ, હિલયેર પર બેસીની પોતાનાં ધ્યેયનિષ્ઠા અને પુરુષાર્થ થકી શ્રેષ્ઠતમ સ્થિરિઓ હોસંલ કરી પોતિયોની લોકજાન્સુત્તિનું કામ કરનાર તથા યુનેસ્કો દ્વારા ‘સદ્ગુરુભાવના દૂત’ નિયુક્ત થનાર પાકિસ્તાનની મુનીબા મજારી વગેરે ઉદાહરણસ્વરૂપ બની રહે છે. આ બધાં પૈકી જેસિકા કોકસ - ‘Disarm Your Limits’, જેનિફર બિકર - ‘Everything is Possible’, નવીન ગુલિઆ - ‘In the Quest of the Last Victory’, માલિની છીબ - ‘One Little Finger’, એલ. સુબ્રમણી - ‘Lights out’, મીરા શિનોય - ‘you can’ વગેરે વ્યક્તિઓએ આત્મકથા / સંસ્મરણોનું લેખન કર્યું છે, જે દિવ્યાંગોની સર્જક પ્રતિભાનું દોતક બની રહેવાની સાથે અન્યો પ્રેરણાદાયી બની રહે છે. અને ખાસ તો લેખિકાએ આ વિગતને-સર્જકતાને ઉજાગર કરવામાં પ્રાધાન્યતા આપી છે તે બહુવિધ રીતે મહત્વની બની રહે છે.

વિવિધ પ્રકારના દિવ્યાંગોનાં ચારિત્રાંકનો સાથે મૂર્ખી ઊંચેરી માનવતાને વરેલાં ૧૮ જેટલી વ્યક્તિઓ, જેમ કે, દેવાંસી દલાલ, જોઅનિતા, ધ્રુવ લાટકા, ડૉ. રાહિકે ખનના, ડૉ. મહાલક્ષ્મી એયર, અંજલિ શાહ, મીરા શિનોય, ભરત જોશી, પ્રજ્ઞાચક્ષુઓ માટે ‘સેન્ટ્રલ લાઇબ્રરી ઓફ ઓર્ડિયો બુક્સ ઇન ઇન્ડિયન લેંગવેજ્સ’ની સ્થાપના કરનાર નિધિ અરોરા, વગેરે દિવ્યાંગોની સેવાકાજે નિજાનંદની મસ્તીથી સેવાકાર્યોમાં વ્યસ્ત રહે છે તેમનાં રેખાચિત્રો અહીં સમાવિષ્ટ છે. આ પૈકી કેટલાંક તો પોતાની જાતને લગ્નનંધનથી દૂર રાખી દિવ્યાંગોની સેવા કાજે સમર્પિત બની રહ્યાં છે.

ગ્રંથસ્થ ઉપ ચારિત્રાંકનો પૈકી ૮ જેટલાં વિદેશી છે. આ બધાં મૂર્ખી ઊંચેરાં ચારિત્રોને પ્રજાસમક્ષ ઉજાગર કરવામાં દિવ્યાંગો પ્રત્યે માત્ર સહાનુભૂતિની ભાવના નહીં; પરંતુ ખાસ તો દિવ્યાંગો હોવા છતાં શારીરિક રીતે સમક્ષ વ્યક્તિઓ સામે રોક-મોટેલ ચારિત્રો રજૂ કરીને ઝાંઝાવાતોનો સામનો કર્ય રીતે કરી શકાય અને જીવનમાં

સફળતા હોસલ કરી શકાય તે દર્શાવવાનો અને આ સાથે જ દીન-દુઃખીજનો પ્રતિ કિયાશીલ કરુણાર્દ બની રહેવાની દુરંદેશિતા શીલ ભાવના ધ્યાનાર્દ બની રહે છે.

સમગ્રતથા આ રેખાચિત્રો તેના લાઘવ, વિષયવસ્તુ અને હદ્યસ્પર્શી રજૂઆતના કારણે એકી બેઠકે વાંચી જવા બાધ્ય કરે તેવાં તેમજ સંતર્પક સંતુષ્ટિ આપે તેવાં સત્ત્વશીલ છે, તેમજ નિષ્ઠિ અને પણ કિયાશીલ બનાવી મુકે તેવાં ઊર્જાશીલ અને સંવેદનશીલ છે. આ સાથે જ પ્રસંગોપાતનાં બોધદાયક વચ્ચનો, જેમ કે ‘વિકલાંગ એ એક મનઃસ્થિતિ છે’, ‘મજબૂત ઈર્ખાશક્તિથી માનવી કોઈ પણ મુશ્કેલ પરિસ્થિતિમાં માર્ગ કાઢી શકે છે અને કામયાની મેળવી શકે છે’, ‘દુર્ઘટના તો કોઈની પણ સાથે થઈ શકે. પીડિતોને ઉપેક્ષા નહીં, પણ સાહજિક સહયોગની જરૂર છે’, ‘જિંદગીમાં તમારે કયા પડકારનો સામનો કરવાનો આવશે એની પસંદગી કરવાનો તમને કોઈ અવકાશ હોતો નથી; પરંતુ આવેલા પડકારનો સામનો કરવો કે નહીં તે નક્કી કરવાની તમારી પાસે પૂરતી શક્તિ અને સંકલ્પ છે’ વગેરે વાચકને સ્પર્શી જાય તેવાં છે. આ સાથે જ નોંધવું રહ્યું કે સમાવિષ્ટ ચારિત્રાંકનોનાં શીર્ષકો સંબંધિત ચારિત્રનાયકની ગુણરાશી આધ્યાત્મિક આપવામાં આવ્યાં છે, જેનો અનુકૂમાં સમાવેશ કર્યો છે તે વથાયોગ્ય છે. આમ છીંતાં સમાવિષ્ટ વ્યક્તિઓનાં નામ અને તેમનાં સરનામાં સાથેની ગ્રંથાન્તે સૂચિ Value added બની રહેત.

ઉલ્લેખનીય છે કે પ્રસ્તુત ગ્રંથના લેખિકા ડૉ. પ્રીતિ શાહ ‘એમ.પી. શાહ આર્ટર્સ-કોમર્સ કોલેજ, અમદાવાદ’માંથી ગુજરાતી વિભાગનાં અધ્યક્ષા તરીકે સેવાનિવૃત્ત છે. ‘ભારતીય વિદ્યા ભવન’માં પત્રકારત્વના અભ્યાસકમ્બમાં ઉચ્ચસિદ્ધ બદલ ‘શ્રી કનૈયાલાલ મુનશી શૈખ ચંદ્રક’ (૧૯૭૮)થી અલંકૃત છે. ૧૫થી અધિક મૌલિક તથા સંપાદિત પુસ્તકો પ્રકાશિત છે. આ પૈકી ‘પીધો અમીરસ અક્ષરનો’ જેવા કેટલાંક પુસ્તકો એકાધિક આવૃત્તિઓ પામ્યાં છે, તેમજ ‘ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ’, ‘ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમી’ વગેરે દ્વારા પુરસ્કૃત છે. આપશ્રીનું વિશેષ ઉલ્લેખનીય પ્રદાન તો ‘ગુજરાત વિશ્વકોશ ટ્રસ્ટ’ને પ્રતિબદ્ધતા સાથે સમર્પિત બની રહી અનાસકતાભાવે કિયાશીલ બની રહેવું છે.

મણિભાઈ પ્રજાપતિ

સંરથ્યા સમાચાર

યુનિવર્સિટી / કોલેજ વિભાગ

ઓનલાઈન મુલાકાત

જબી. પી. કોલેજ ઓફ બિઝનેસ એડમિનિસ્ટ્રેશન (બીબીએ), ગાંધીનગરના રૂપર વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા કચ્છ જિલ્લાના (SEZ) અંજારમાં આવેલ વિશ્વ વિખ્યાત વેલસ્પેન કંપનીની વર્ષ્યુઅલ મુલાકાત લેવામાં આવી. કંપનીના એચ.આર. વિભાગના હેડ આલોકકુમાર દ્વારા વિદ્યાર્થીઓને પ્રોડક્શન અને ઓપરેશન્સ ખાનાનું આપું હતું. ઉત્પાદનનાં વિવિધ તબક્કાઓમાં સંચાલન કેવી રીતે કરવું તથા એક્સપોર્ટ-ઇન્પોર્ટ વિશે તથા શ્રી પ્રસૂનકુમાર દ્વારા કંપનીના ખાનાનું બાબત વિશે સમજાવવામાં આવ્યું હતું. ઉત્પેદ્ધનીય છે કે એશિયાના આ સૌથી મોટા ETP ખાનામાં ૮૦ ટકા પાણી પુનઃ ઉપયોગમાં લેવામાં આવે છે. કચ્છની ભૌગોળિક પરિસ્થિતિને ધ્યાનમાં લઈ અહીં ૩૦૦ કરોડ વિટર વરસાદી પાણીના સંગ્રહ માટે આયોજન કરવા ઉપરાંત કંપની દ્વારા ૨ શાળાઓ ચલાવવામાં આવે છે, તેમજ આરોગ્ય સુખાકારી માટે ડિવાઈન હોસ્પિટલ શરૂ કરવામાં આવી છે.

કાર્યશાબદિક

જ બી. પી. કોલેજ ઓફ બિઝનેસ એડમિનિસ્ટ્રેશન (બીબીએ) દ્વારા તૃતીય વર્ષના વિદ્યાર્થીઓ માટે માર્કેટિંગના વ્યવહારિક પાસા વિશે કાર્યશાબદિરસ્નું આયોજન તા. ૧૮ જાન્યુઆરીના રોજ કરવામાં આવ્યું, મુખ્ય વક્તા શ્રી પ્રતિશ યાણીક (બિઝનેસ મેનેજર - ટ્રોન્ડિકા ફાર્માસ્યુટિકલ) દ્વારા વિદ્યાર્થીઓને શ્રેષ્ઠ કારકિર્દિના ઘડતર માટે પોતાના ધ્યેયને પામવા બાબતે તલસ્પર્શી માહિતી આપવામાં આવી હતી. તા. ૨૧ જાન્યુઆરીના રોજ મેનેજિંગ એડવર્ટાઇન્ઝ ઇન્ડિસ્ટ્રીનું હિન કોપોરેટ વિષય પર કાર્યશાબદિરસ્નું આયોજન કરવામાં આવતાં મુખ્ય વક્તા ડૉ. સીમા હરિચામાની દ્વારા એટવર્ટાઇન્ઝ મેનેજમેન્ટ બાબતે શ્રેષ્ઠ કારકિર્દિના ઘડતર માટે માર્ગદર્શન આપવામાં આવ્યું હતું, તેમ જ ૫ Mનો અર્થ રસપ્રદ રીતે સમજાવવામાં આવ્યો હતો. આ પ્રસ્તરી પ્રિ. ડૉ. રમાકાંત પુરિ અને ઉપાયાર્થ ડૉ. જયેશ તન્નાએ આમંત્રિત વક્તાશ્રીઓનું સંન્માન અને પરિચય કરાવ્યો હતો.

પીએચ.ડી.

જ કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગર દ્વારા નીચે દર્શાવેલા વિદ્યાર્થીઓને તેમના નામ સામે જણાવેલ શોધપ્રબંધ ઔંગરસ્ટ, ૨૦૨૦થી જાન્યુઆરી, ૨૦૨૧ દરમિયાન સ્વીકારીને તેમને Ph.D.ની ડિગ્રી એનાયત કરવામાં આવી.

Biotechnology :

1. Brahmbhatt, Nikunj Narharibhai : “Development of Loop Mediated Isothermal Amplification for Forensic Investigation of Closed Inter-Species Animals” / Subject : Biotechnology / Guide : Dr. Vivek Upasani. Ref. N0. Ph.D. / 440/ 2020. 19/12/2020.
2. Kharadi, Ankitkumar Shaileshkumar : “Studies on Enzymes and Metabolites of Microbes from Mangrove Ecosystems in Gujarat” / Subject : Biotechnology / Guide : Dr. Falguni R. Patel. Ref. N0. Ph.D. / 441/ 2020. 23/12/2020.
3. Kommu, Sasikanth : ‘Development of A Sustainable Technology for Production of Biofuels and Treatment of Industrial Effluents Through Micro Alga Isolated from North Gujarat Waters” / Subject : Biotechnology / Guide : Dr. Lakshmi. B. Ref. N0. Ph.D. / 443/ 2020. 24/12/2020.
4. Vaidya, Kanak : “Molecular Characterization of Fenugreek Varieties and Identification of Genes Responsible for Saponin Synthesis Using De-Novo Transcriptome” / Subject : Biotechnology / Guide : Dr. Surendra Kumar Chikara. Ref. N0. Ph.D. / 432/ 2020. 23/10/2020.

Chemistry

5. Bhadoliya, Abhaysingh Yogendrasingh : “Bioanalysis of Some Selected Drugs in Human Plasma By LC-Ms/Ms For Clinical

Studies” / Subject : Chemistry / Guide : Dr. Pranav S. Shrivastav. Ref. N0. Ph.D. / 445/ 2020. 29/12/2020.

Commerce

6. Mehta, Ekta Nileshkumar : “A Study on Performance Evaluation of Selected Private General Insurance Companies of India” Subject : Commerce / Guide : Dr. Vigna M. Oza. Ref. N0. Ph.D. / 438/ 2020. 18/12/2020.
7. Rana, Payalba Shankarsinh : “A Study of Profitability and Productivity With Respect to District Co-Operative Dairies in Gujarat” / Subject : Commerce / Guide : Dr. Vigna M. Oza. Ref. N0. Ph.D. / 436/ 2020. 16/12/2020.
8. Togadiya, Jigneshbhai Bavchandbhai : “A Study of Sectoral Impact of Goods & Service Tax (GST) on Shares Return of Indian Stock Exchange” / Subject : Commerce / Guide : Dr. Vigna M. Oza. Ref. N0. Ph.D. / 437/ 2020. 17/ 12/2020.

Education

9. Chaurasiya, Kamini Devi : “A Study of Open Book and Closed Book Examination with Respect to Certain Variables” / Subject : Education / Guide : Dr. Sanjay M. Gupta. Ref. No. Ph.D. / 442/ 2020. 24/12/2020.
10. Koradia, Manojkumar Ranchhodhbhai : “Construction and Standardization of Multiple Intelligences Scale for the Pupils of Ages 10-14 Years” / Subject : Education / Guide : Dr. Veenaben Patel. Ref. N0. Ph.D. / 431/ 2020. 25/ 09/2020.
11. Saleena, M. : “Development of Teaching Learning Materials in Hindi Subject For Std VII and Its Effectiveness” Subject : Education / Guide : Dr. Veenaben Patel. Ref. N0. Ph.D. / 439/ 2020. 19/12/2020.
12. Shersingh, Dahiya Anupriya : “Construction

and Standardization of Emotional Intelligence Inventory for Secondary and Higher Secondary School Teachers” / Subject : Education / Guide : Dr. Harikrishna A. Patel. Ref. N0. Ph.D. / 435/ 2020. 02/12/2020.

Electrical Engineering

13. Pandya, Maulikkumar Chandrakant : “Coordinated Control Of Facts Devices to Enhance the Dynamic Performance Of Power System” / Subject : Electrical Engineering / Guide : Dr. Jitendra G. Jamnani. Ref. N0. Ph.D. / 434/ 2020. 28/11/2020.
14. Sukhadia, Rakeshkumar Pravinchandra : “Performance Analysis of Grid Connected PV Power Generation System” / Subject : Electrical Engineering / Guide : Dr. Saurabh N. Pandya. Ref. N0. Ph.D. / 444/ 2020. 28/12/2020.

English

15. Modi, Vikikumar Manubhai : “Designing and Evaluating A Call Material to Improve Communicative Competence in English for Degree Engineering Students” / Subject : English / Guide : Dr. Chetankumar N. Trivedi. Ref. N0. Ph.D. / 446/ 2021. 05/01/2021.

Library & Information Science :

16. Pathak, Sandip Jayantilal : “Library Security: A Case Study of the University Libraries of Gujarat” / Subject : Library & Information Science / Guide : Dr. Priyankiben R. Vyas. Ref. N0. Ph.D. / 430/ 2020. 21/08/2020.

Physics

17. Patel, Ghanshyambhai Rambhai : “Search of An Equation of State For Nanomaterial and Effect of Size on Properties of Nanomaterial” / Subject : Physics / Guide : Dr. Tushar C. Pandya. Ref. N0. Ph.D. / 429/ 2020. 01/08/2020.
18. Lakhatariya, Duhita Bhikhubhai : “Crystal Growth and Characterizations of Niobium

Diselenide (NBSE2) Single Crystals" / Subject : Physics / Guide : Dr. Kaushikkumar R. Patel. Ref. N0. Ph.D. / 433/ 2020. 10/11/2020.

પ્રજાસત્તાક પર્વ

જગ્યાના રૂમા પ્રજાસત્તાક પર્વની ઉજવણી અંતર્ગત સર્વ વિદ્યાલય કેમ્પસ, કિડીમાં મંડળના મંત્રીશ્રી ડૉ. જ્યંતીભાઈ પટેલના વરદહસ્તે ધ્વજવંદન કરાવી રાખ્યા જન્માના અપાઈ હતી. કોવિડ-૧૯ની પરિસ્થિતિની ગાઈડલાઈન મુજબ સીમિત સંખ્યામાં ધ્વજવંદનનો કાર્યક્રમ યોજાયો હતો. આ પ્રસંગે ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલ ઉદ્ઘોધન કરતાં જણાવ્યું હતું કે કોરોના કાળમાં લોકડાઉનના કારણે વગણોમાં પ્રત્યક્ષ અભ્યાસની શક્યતા ન રહેતાં વિદ્યાર્થીઓનાં શૈક્ષણિક છિતોની રક્ષા હેતુ તેમજ તેમની કારકિર્દી ઘડતર હેતુ અધ્યાપકો / શિક્ષકોએ ઓનલાઈન દ્વારા શિક્ષણ પૂરું પાડીને તેમજ સતત મોનિટરિંગ કરીને આ કાર્ય ખૂબ જ નિષ્ઠાપૂર્વક કરવામાં આવ્યું અને આજે પણ કરાવી રહ્યા છે તેને એક ઐતિહાસિક ઘટના લેખ્યું છું. સંસ્થાના એકેરોમિક કલ્યાને જીવંત રાખવામાં આચાર્યશ્રીઓ અને અધ્યાપકો / શિક્ષકોની ભૂમિકા પ્રશંસનીય બની રહી છે. આ કાર્ય હેતુ શાળા / કોલેજોના પ્રિન્સિપાલશ્રીઓ અને સમગ્ર સ્ટાફને અભિનંદન પાડવીને સમગ્ર વિશ્વ કોરોના મહામારીમાંથી ઝડપથી બહાર આવશે તેવો આત્મવિશ્વાસ વ્યક્ત કરીને પ્રજાસત્તાક પર્વ નિમિત્તે સૌને શુભેચ્છાઓ પાઢવી હતી. આ પ્રસંગે મંડળના મંત્રીશ્રીઓ ડૉ. મણિભાઈ પટેલ, ડૉ. રમણભાઈ પટેલ, શ્રી મહેશભાઈ પટેલ, એલ.ડી.આર.પી. એન્જિનિયરિંગ કોલેજનાં પ્રી. ડૉ. ગાર્જી રાજપરાની નિશામાં રૂમા પ્રજાસત્તાક પર્વની ઉજવણી કરવામાં આવી હતી. આ અંતર્ગત પ્રી. ડૉ. ગાર્જીને રાજપરાએ ધ્વજવંદન કરાવીને પ્રસંગોચિત ઉદ્ઘોધનમાં 'કોવિડ-૧૯'ની મહામારીનો ધ્યેયનિષ્ઠ સાથે સામનો કરવાના સરકારના પ્રયાસ અને રાખ્યાના નાગરિકોએ તેટલી જ પ્રતિબદ્ધતાથી આપેલ સહકારની સરાહના કરી હતી. આ સાથે જ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે આપણું બંધારણ આપણને નાગરિક અધિકારોની સાથે ફરજોનું પાલન કરવાનું પણ

જગ્યાવે છે. તેથી રાખ્યાના અદના નાગરિક તરીકે ફરજોનું યથાયોગ્ય પાલન કરવું એ આપણે નાગરિકર્થમં છે, બંધારણીય પર્વની ઉજવણીનો સંટેશ છે. આપણે કર્મઠ બની રહી આપણા સ્વધર્મનું પાલન નિષ્ઠાપૂર્વક કરવું જોઈએ. રાખ્યાના વિકાસનો આધાર ઉચ્ચ ગુણવત્તાશીલ શિક્ષણ થકી જ છે તે નજર સમક્ષ રહેવું જોઈએ. આ પ્રસંગે મંડળ સંચાલિત શાળા / કોલેજોના પ્રિન્સિપાલશ્રીઓ અને અધ્યાપકો ઉપરિસ્થિત રહ્યા હતા.

ચુવા પરિષદ

ગુ. બી. પી. કોલેજ ઓફ બિઝનેસ એડમિનિસ્ટ્રેશન (બીબીએ) દ્વારા રાષ્ટ્રીય સેવા યોજનાના ઉપકર્મે રાખ્યીય યુવા દિવસ તેમજ NSS કેમ્પના સમાપન ને એક વર્ષ પૂર્ણ થવાના ઉપલક્ષ્યમાં પૂર્ય માણેકલાલ પટેલસાહેબની પુણ્યતિથિ એટલે કે સ્વામી વિવેકાનંદની જન્મજયંતિ નિમિત્તે યુવા પરિષદનું આયોજન તા. ૧૨ જાન્યુઆરીના રોજ કરવામાં આવ્યું હતું. પ્રી. ડૉ. રમાકાન્ત પૃષ્ઠિ દ્વારા મુખ્યવક્તા તેમજ કાર્યક્રમના અતિથિવિશેષ ડૉ. પાર્થ રશ્મિકાંત ભણે આવકારીને વિદ્યાર્થીઓને પૂજ્ય માણેકલાલ સાહેબ તેમજ સ્વામીજીના જીવનમૂલ્યોને સમજી વ્યવહારમાં ઉત્તારવા જણાવ્યું હતું. ઉપાચાર્યશ્રી ડૉ. જ્યેશ તન્નાએ કાર્યક્રમ બાબતની સમજ આપીને યુવાનોને હંમેશાં કર્તવ્યનિષ્ઠ બની કારકિર્દીમાં આગળ વધવા જણાવ્યું હતું. આ પરિષદમાં ૧૩૫ સ્વયંસેવકો ઉપરિસ્થિત રહ્યા હતા. આ અન્વયે પૂજ્ય માણેકલાલ સાહેબ અને સ્વામીજીનાં જીવનચરિત્ર આધારિત વિચારગોઝીનું આયોજન કોલેજ પરિવારની ઉપરિસ્થિતમાં કરવામાં આવ્યું હતું. મુખ્ય મહેમાન ડૉ. પાર્થ રશ્મિકાંત ભણે વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસ બાબતે તેમના સ્વાનુભાવની વાત કરી અભિપ્રેરિત કર્યા હતા. પ્રોગ્રામ ઓફિસર પ્રા. ધર્મન્દ્રસિંહ રાહીડ દ્વારા કાર્યક્રમનું સુચારુ સંચાલન કરવામાં આવ્યું હતું.

કર્તદાન શિબિર

જસર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળના પૂર્વ ચેરમેન સદ્ગત માણેકલાલ એમ. પટેલસાહેબની ૮૨મી જન્મજયંતીની સ્મર્તીમાં સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરી અને ગાંધીનગરનાં પરિસરોમાં કર્તદાન શિબિરનું આયોજન તા. ૧ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૨૧ના રોજ કરવામાં આવ્યું હતું. આ અન્વયે કરી પરિસરમાં ૨૫૧ અને ગાંધીનગર પરિસરમાં ૩૮ કુલ મળી ૨૯૦ કર્તબોટલોનું દાન મેળવવામાં આવ્યું હતું. આ કર્તબોટલો રેડકોસ સોસાયટી, અમદાવાદને મોકલી

આપવામાં આવી હતી. અરે નોંધવું રહ્યું કે સદ્ગત માણેકલાલ પટેલસાહેબની સમૃતિમાં વર્ષ ૨૦૧૨થી વર્ષ ૨૦૨૧ સુધી પ્રતિવર્ષ આયોજિત રક્તદાન શિબિરોમાં કુલ ૮૫૪૮ રક્તબોટલો દાનસ્વરૂપે મેળવવામાં આવી છે. આ પ્રસંગે મંડળના ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલ, મંત્રી શ્રી ડૉ. મહિલભાઈ પટેલ અને અન્ય સૌ અગ્રણીઓ, પ્રચિનીપાલશ્રીઓ વગેરેએ ખાસ ઉપસ્થિત રહીને પ્રોત્સાહન પૂરું પાડવું હતું.

વેબિનાર

જાએસ. વી. કોલેજ ઓફ એજ્યુકેશન અને સૂરજભા કોલેજ ઓફ એજ્યુકેશનના વિમેન્સ તેવલપમેન્ટ સેલ દ્વારા સાયબર કાઈમ અવેરનેસ પર વેબિનારનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં મહેસૂષા સાયબર સેલના P.S.I. શ્રી ઈંશ્રભાઈ ગૌધરીએ તજ્જ્ઞ તરીકે સેવાઓ આપી હતી. રેમડો Social Media Fraud, Financial Fraud, Identity Theft on Social Media, Misuse of Digital Gadgets and Privacy જેવા સાયબર કાઈમ વિશે ઊંડાણપૂર્વક માહિતી પૂરી પાડી હતી. કોન્સ્ટેબલ સમીરભાઈ બારોટે સાયબર કાઈમ અંગેની કેવા પ્રકારની

ફરિયાદો રેમની પાસે આવે છે તે વિશે વિગતે વત્ત કરી હતી. કાર્યક્રમના અંતે પ્રશ્નોત્તરી દરમિયાન P.S.I. શ્રી ઈંશ્રભાઈ ગૌધરીએ સાઈબર કાઈમના પ્રશ્નોના તર્કસંગત પ્રત્યુત્તરો પાઠવીને સમજાવ્યું હતું. આ કાર્યક્રમમાં બંને કોલેજોના અધ્યાપકો રેમજ રૂપી જેટલા તાલીમાર્થાઓ જોડાયા હતા. કાર્યક્રમનું આયોજન આચાર્યશ્રી ડૉ. ભાવિકભાઈ શાહના માર્ગદર્શન હેઠળ WDCના કો-ઓર્ડિનેટર ડૉ. તૃપ્તિબહેન ઉપાધ્યાય અને પ્રા. મિલબહેન પટેલે કર્યું હતું.

જ શ્રી માણેકલાલ અમ. પટેલ ઈન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ સાયન્સ એન્ડ રિસર્ચના એમ.એસ.સી. ઈન્ડોર્મેશન ટેકનોલોજી વિભાગ દ્વારા Tops Technologyના સહયોગમાં વિદ્યાર્થીઓ માટે ફી વેબિનારનું આયોજન ૧૬-૧૭ જાન્યુઆરીના દિવસોમાં કરવામાં આવ્યું હતું. જેમાં ૮ વિદ્યાર્થીઓએ Android, Graphic Designing and Data Analytics with Machine Learning જેવા અલગ-અલગ વિષયોમાં ભાગ લીધો હતો. ભાગ લેનાર વિદ્યાર્થીઓને Tops Technology તરફથી સાર્ટિફિકેટ એનાપત્ત કરવામાં આવ્યાં હતાં.

શાળા વિભાગ

બાલકિર્જ રક્ષકદળ

જ શ્રી જે. બી. પ્રાથમિક શાળામાં તા. ૬/૨/૨૦૨૧ના રોજ નિસર્ગ કોમ્પ્યુનિટી સાયન્સ સેન્ટર દ્વારા ઓનલાઈન બાલકિર્જ રક્ષકદળનું આયોજન કરવામાં આવતાં વિદ્યાર્થીઓએ ઊર્જા જાગ્રત્ત અંગેનું પાવરપોર્ટન પ્રેઝન્ટેશન અને એનર્જી સેવિંગ મોડેલ નિખાળ્યું હતું. આ ઉપરાંત વિદ્યાર્થીઓમાં ઊર્જા જાગ્રત્ત લાવવા માટે ઓનલાઈન કવીજ રાખવામાં આવી હતી.

રાષ્ટ્રીય બાલવિજ્ઞાન સ્પર્ધા

જ નેશનલ ચિલ્ડ્રન સાયન્સ કોંગ્રેસ પ્રેરિત અને નિસર્ગ કોમ્પ્યુનિટી સાયન્સ સેન્ટર દ્વારા તા. ૧૫ ડિસેમ્બરના રોજ જિલ્લા કક્ષાની રાષ્ટ્રીય બાલવિજ્ઞાન ઓનલાઈન સ્પર્ધાનું આયોજન કરવામાં આવતાં શ્રીમતી એમ. બી. પટેલ ગલ્ફ પ્રાઇમરી સ્કૂલ, ગાંધીનગરની વિદ્યાર્થીનીઓએ શિક્ષિકા શિલ્પબહેન નિવેદીના માર્ગદર્શન હેઠળ ૬ વિદ્યાર્થીનીઓએ અલગ-અલગ વિષય પર પ્રોજેક્ટની રજૂઆત કરી હતી. આ પૈકી ૫ પ્રોજેક્ટની પરંદગીમાંથી ૨ વિદ્યાર્થીનીઓ વિજેતા બની. આ પ્રોજેક્ટ રાજ્યકક્ષા માટે પરંદગી પામ્યો છે.

અભિનંદન.

ઓનલાઈન પ્રવૃત્તિઓ

જ શ્રી કડવા પાટીદાર કેળવણી ઉતેજક મંડળ, કડી સંચાલિત શ્રી કડી નાગરિક સહકારી બેંક પ્રાથમિક શાળા, એસ. વી. ડેમ્પસ, કડીમાં ઓનલાઈન કલાસની સાથે-સાથે બાળકોમાં રચનાત્મક ક્ષમતાનો વિકાસ થાય તે માટે શિક્ષકો દ્વારા વેસ્ટમાંથી બેસ્ટની વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ કરવાવામાં આવી, જેવી કે, મારીમાંથી રમકડા, ચાર્ટ પેપરમાંથી ફ્રેકડી, થમોકોલમાંથી ગાડી, ગણપતિનું ચિત્ર દોરી જુદા-જુદા કઠોળનું ચિત્રકામ, પેપરમાંથી તોરણ, બોટલમાંથી ફીરડી અને રંગિન કાગળમાંથી પંતગ બનાવવો. આ ઉપરાંત 'Save Earth' ચિત્રસ્પર્ધા અંતર્ગત ચિત્રો દ્વારા પૃથ્વીનું રક્ષણ કરવાની કિટીબદ્ધતા દાખવવી તેમજ આ અંગે વક્તવ્ય રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું. આપણા બ્રહ્માંડનાં મૃદાવરણ, જલાવરણ, અને વાતાવરણ એમ ત્રણેય આવરણનું માનવ સમુદ્ધાયના હિતમાં રક્ષણ કરવું અને પૃથ્વી બચાવવી, તથા ૧૪ જાન્યુઆરીએ મકરસકંતિના તહેવારના સંદર્ભે શાળાપરિવાર તરફથી ઓનલાઈન વર્ગોમાં ઉત્તરાયણ પર્વ નિમિત્તે ચિત્રસ્પર્ધા

યોજવામાં આવતાં બાળકોએ સરસ ચિત્રોનું સર્જન કર્યું હતું.
 જાએસ. વી. અને એસ. જી. અંગ્રેજ માધ્યમ પ્રાથમિક શાળામાં શિક્ષકોના માર્ગદર્શન હેઠળ તા. ૨૧ ડિસેમ્બરના રોજ ઓનલાઈન કિસમસ તે ઉજવાયો : ધોરણ ૧ અને રના વિદ્યાર્થીઓએ કિસમસ ટ્રી, સાન્તાકલોઝ, ધોરણ ત અને રના વિદ્યાર્થીઓએ સ્નોમેન અને ધોરણ ૫ અને ૬ ના વિદ્યાર્થીઓએ કિસમસ સુશોભન કર્યું હતું અને ધોરણ ૭ અને ૮ના વિદ્યાર્થીઓએ વન્ડરલેન્ડ બનાવ્યું હતું તા. ૧૧ જાન્યુઆરીના રોજ ધોરણ ૧થી રના વિદ્યાર્થીઓ માટે પતંગ બનાવવાની, ધોરણ પના વિદ્યાર્થીઓએ ઊમાંથી, ધોરણ ૬ના વિદ્યાર્થીઓએ મોઝાંમાંથી, ધોરણ ૭ના વિદ્યાર્થીઓએ સ્વેટરમાંથી અને ધોરણ ૮ના વિદ્યાર્થીઓએ ઊન, મોઝાં અને સ્વેટરમાંથી વિવિધ વસ્તુઓ બનાવી. તા. ૨૫ જાન્યુઆરીના રોજ Eco School Waste Management Program અંતર્ગત વિદ્યાર્થીઓએ પોતાના ઘરમાં રહેલી વેસ્ટ વસ્તુઓમાંથી ઉપયોગમાં આવે તેવી સરસ વસ્તુઓ બનાવી અને તા. ૧ ફેબ્રુઆરીના રોજ બધાં ૪ ધોરણોના વિદ્યાર્થીઓએ રોડ સલામતી વિશે સૂત્રો, ચિત્રો અને પોસ્ટર બનાવ્યાં હતાં.

૨ શ્રીમતી આર. એન. પટેલ પ્રાથમિક શાળામાં શિક્ષકોના માર્ગદર્શન હેઠળ ઓનલાઈન વિવિધ પ્રવૃત્તિઓનું આયોજન કરવામાં આવ્યું, જેમ કે છાપકામની પ્રવૃત્તિ - અંતર્ગત પાંડાં, હાથનાં પંજાં, ભીંડા અને સિક્કાની છાપ પાડવાની, વેશભૂષા સ્પર્ધા અને કાફ્ટવર્કની પ્રવૃત્તિનું. તા. ૧૯ જાન્યુઆરીના રોજ પતંગ બનાવવાની, તોરણ બનાવવાની અને ફૈલેશકાર્ડ બનાવવાની પ્રવૃત્તિ યોજવામાં આવી હતી.

૩ શ્રી જે. બી. પ્રાથમિક શાળામાં શિક્ષકોના માર્ગદર્શન હેઠળ વિવિધ પ્રવૃત્તિઓનું ઓનલાઈન આયોજન ડિસેમ્બર, જાન્યુઆરી અને ફેબ્રુઆરી માસ દરમિયાન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં ધોરણ -૬ માટે પરિસ્તિ અને ક્ષેત્રકળના ચાર્ટ બનાવવા, તથા નકશાનું આયોજન, ધોરણ ૧, ત માટે સલાહ ડેકોરેશન, ધોરણ-૫ માટે સિલાઈ વગર માસ્ક બનાવવા, ધોરણી ખાતી રીલમાંથી ઝોટી ફેમ બનાવવી, ધોરણ - ૨ અને ૪ માટે કોઈન બોક્સ બનાવવા, ધોરણ-૬ અને ૮ માટે પતંગ બનાવવા, ધોરણ-૭ માટે વિદ્યુત પરિપથનું મોડલ તેમજ ચાર્ટસ બનાવવા, તથા રોગપ્રતિકારક શક્તિ વધારવા ઉકાળો બનાવવો, ધોરણ-૪ માટે હેલ્પર્સ ચાર્ટસ - આપણા મદદગારો, અને બધા જ વર્ગો માટે નાતાલ દિન ઉજવણી, ધોરણ - ૩ માટે પૂઢાંમાંથી ઘર બનાવવું, ધોરણ - ૪ માટે ઓઝારોનો ચાર્ટ બનાવવો, ધોરણ - ૭ માટે યોગ અને આસનોની પ્રવૃત્તિ અને જળ જાગૃતિ, ધોરણ-૪ માટે વિવિધ વસ્તુઓમાંથી ઘર બનાવવું વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. ખાસ ધ્યાનપાત્ર એ છે આ બધી પ્રવૃત્તિઓના ઝોટાઓ પણ વિદ્યાર્થીનીઓએ શાળામાં મોકલી આપ્યા હતાં.

અલગ અનાજ અને કઠોળમાંથી રાષ્ટ્રધ્વજ બનાવ્યા, તા. ૨૮ ડિસેમ્બરના રોજ ધોરણ તથી પના વિદ્યાર્થીઓ માટે વેસ્ટમાંથી બેસ્ટ વસ્તુઓ બનાવવાની પ્રવૃત્તિ અંતર્ગત ફૂલદાની, પેનસ્ટેન્ડ, કી હોલ્ડર, સુશોભનની વસ્તુઓ વગેરેનું સર્જન કરવું, તા. ૧ જાન્યુઆરીના રોજ બધાં ૪ ધોરણોના વિદ્યાર્થીઓ માટે શરીરની સ્વચ્છતા અને યોગ, પ્રાણાયમના મહત્ત્વ અંગે, તા. ૮ જાન્યુઆરીના રોજ ઓનલાઈન પતંગ બનાવવાની, તથા તા. ૨૮ જાન્યુઆરીના રોજ ધોરણ ત અને ટના વિવિધ વિદ્યાર્થીઓ માટે પાંડાંમાંથી વિવિધ આકારો બનાવવાની તથા તા. ૪ ફેબ્રુઆરીના રોજ ધો.ત-૮ના વિદ્યાર્થીઓ માટે પાંડાંઓનાં તોરણ બનાવવાની સ્વર્ધમાંનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

૪ શ્રીમતી એમ. બી. પટેલ ગર્લ્સ પ્રાઇમરી સ્કૂલ, ગાંધીનગરમાં શિક્ષકોના માર્ગદર્શન હેઠળ વિવિધ પ્રવૃત્તિઓનું ઓનલાઈન આયોજન ડિસેમ્બર, જાન્યુઆરી અને ફેબ્રુઆરી માસ દરમિયાન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં ધોરણ -૬ માટે પરિસ્તિ અને ક્ષેત્રકળના ચાર્ટ બનાવવા, તથા નકશાનું આયોજન, ધોરણ ૧, ત માટે સલાહ ડેકોરેશન, ધોરણ-૫ માટે સિલાઈ વગર માસ્ક બનાવવા, ધોરણી ખાતી રીલમાંથી ઝોટી ફેમ બનાવવી, ધોરણ - ૨ અને ૪ માટે કોઈન બોક્સ બનાવવા, ધોરણ-૬ અને ૮ માટે પતંગ બનાવવા, ધોરણ-૭ માટે વિદ્યુત પરિપથનું મોડલ તેમજ ચાર્ટસ બનાવવા, તથા રોગપ્રતિકારક શક્તિ વધારવા ઉકાળો બનાવવો, ધોરણ-૪ માટે હેલ્પર્સ ચાર્ટસ - આપણા મદદગારો, અને બધા જ વર્ગો માટે નાતાલ દિન ઉજવણી, ધોરણ - ૩ માટે પૂઢાંમાંથી ઘર બનાવવું, ધોરણ - ૪ માટે ઓઝારોનો ચાર્ટ બનાવવો, ધોરણ - ૭ માટે યોગ અને આસનોની પ્રવૃત્તિ અને જળ જાગૃતિ, ધોરણ-૪ માટે વિવિધ વસ્તુઓમાંથી ઘર બનાવવું વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. ખાસ ધ્યાનપાત્ર એ છે આ બધી પ્રવૃત્તિઓના ઝોટાઓ પણ વિદ્યાર્થીનીઓએ શાળામાં મોકલી આપ્યા હતાં.

સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય વૃત્ત : કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગરનું દ્રિમાસિક વૃત્તપત્ર

વર્ષ : ૧૧, અંક : ૧, જાન્યુઆરી-ફેબ્રુઆરી, ૨૦૨૧, સર્જન અંક : ૬૧

સંપાદક : મણિભાઈ પ્રાપત્તિ

પ્રકાશક : કુલસચિવ, કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, સેક્ટર-૧૫, ગાંધીનગર-૨૮૨૦૧૬ ફોન : ૦૭૯-૨૩૨૪ ૪૬૬૦

યાઈપ્સેટિંગ અને મુદ્રક : શારદ મુદ્રણાલય, ૨૦૧, તિલકરાજ, પંચવટી પહેલી લેન, આંબાવાડી,

અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૬ ફોન : ૨૬૫૬ ૪૨૭૮

સર્વ વિધાલય કેળવણી મંડળ, કડી-ગાંધીનગરમાં મંડળના
સદ્ગત યેરભેન માણેકલાલ એમ. પટેલસાહેબની સ્મૃતિમાં
તેમની ૮૮મી જન્મજ્યંતી પ્રસંગે તા. ૧ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૨૧ ના રોજ
કડી અને ગાંધીનગરનાં પરિસરોમાં આયોજિત
રક્તદાન શિબિરોનાં વિવિધ દ્રશ્યો.

Sarva Vishwavidyalaya Vṛtta : Bimonthly News Letter of Kadi Sarva Vishwavidyalaya, Gandhinagar

Year 11, Issue No. 1 January-February 2021

Editor : Manibhai Prajapati

Published by Registrar, Kadi Sarva Vishwavidyalaya, Sector-15,

L.D.R.P. Engineering College Campus, Gandhinagar-382016

Printed by : Sharda Mudranalay, 201, Tilakraj, Panchwati 1st lane, Ambawadi, Ahmedabad-6

સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કિં-ગાંધીનગરના સદ્ગત ચેરમેન માશેકલાલ એમ. પટેલસાહેબની સમૃતિમાં તેમની ૮૨મી જન્મજયંતી પ્રસંગે તા. ૧ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૨૧ ના રોજ કરી કેમ્પસમાં આપોજિત રક્તદાન શિવિરનું ઉદ્ઘાટન મંડળના મંત્રીશ્રી ડૉ. મહિભાઈ પટેલ, ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ એમ. પટેલ, શ્રી જગહીશભાઈ પટેલ, ડૉ. રજનીભાઈ પટેલ વગેરે કરી રહ્યા છે તે પ્રસંગની તસવીર.

